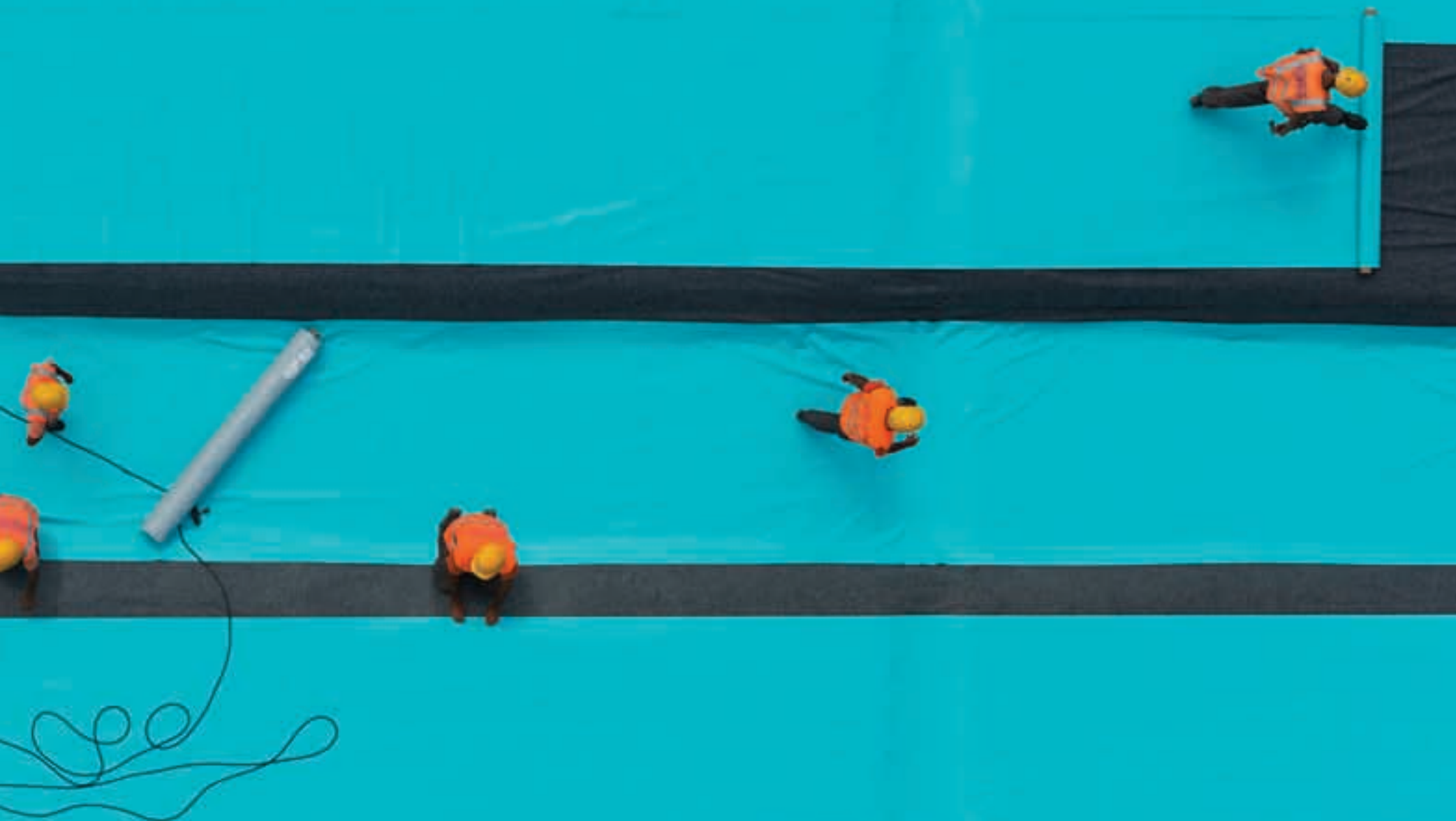

ATHENSvoice

100
χιλιάδες φίλοι στο
instagram!
#athensvoice

Οι αεροφωτογραφίες του Γιώργη Γερόλυμπου από το ΚΠΙΣΝ κόβουν την ανάσα
Της Σταυρούλας Παναγιωτάκη

**Τι κάνει ο Μάκης Παπαδημητρίου
στην Πλατεία Αμερικής;**
Του Κωνσταντίνου Καϊμάκη

**Ο Άρης (Τερζόπουλος)
και το φίδι**
Του Γιάννη Νένε

**Πετρολούκας Χαλκιάς,
ο «Πατριάρχης του κλαρίνου»**
Της Ευγενίας Μίγδου

GB Corner Gifts & Flavors

ΜΙΑ ΓΛΥΚΙΑ ΑΦΙΞΗ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Η πιο διάσημη "γωνιά της Αθήνας" σας καλωσορίζει σε ένα μαγικό κόσμο γεμάτο μοναδικές γεύσεις και υπέροχες ιδέες για δώρα. Στο ανακαινισμένο GB Corner Gifts & Flavors έχετε την ευκαιρία να δοκιμάσετε τις γλυκές δημιουργίες και τις διάσημες σοκολάτες του βραβευμένου Γάλλου Pastry Chef Arnaud Larher, αλλά και να εξερευνήσετε τη σειρά αυθεντικών προϊόντων του Ξενοδοχείου Μεγάλη Βρεταννία, τα επώνυμα γυναικεία ρούχα και αξεσουάρ Zeus + Dione και τις κασμιρένιες δημιουργίες Brunello Cucinelli.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
210 3330 750 | GBCORNER.GR

ΔΕΥΤΕΡΑ - ΣΑΒΒΑΤΟ: 11.00 - 20.00

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πechλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσιρμάς

Αρχισυντάκτες Γιάννης Νένης,
Δημήτρης Μαστρογιαννίτης

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης: Δήμητρα Γκρους

Διαχείριση Web Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr
Αρχισυνταξία Ελίζα Συναδινού

Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Ν. Αργυροπούλου, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητράκοπουλος, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Α. Κούλης, Μ. Μαρμαρά, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Κ. Νιαμονιτάκη, Ευτ. Παλλήκαρης, Κ. Παναγοπούλου, Η. Παρτσακουλάκη, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ.Ρήγος, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσης, Σ. Χαραμή, Λ. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Θοδωρής Μπαργιώτας,
Β. Γκογκτζιλάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός,
Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης,
Βαγγέλης Τάτσης, Ραφαήλ Φωτόπουλος

Group Advertising Manager
Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr
Advertising Manager
Bίκυ Καλαντζή

Direct Market Θεοδώρα Θεμελή, Ρούλα Μαντή
Υποδοχή Διαφήμισης Μαρία Αυγερινού
marketing@athensvoice.gr
Ροή Διαφήμισης Web Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη,
Μαρία Καραχοντζήτη, Γιώργος Άνθης

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317

Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

EDITO

Του Φώτη Γεωργελέ

Τέλη του 2016 σε ένα ιταλικό εστιατόριο στο κέντρο. Φίλος οικονομολόγος που εκτιμώ πολύ, μιλάει με αυτές τις λέξεις που έχουν γίνει πια οικείες στη γλώσσα μας: Θα κλείσει η αξιολόγηση, θα δώσει το πράσινο φως η τρόικα στον Ντράγκι, θα ανοίξει το QE, θα πέσει χρήμα με την ποσοτική χαλάρωση, θα έχουμε ανάπτυξη 2,7 το 2017. Πού είναι αυτή η ανάπτυξη και εγώ δεν τη βλέπω; Μα το λέει το ΔΝΤ. Λέει το ΔΝΤ ότι θα έχουμε ανάπτυξη, έτσι κι αλλιώς; Πώς λέγεται όταν με την επανάληψη ιδίων πράξεων περιμένεις διαφορετικά αποτελέσματα; Παράνοια.

4-5 μήνες αργότερα, συζητάμε γιατί δεν κλείνει η δεύτερη αξιολόγηση. Που και να κλείσει, την άλλη μέρα πρέπει να αρχίσει η τρίτη. Μάλλον κοροϊδευόμαστε μεταξύ μας. Συζητάμε με όρους προηγούμενων χρόνων, δεν έχουμε συνειδητοποιήσει ότι έχουμε αλλάξει φάση. Το αίτημα «κλείστε την αξιολόγηση», όσο κι αν εκφράζει πραγματική αγωνία, είναι η μισή αλήθεια.

Η Ελλάδα σέρνεται. Έχει χάσει ήδη μια δεκαετία επειδή το πολιτικό σύστημα αρνείται να αλλάξει τις παρωχημένες δομές. Την άρνηση αυτή ονομάζει «διαπραγμάτευση». Ψηφίζει τα μνημόνια για να πάρει τις δόσεις και καθυστερεί στην εφαρμογή τους μέχρι να τα ακυρώσει. Με αποτέλεσμα τον εγκλωβισμό στο φαύλο κύκλο της ύφεσης.

Τα μετριοπαθέστερα κόμματα που έκαναν απλώς καθυστερήσεις και προσπαθούσαν να διασώσουν όσα μπορούσαν από το χρεοκοπημένο σύστημα, τα αντικατέστησαν οι καινούργιες, πιο επιθετικές ομάδες της οπισθοφυλακής. Το βαθύ γαλάζιο μεταλλάχτηκε σε Ανέλ, το βαθύ πράσινο σε Σύριζα. Οι πιο σκληροί πυρήνες του κρατισμού δεν καθυστερούν απλώς την εφαρμογή των μνημονίων, όπως έκαναν οι προκατόχοί τους, ακυρώνουν και τις λίγες μεταρρυθμιστικές προσπάθειες που έγιναν το 2010-2014. Με αποτέλεσμα την επιστροφή στην ύφεση το 2015 και το 2016. Σήμερα το εθνικό προϊόν είναι μικρότερο από το 2014. Η χώρα ξανακύλησε. Η χαμένη δεκαετία για τη χώρα είναι κερδισμένη δεκαετία για τον κρατισμό.

Η εξαπάτηση εξακολουθεί να κυριαρχεί γιατί η επιδείνωση γίνεται σταδιακά. Μετά από 8 χρόνια έφτασαν οι αποδοχές στα 400 ευρώ. Τους πρώτους μήνες του 2017 το 91,8% των νέων θέσεων είναι μερικής απασχόλησης. Τώρα οι ελεύθεροι επαγγελματίες αποσύρονται μαζικά από την επίσημη οικονομία. Κόβεται η προσωπική διαφορά για τους συνταξιούχους, άρχισαν να μειώνονται και οι χαμηλές συντάξεις. Τώρα χάνουν όλοι, εκτός από ένα στενό πυρήνα κομματικών στελεχών, αλλά το καταλαβαίνουν σιγά-σιγά και με καθυστέρηση.

Ο δημόσιος λόγος εξακολουθεί να είναι πάντα παραπειστικός. Λένε, καθυστερεί η κυβέρνηση γιατί δεν μπορεί να πάρει μέτρα. Συμβαίνει το αντίθετο, η καθυστέρηση δημιουργεί ανάγκη για νέα μέτρα. Δημιουργεί ύφεση, έλλειμμα, άρα μέτρα. Η κυβέρνηση κάνει αυτό για το οποίο εξελέγη. Αντιστέκεται. Τώρα όμως ξέρουμε, η αντίσταση σημαίνει περαιτέρω επιδείνωση. Δεν πληρώνουμε τα μνημόνια, πληρώνουμε την κυβερνητική πολιτική. Όσο κι αν ακούγεται παράδοξο, η οικονομική κρίση με τη στενή έννοια τελείωσε τον Δεκέμβριο του 2014. Η χώρα δεν ήταν πια σε ύφεση, δεν είχε ελλείμματα. Γιατί λοιπόν τα δύο προηγούμενα χρόνια παίρναμε μέτρα; Γιατί είμαστε σε ύφεση. Είμαστε σε ύφεση γιατί αυτό ψηφίσαμε, την επιστροφή στην Ελλάδα του 2009. Αυτή που χρεοκόπησε.

Η παλιά Ελλάδα είναι εδώ. Καταργεί το πλαφόν στις αμοιβές των ΔΕΚΟ, διορίζει συμβασιούχους εκτός ΑΣΕΠ,

μοιράζει αναδρομικά των 200 χιλιάδων και εφάπαξ των 260 χιλιάδων. Οι δημόσιες επιχειρήσεις βυθίζονται πάλι στα ελλείμματα, η ΔΕΗ χρεοκοπεί. Τι κάνει η κυβέρνηση για τα κόκκινα δάνεια; Ιδρύει μια Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους. Ιδρύει δηλαδή μια νέα δομή, κι άλλο κράτος, γραφεία, μετακλητούς, γραμματείς, οδηγούς, σωματοφύλακες. Εδώ ήρθαμε.

Η καθυστέρηση δεν είναι σύμπτωμα της κυβερνητικής πολιτικής. Η καθυστέρηση είναι η κυβερνητική πολιτική. Μιλάμε ακόμα όπως μιλούσαμε το 2011, το 2012, το 2013. Τότε που πιστεύαμε ότι πραγματικά το πολιτικό σύστημα έστω και εκόν άκον, έστω και με καθυστέρηση, συμμορφώνεται με τα ευρωπαϊκά δεδομένα. Η αξιολόγηση πια δεν έχει το ίδιο νόημα, σημαίνει απλώς την υπερφορολόγηση ώστε να καλυφθούν τα έξοδα του ολοένα και πιο ακριβού κράτους. Ο πιο σκληρός πυρήνας του πολιτικού συστήματος προτιμάει να καταρρεύσει η χώρα παρά να εφαρμοστεί η παραμικρή μεταρρύθμιση. Γιατί κανείς δεν ρωτάει ποια είναι τα 2/3 των υποχρεώσεων μας που δήλωσε ο Τσακαλώτος ότι δεν έχουμε εκπληρώσει; Γιατί εκεί βρίσκεται όλο το μυστικό.

Η συναίνεση στην καθυστέρηση δεν περιορίζεται στους κόλπους της κυβέρνησης. Συναινετικοί και υπεύθυνοι, οπωσδήποτε, πολιτικοί από την αντιπολίτευση καλούν κάθε μέρα σε εθνική ομοψυχία. «Μήπως και ο Κυριάκος δεν θα έφερνε μέτρα; Και η ΝΔ δεν θα ψήφισε μνημόνια; Καλύτερα να τα ψηφίσει ο Τσίπρας για να μη βγάξει τον κόσμο έξω στους δρόμους». Να λες θα ψηφίσω όλα τα μνημόνια είναι το ίδιο παραπειστικό με το θα σκίσω τα μνημόνια που έλεγαν τα προηγούμενα χρόνια οι δημαγωγοί. Τι ειρωνεία, αυτοί που έλεγαν «δεν είμαστε ίδιοι», τώρα λένε, όλοι τα ίδια κάνουμε, όλοι μνημόνια ψηφίζουμε, μέτρα εφαρμόζουμε.

Και πράγματι, για μεγάλο μέρος του πολιτικού συστήματος, το οποίο βρίσκεται οριζόντια σε όλα τα κόμματα, η προτεραιότητα ήταν ίδια: Να διασώσουν το ίδιο, αντιπαραγωγικό σύστημα έστω και σε χαμηλότερο επίπεδο. Έστω και φτωχότερο. Αρνούνταν τη συναίνεση στις μεταρρυθμίσεις και τη ζητάνε τώρα στους φόρους. Θα συνεχίζουν έτσι μέχρι να μη μείνει ούτε ένα ευρώ καταθέσεων των πολιτών στις τράπεζες, μέχρι να αποποιούνται όλοι την κληρονομιά ακινήτων γιατί δεν μπορούν να πληρώσουν τον ΕΝΦΙΑ, μέχρι να διαλυθεί τελείως ο ιδιωτικός τομέας.

Το καταφέρνουν γιατί ο κυρίαρχος λόγος που εκπέμπεται από παντού μιλάει συνεχώς παραπλανητικά για δόσεις, ποσοτικές χαλαρώσεις, χρέη, τόκους, μάχες με τους ξένους. Και δεν ξέρουμε ότι για την ανεργία φταίει που δεν δημιουργούνται οι 75.000 θέσεις εργασίας στο Ελληνικό, γιατί το κομματικό σύστημα προκειμένου να διατηρήσει την περιουσία του είναι ικανό να βρει δάση και αρχαία στο αεροδρόμιο. Δεν ξέρουμε ότι για τους φόρους είναι αιτία τα 100δες εκατομμύρια ζημιών της Ζάχαρης, της Λάρκο, του Μετρό που απεργεί για να μη γίνουν μαγαζάκια στους σταθμούς, «προάγγελοι ιδιωτικοποίησης». Δεν ξέρουμε ότι οι χιλιάδες προσλήψεις των κομματικών στρατών ξανά στο Δημόσιο είναι υπεύθυνες για τα λουκέτα των μαγαζιών.

Η «καθυστέρηση» στην αξιολόγηση έχει ήδη οδηγήσει την Ελλάδα σε ύφεση, η μοναδική χώρα της Ευρώπης. Η συνεχής φθορά του οικονομικού ιστού, που δεν αντέχει μια δεκαετία ύφεσης, συντομεύει την απόσταση προς την κατάρρευση. Σε λίγο δεν θα έχει και πολλή σημασία το «θέατρο των μνημονίων» που παίζεται τόσα χρόνια. Η Ελλάδα θα έχει κατέβει κατηγορία. **■**

ATHENS VOICES

★ Η ΑΘΗΝΑ ΜΙΛΑΕΙ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΑΚΟΥΜΕ ★

Τύπος αργοπορημένος στο ραντεβού του φτάνει στην παρέα του και λέει: «Παιδιά, σόρι που σας έσπασα αλλά δεν θα πιστέψετε τι έγινε! Μπουκάρω τρέχοντας στο λεωφορείο, πριν μπω καλά καλά κλείνει η πόρτα και μου πιάνει το παπούτσι, τραβάω με δύναμη και μου βγαίνει το παπούτσι!...

...πέφτει στην άσφαλτο, κατεβαίνω στην άλλη στάση και πάω πίσω στο κουτού. Το βρίσκω, το παίρνω, παίρνω και το επόμενο λεωφορείο και να 'μαι. Αλήθεια, ρε, σας λέω!»

(Mall Athens, Τρίτη βράδυ)

Κυρία στη λαϊκή δείχνει μία φωτογραφία στο κινητό της σε έναν ανθοπώλη, λέγοντάς του: «Ψάχνω χρυσάνθεμα αυτό το χρώμα, βλέπετε το καλί;»

(Λαϊκή Ξενοκράτους, Κολωνάκι, Παρασκευή πρωί)

Σε κατάσταση κινητής τηλεφωνίας, ο υπάλληλος δείχνει στην κομψή (αλλά άσχετη) κυρία πώς να βάλει το δακτυλικό της αποτύπωμα στην αναγνώριση του νέου της κινητού. Η κυρία είναι ενθουσιασμένη:

«Αχ, αχ! Είναι σαν να σου παίρνουν αίμα! Φανταστικό!»

(Κέντρο Αθήνας, Πέμπτη πρωί)

Κυρία 50άρα, σε περίπτερο, αγοράζει τσιγάρα. Ο περιπτεράς της δίνει ένα πακέτο που έχει φωτογραφία έναν τρύπιο πνεύμονα. Η κυρία φρικάρει: «Όχι, όχι, πάρ' το από 'δω. Δεν θέλω τρύπα, δώσε μου κάτι άλλο».

Περιπτεράς: «Έχω σε σάπο δόντι. Θέλεις δόντι;»

(Κολωνάκι, πλατεία, Παρασκευή πρωί)

Χειρόγραφη ταμπέλα σε πόρτα W.C.

«Χτυπάμε την πόρτα ΚΑΙ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ»

(Σε ιδιωτικά γραφεία, κέντρο Αθήνας)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

i

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ο Γιώργης Γερόλυμπος γεννήθηκε το 1973 στο Παρίσι. Σπούδασε Φωτογραφία στην Αθήνα και Αρχιτεκτονική στη Θεσσαλονίκη. Συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές στην Εικόνα και Επικοινωνία στο Goldsmiths College του Λονδίνου και ολοκλήρωσε διδακτορική διατριβή στην Τέχνη και το Design στο Derby University. Δίδαξε Φωτογραφία στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων-Μηχανικών του Πανεπιστημίου της Θεσσαλίας. Από το 2007 υπήρξε ο επίσημος φωτογράφος της κατασκευής του ΚΠΙΣΝ.

Ανοίγει σιγά-σιγά...

Όπως βλέπετε, είναι στα εξωτερικά βαψίματα. Σήμερα κοιτάξαμε από την πόρτα και είδαμε τα πρώτα κουτιά βιβλίων να γεμίζουν ράφια. Το ωραίο κτίριο της οδού Σκουφά, με θέα την πλατεία, σε λίγες μέρες υποδέχεται το πρώτο πολυκατάστημα Public στο Κολωνάκι. Καλορίζικο!

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΖΕΥΓΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Το happy end της χρονιάς.

ΦΡΑΟΥΛΕΣ

Τώρα ήρθε ο καιρός τους. Πορτάστε το με μία Πάβλοβα.

ΤΟ ΔΕΙΛΙΝΟ ΤΗΣ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ο πιο ωραίος ροζ φούξια ουρανός της Αθήνας εδώ και πολλούς μήνες.

JUMBO

Η πασχαλινή του διαφήμιση υπενθυμίζει ότι η ζωή συνεχίζεται.

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΣΠΙΤΙ ΣΤΟ ΛΙΒΑΔΙ

Η σειρά με τη μεγαλύτερη θεαματικότητα της ΕΡΤ. Με το καλό να μας ξαναφέρουν και τη «Λάσι».

FASHION WEEK ΣΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟ

Αγαπάμε αυτό το τριήμερο με τα σούρτα φέρτα γνωστών και φίλων.

ΣΥΧΝΟ ΠΛΥΣΙΜΟ

Μια έρευνα έδειξε ότι το συχνό πλύσιμο (έστω και των χεριών) σε κάνει πιο αισιόδοξο.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

-Θα φας γουασάμπι; -Δεν τρώω τίποτα που δεν έχω γκουγκλάρει. (στα γραφεία μας)

ΑΡΤΕΜΗΣ ΣΩΡΡΑΣ

Γύρνα πίσω ή έστω τηλεφώνα.

ΦΟΥΡΘΙΩΤΗΣ

Τι' ν' τουτ';

80s

Είπαμε να τα θυμηθούμε. Όχι να τα λουστούμε.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕΡΚΕΛ - ΤΡΑΜΠ

Η Εποχή των Παγετώνων Νο 6.

STAR ACADEMY

Πράγματι, είναι ένα τριτοκλασάτο Big Brother.

ΓΚΡΙ ΜΑΛΛΙΑ ΣΕ ΕΙΚΟΣΑΡΕΣ

Πότε θα σταματήσετε αυτό το αστείο;

ΘΕΡΙΝΗ ΩΡΑ

Την Κυριακή 26/3 γυρίζουμε τους δείκτες μια ώρα μπροστά και χάνουμε μια ώρα ευεργετικού κυριακάτικου ύπνου.

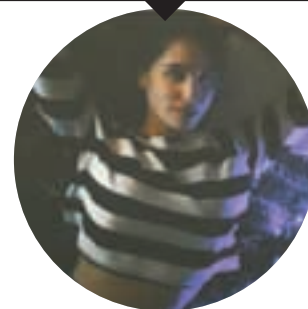
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΥ

Ένας καλός λόγος να βγάλεις όλα τα κρατικά κανάλια από την πρίζα.

ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

Φιρί φιρί το πήγαινε κι αυτή. Τα ιδιωτικά αεροπλάνα τη μαράνανε.

ΑΘΗΝΑ•ID

ΠΑΥΛΙΝΑ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗ

Επιμέλεια: Ελίζα Συναδινού

Ποια ήταν η καλύτερη περίοδος της ζωής σου στην Αθήνα;
Μάλλον δεν την έχω ζήσει ακόμα.

Ποιο είναι το γκρουπ που δικαιούται να γράψει το σάουνττρακ της Αθήνας;
Όλοι οι Αθηναίοι μουσικοί δεν δικαιούνται να το κάνουν αυτό;;

Το αγαπημένο σου αθηναϊκό σινεμά;
Το Cine paris και ο Ζέφυρος.

Πού ζεις τώρα;
Εξάρχεια. Κέντρο. Είναι όμορφο σπίτι, συλλέγω άχρηστα αντικείμενα, κυρίως αντικείμενα, και μοιάζει κάπως με παλιοπωλείο. Με τράβηξε εξ αρχής η αύρα του.

Το αθηναϊκό πάρτι που δεν θα ξεχάσεις ποτέ;

Δεν μπορώ να θυμηθώ πάρτι, έχω όμως βραδιές. Μια Πέμπτη πριν 2 χρόνια στα «Παλιατζίδικα» στο Μοναστηράκι, χιόνιζε και στη στοά έπαιζαν η Ανατολή Μάργιολα με τον Μανώλη Πάππο. Το θυμάμαι σαν τώρα.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός κίνδυνος;
Αυθόρμητα λέω οι ανεύθυνοι οδηγοί.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα έκανες αν ήσουν δήμαρχος για μια μέρα;

Αν είχα μόνο μια μέρα θα εστίαζα στην ομορφιά. Να την καλλιεργήσω, δηλαδή. Μου αρέσει και την θέλω.

Αγαπημένη αθηναϊκή βόλτα;

Οποιαδήποτε βόλτα κάνω μόνη και παρατηρώ τους γύρω μου με την ψυχία μου, την αγαπάω.

Ποια είναι η καλύτερη μέρα της εβδομάδας στην Αθήνα;

Ίσως το Σάββατο. Αυτό που όλοι έχουν κάπου να πάνε και τους νιώθω να ετοιμάζονται ώρες πριν. Αν δεν έχω live τα Σάββατα χάνομαι στις μουσικές μου μέχρι να πάω καμιά βόλτα προς το ξημέρωμα.

Ο αγαπημένος σου περίπατος;

Μου αρέσουν οι βραδινές βόλτες. Μπορώ να ξεκινήσω από τα Εξάρχεια περπατώντας και να καταλήξω στο Φάληρο.

Πού μέθυσες για πρώτη φορά;

Να πω καλύτερα που ΔΕΝ μέθυσα; (γέλια)

Ένα επίθετο που χαρακτηρίζει τους Αθηναίους;

Είμαστε βιαστικοί και, παρά τις συνθήκες, γλεντζέδες.

Και ένα επίθετο που δεν τους ταιριάζει;

Με αγχώνουν αυτές οι ερωτήσεις! (γέλια) Νομίζω ότι δεν είμαστε τοπικιστές. Σε όλους μας λείπει κάτι άλλο.

Η Π.Β. είναι τραγουδίστρια-τραγουδοποιός. Εμφανίζεται στο Club του Σταυρού του Νότου, Δευτ. ως 3/4.

ΜΕ ΤΙ ΓΕΛΑΜΕ;

10 πράγματα που μας κάνουν να γελάμε

Εκτός από το προφανές (=γελάμε με τα χάλια μας), ευτυχώς υπάρχουν άνθρωποι που η δουλειά τους είναι να μας κάνουν να γελάμε. Όπως ο Λάμπρος Φισφής.

➊ Γελάμε με τη γελοία πλευρά της πραγματικότητας, που κάτω από συγκεκριμένο φως (=κατόπιν εορτής, κάμποσων σφηνακίων και εξ αποστάσεως) φαίνεται αστεία.

2 Περιπέτειες του τύπου «τι πέρασα σε δημόσια υπηρεσία/μέσα σε τιγκαρισμένο λεωφορείο/ όταν με κατούρησε περιστέρι» κ.λπ. κ.λπ., ενώ είναι τραγικές σε actual χρόνο, στην αφήγηση, και μετά από μερικές πρόβες, δεν σου μένει άντερο.

5 Γελάμε με πράγματα που μας λένε τα παιδιά μας («θέλω ένα πλeϊcτeϊcον 4x4»), οι γονείς μας («μου είπe να το κάνω με ηλεκτρονικότητα») ή άσχετοι άνθρωποι στο δρόμο («σου περισσεύουν πενήντα ευρώ, καλέ κοπελιά:»)

❶ Με τους Έλληνες σκιτσογράφους ρίχνουμε πολύ γέλιο. Όπως και με τους Έλληνες πολιτικούς. Δεν ξέρουμε ποιοι είναι πιο καλαμπουριτζήδες, τελικά.

Ηδη μου τελειώνουν αυτά με τα οποία γελάμε και είμαι μόνον στο (5). Ο **Λάμπρος Φισφής** λοιπόν είναι από αυτούς που με κάνουν να γελάω μέχρι δακρύων, όχι τώρα που έχει γίνει φίρμα λόγω τηλεόρασης, αλλά από τότε που τον πρωτοείδα, αθώο παιδί ακόμα, να κάνει stand-up. Έστειλα φίλους να τον δούνε στο μουντό Άμστερνταμ, όταν εμφανιζότανε εκεί (διάστημα κατά το οποίο είχε πέσει στα τάρταρα η κατανάλωση μαριχουάνας, και όχι μόνον στους Έλληνες φοιτητές). Παίζει να είναι ο καλύτερος, παρόλο που έχουμε τους καλύτερους stand-up-άδες του κόσμου, και τους περισσότερους σε αναλογία με τον πληθυσμό.

6 Ο Λάμπρος Φισφής εμφανίζεται για μερικές Κυριακές ακόμα στο «**Α-κροπόλ**» – το παραδοσιακό θέατρο των επτακοσίων θέσεων, άρα έχει κερδηθεί το στοίχημα «χαχαχα, να δούμε αν μπορεί ένας stand-up-πας να γεμίσει μεγάλο θέατρο ή όχι», μπορεί (να το γεμίσει) και με το παραπάνω, και για πολλές Κυριακές μάλιστα.

7 Το σόου του έχει τρομερό γέλιο, τίτλο «*Δες το θετικό + μωρό*», και «υπερναλύνει τις θετικές στιγμές της ζωής» μαζί με το σοκ-του-δε-σίστεμ που είναι ένα μωρό στην ήρεμη κατά τα άλλα συμβίωση δύο ή περισσότερων ατόμων.

➤ Λέει από την αρχή όμως ο άνθρωπος ότι αν θέλετε να δείτε μια παράσταση για να γίνετε σοφότερος, μην πάτε στο «Δες το θετικά», ούτε αν ψάχνετε το νόημα της ζωής και κατά πόσον υπάρχει θεός. Αν θέλετε να γελάσετε μέχρι δακρύων ενώ αυτοσαρκάζεται ο καλλιτέχνης, κι εσείς μαζί του, να πάτε οπωσδήποτε. Όπως και αν είστε ντάουν, έχετε κατάθλιψη ή κόψατε πρόσφατα τα μαλακά ντραγκς.

9 Η γυναίκα του Λάμπρου, η **Σάρα Τσοκάνο**, είναι η πρώτη στην Ελλάδα που ανέβασε μπεμπέ θεατρικό (για παιδιά 4-18 μηνών, άντε μέχρι τριών χρονών). Το έργο λέγεται «*θα βγω από το αυγό*» και έχει πολύ γέλιο αν πας με παιδί/εγγόνι/ανίψι σου/τυχαίο παιδί. Γιατί το μωρό-μωρό, που δεν απασχολείται εύκολα ούτε καν δύσκολα, κολλάει με την παράσταση και δεν βγάζει κιχ. Κι εσύ που το συνοδεύεις γελάς, κατουρημένος από χαρά που επιτέλους το άτιμο/ή/και σπλάχνο σου διασκεδάζει χωρίς να αλλαλιάζει απάνω στο κεφάλι σου. Η μουσική (της **Δάφνης Φαραζή**) είναι ό,τι πιο χαλαρωτικό για μωράκια – και σκασμένες μαμάδες. Όλοι παρακολουθούν τον Λευτέρη το περιστεράκι να βγαίνει από το αυγό, α-ραχτοί πάνω σε μαξιλάρια. Μαζί με τη Σάρα, οι **Νάντια Δαλκυριάδου** και **Σαλάμ Αμπουμόγλι**, και οι τρεις πολύ καλές περφόρμερ που «το έχουν» με τα μπεμπάκια.

🔴🗨️ Μερικές φορές ναι (σε σχετική αποχαύνωση/στις τέσσερις το πρωί) γελάμε με ανέκδοτα που διαβάζουμε στο φέισμπουκ, αν και όλο και πιο πολύ μας θυμίζουμε Μπόμπο πια. Τα ancient memes όμως μας αποζημιώνουν, μια και συνήθως βγάζουν γέλιο, όπως και το ξυρισμένο σκυλάκι κανίς που χορεύει με φόντο την πλάτη της πολυθρόνας (πολύ γέλιο!)... Ή φταίει που κι αυτά τα βλέπουμε στις τέσσερις το πρωί: **A**

«Δες το θετικά +
μωρό», stand up
one-man-show,
από τον Λάμπρο
Τσιφλή, Θέατρο
«Ακροπόλ»,
Ιπποκράτους 9,
2103648303.
Κυριακές 9.00
μ.μ. (να εύχεστε
να πάρει πατά-
ση — αλλά μόλις
τελειώσει, ξεκινάει
περιοδεία σε όλη
την Ελλάδα).
Εισόδος €10.

«Θα βγω από το αυγό», παράσταση για μωρά και μικρά παιδιά, θέατρο «Αβατον», Ευπατριδων 3, Γκάζι, 2103412689. Σάβ.-Κυρ. 10.00 και 11.30 το πρωί. Είσοδος €15 (για ένα γονιό και ένα μωρό).

ΑΘΗΝΑ | ATHÈNES
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ | THESSALONIQUE

∞

cinéma

18° Φεστιβάλ
Γαλλόφωνου
Κινηματογράφου

18e Festival
du film francophone
de Grèce

23-29.03.2017

FESTIVALFILMFRANCOPHONE.GR

ΑΡΧΕΣΣΕΣ ΠΡΟΒΟΛΩΝ / SALLES DE PROJECTION

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΜΕΣ ΤΟ ΣΟΥΤΙΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ / SOUS LE GÈGE

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ / PARTENAIRES

ΚΟΡΥΦΕΙ / SPONSORS

ΚΟΡΥΦΕΣ ΣΠΟΝΣΟΡ ΚΟΡΥΦΕΣ ΣΠΟΝΣΟΡ ΠΡΩΤΟ ΠΡΩΤΟ

ΚΟΡΥΦΕΣ ΕΤΕΡΩΝΟΜΑΤΕΣ / SPONSORS COMMUNICATION

ΔΙΑΝΟΜΕΣ / DISTRIBUTEURS

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για τον ποιοτικό έλεγχο στις σακούλες των super market ώστε να μην έχουν τρύπες και να τρέχουν όταν χρησιμοποιούνται για τα σκουπίδια)

↑ Ο ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ ΚΡΑΤΑΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΝΟΗ ΤΟΥ ΣΤΟ EUROGROUP

Νέες μεθόδους για να πείσει τους δανειστές να ολοκληρώσουν την αξιολόγηση λόγω τύψεων, άρχισε να εφαρμόζει ο έλληνας υπουργός Οικονομικών

Δεν μπορεί να είναι τυχαίο ότι η αθωωτική απόφαση για το Βατοπαίδι βγήκε την παγκόσμια ημέρα ποίησης...

● Προφανώς ο στόχος ήταν να του δώσουν την ευκαιρία να σπάσει τη σιωπή του και να μοιραστεί επιτέλους μαζί μας το ποίημα που περιμένει να πει οκτώ ολόκληρα χρόνια.

Ο Ευκλείδης Τσακαλώτος φέρεται να είπε ότι αν συνεχίσουν να τους πιέζουν οι δανειστές θα πάνε σε εκλογές, θα πέσουν και μετά θα τους βρουν στους δρόμους...

● όπου θα μπορεί μέσω των συνθημάτων και των πανό να υποδεικνύει στην κυβέρνηση τι πρέπει να κάνει...

Εδώ που τα λέμε, μήπως θα έπρεπε να αναλάβουν οι μοναχοί του Βατοπεδίου την αξιολόγηση; Πιο ικανοί να κάνουν το αδύνατο δυνατό.

Πολλή φασαρία για το ερωτηματολόγιο της νεολαίας του ΣΥΡΙΖΑ. Λες και ένα κόμμα δεν οφείλει να ξέρει πόσοι από τους νεολαίους του είναι πρόθυμοι να εμφανιστούν και να τα κάνουν μπάχαλο... ● μόλις ανακαλύψουν ότι δεν τους διόρισε, όπως την οικογένεια του επικεφαλής της νεολαίας.

Να θυμίσουμε πάντως ότι και ο Δίας μεταμορφωνόταν, όταν ήθελε να πετύχει κάτι ή να κρυφτεί...

● Πράγμα που σημαίνει ότι οι οπαδοί του Αρτέμη Σώρρα δεν πρόκειται να χάσουν την εμπιστοσύνη στον αρχηγό τους επειδή κρύβεται για να μη συλληφθεί.

Το πολύ-πολύ να πιστεύουν ότι κυκλοφορεί ανάμεσά μας μεταμορφωμένος σε πάπια...

Το αίνιγμα με την τηλεθέαση της ΕΡΤ: Μπαίνεις σε ένα σωρό έξοδα να ξανα-νοίξεις την ΕΡΤ για να λέγονται αυτά που θέλει η κυβέρνηση...

● Και οι τηλεθεατές, που ψήφισαν την κυβέρνηση ακριβώς επειδή έλεγε αυτά που έλεγε, ξαφνικά δεν θέλουν να τα ακούνε!

● Ε, δεν τους αξίζει μια εξεταστική;

Και τώρα ενός λεπτού σιγή για την εκπρόσωπο των Ανεξάρτητων Ελλήνων Μανταλένα Παναγιωτοπούλου που δηλώνει ότι «τα φοβικά σύνδρομα και η ρατσιστική βία ήταν και είναι ξένα στο DNA του ελληνικού λαού. Και αυτό το αποδεικνύουμε στην πράξη...» «...μιλώντας για το DNA του ελληνικού λαού που είναι διαφορετικό από όλων των άλλων των κατώτερων».

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ
ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Υπεύθυνος
διαλογής δε-
μάτων στα
ΕΛΤΑ

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Ηγούμενος Μονής Βατοπεδίου Εφραίμ: «Ευχαριστούμε το Θεό και την Παναγία για την αισία έκβαση της υποθέσεως και όλους όσοι μας συμπαράσταθηκαν, την Εκκλησία και τους νομικούς μας συμβούλους»

Μετάφραση Εντάξει, μπορεί να έχουμε την υποστήριξη του εικονίσματος πάνω από τη δικαστική έδρα, αλλά καλού κακού χρειαζόμαστε και κανέναν δικηγόρο».

Στέλιος Κούλογλου «Ηλιζα να βγει στην Ολλανδία ο ακροδεξιός για να συνετίσει τους Ευρωπαίους και να κλείσει η αξιολόγηση».

Μετάφραση «Θα πάρω φόρα με το αυτοκίνητο να πέσω σε έναν τοίχο για μην μπορεί να μου φέρει αντιρρήσεις η Ασφαλιστική Εταιρία που τώρα δεν μου πληρώνει το βαθούλωμα στο φτερό...»

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

● Αν η Νέα Δημοκρατία θεωρεί «κυκεώνα» 15 τροπολογίες με αποτέλεσμα να μπερδεύεται και να ψηφίζει εκ παραδρομής «παρών» στην τροπολογία για την απόδοση ελληνικής ιθαγένειας σε Εβραίους της διασποράς, πώς ακριβώς περιμένει να πείσει ότι θα τα βγάλει πέρα με απείρως πιο πολύπλοκα ζητήματα όπως π.χ. η φορολογία στα μπλοκάκια;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ NO 2

Sorry, αλλά ο Κώστας Καραμανλής που τώρα μιλάει για τη «σκευωρία» του Βατοπεδίου δεν είναι ο ίδιος που το 2008 είχε πει δημόσια ότι είχε υποτιμήσει το μέγεθος του σκανδάλου;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ NO3

Δηλαδή, τι ιδέα έχουν για τους έλληνες σταρ όλοι αυτοί που σχολιάζουν αρνητικά το Star Academy γιατί θεωρούν ότι στους διαγωνιζόμενους άξιζε μια καλύτερη κριτική επιτροπή;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Οθανικός» Ο πανικός που καταλαμβάνει κάποιον όταν σπεύδει να αλλάξει αυτό που βλέπει στην οθόνη μόλις συνειδητοποιεί ότι ο προϊστάμενός του έρχεται προς το μέρος του ●

Πριν το πιλάτες, τη γιόγκα και τα aqua aerobics υπήρχε μια σοκολάτα που περιείχε μια σειρά από ωφέλιμα συστατικά. Βλέπετε, η σοκολάτα Υγείας Πουλιδη ήταν...

Υγείας πριν το υγιεινό γίνει μόδα.

Το διατροφικό στοιχείο δόθηκε από τον κύριο Αλυσσιανόπουλο Ίβνο - Διατροφολόγο-Διατροφολόγο, Μας.

Από Πάντα Υγείας

ΑΠΟ
ΠΑΝΤΑ ΔΙΠΛΑ ΣΟΥ

ΤΟ 1960 ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΣΕΚΙΝΟΥΣΑΝ ΤΗ ΜΕΡΑ ΤΟΥΣ ΜΕ ΗΑΤΗΛΑ ΥΟΔΑ, ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟ, ΓΙΑ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΚΑΙ ΕΥΕΣΙΑ.

ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΠΟΥ ΑΝΑΖΗΤΑΣ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ!

Η σοκολάτα Υγείας ενεργοποιεί τις ενδορφίνες του εγκεφάλου και δίνει αίσθηση ευτυχίας και πληρότητας. Η φαινυλαιθυλαμίνη που κρύβεται σε ένα μικρό κομμάτι, σε περιμένει για να σε στείλει σε... πελάγη ευτυχίας!

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ ΣΤΟ 1933, ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΑΡΕΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΛΗΡΟ ΤΡΕΧΟΥΝ ΓΕΜΑΤΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑ, ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΩΡΑ ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΗΤΙΚΟΥ ΑQUA PILATES.

ΑΣΠΙΔΑ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΕΣΙΑΣ

Υπάρχουν κάποια κύτταρα που δυσχεραίνουν την κυκλοφορία του αίματος. Δεν γνωρίζουν, όμως, ότι η σοκολάτα Υγείας καροδοκεί! Με τα μοναδικά της αντιοξειδωτικά, τα αποτρέπει από το να προσκολληθούν και να προκαλέσουν βλάβη στα αγγεία!

ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΕΣ ΤΟΥ 1928, ΜΕΤΑ ΤΟ CROSSFIT, ΕΠΙΝΑΝ ΠΑΝΤΑ ΕΝΑ ΔΕΤΟΧ SMOOTHIE ΜΕ ΑΝΤΙΟΞΕΙΔΩΤΙΚΑ, ΓΙΑ ΑΙΣΘΗΣΗ ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΤΗΤΑΣ.

ΚΟΥΡΑΣΗ; ΠΑΤΗΣΕ ΤΟ RESTART!

Όσο περνά η ώρα, οι εγκεφαλικοί νευρώνες παραδίδονται... στην κόπωση! Θα εγκαταλείψεις ομαχτιά; Ένα κομμάτι σοκολάτας Υγείας αρκεί για να κάνεις restart! Τόνωση, ενέργεια και διάθεση στο maximum, με μερικά μόλις γραμμάρια απόλαυσης!

ΕΠΙΔΡΑ ΘΕΤΙΚΑ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

Γνωρίζεις κάποιον που είναι νευρικός, ανυπόμονος κι εριστικός απέναντί σου; Σκέψου πώς θα περάσεις στην αντεπίθεση; Κέρασέ τον, καλύτερα, ένα κομμάτι σοκολάτα Υγείας κι άφησε τη «μαγική» ανανδομίδα να τον ηρεμήσει!

ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΛΥΚΕΙΟ Ή ΠΕΘΑΜΕΝΗ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Μαραμένο το Λύκειο, λοιπόν. Μια εκπαιδευτική βαθμίδα εφήβων που σφύζουν από ζωή, ονειροπολούν, προσπαθούν, μελετούν, ερωτεύονται, παθιάζονται, ζουν. Ακόμα και όταν αποτυγχάνουν, βάζουν τα χέρια και σηκώνονται, γελάνε ή κλαίνε και πάνε παρακάτω. Είναι ζωντανοί. Είναι τα παιδιά μας, που ακόμα κι αν κάποια από αυτά δεν μιλούν καλά ελληνικά, γράφουν ανορθόγραφα, δεν ξέρουν τη μέθοδο των τριών ή τους νόμους του Newton, έχουν όλη τη ζωή μπροστά τους να καταφέρουν κάτι, να προχωρήσουν και να νικήσουν. Αν βέβαια τα αφήσετε. Αν τους δώσετε όσα δικαιούνται για να αποκτήσουν γνώσεις και δεξιότητες και όχι πέτσινα απολυτήρια και πτυχία. Για να βγουν στην ελεύθερη κοινωνία με εφόδια. Να δουλέψουν στην ελεύθερη αγορά. Να ζήσουν ως ελεύθεροι άνθρωποι.

Τολμάτε να μιλάτε για μαραμένο Λύκειο εσείς που στο όνομα της πεθαμένης και νόθας ιδεολογίας σας κάνετε τα πάντα ώστε να καταστρέψετε την εκπαιδευτική διαδικασία όχι μόνο στο Λύκειο αλλά σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Εσείς που αναγορεύσατε τις καταλήψεις και τις καταστροφές των σχολείων σε ηθικό πλεονέκτημα και δήθεν αγώνες της επαναστατημένης νεολαίας. Εσείς που μετατρέψατε την αξιολόγηση των μαθητών σε παρωδία, στη λογική «δωσ' του ένα απολυτήριο να βρει μια θέση στο Δημόσιο». Εσείς που διασύρατε όποιον συμφωνούσε με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Εσείς που λατρεύατε ως αντισυστημικό όποιον ήθελε να δυναμιτίσει την κανονικότητα της σχολικής ζωής. Εσείς που αγωνιστήκατε μαζί με όλο το πολιτικό σύστημα για τον πολλαπλασιασμό των μαθημάτων και των ειδικοτήτων ώστε να βολεύεται η πελατεία σας. Εσείς που χωρίσατε τα μαθηματικά σε Δυτικά άρα καπιταλιστικά, δηλαδή κακά, και Ανατολικά άρα σοσιαλιστικά, δηλαδή καλά.

Ε, λοιπόν, όχι. Όσες και όσοι δουλεύουμε με τα παιδιά σας στο Λύκειο, Γενικό και Επαγγελματικό, γνωρίζουμε τα προβλήματα, τη δυσπραγία, την απαξίωση. Γιατί τα ζούμε. Γιατί οι περισσότεροι πασχίζουμε για το αντίθετο. Ξέρουμε ότι όλες οι κυβερνήσεις συνέβαλαν ώστε το σχολείο να δουλεύει πρώτα και κύρια για τους εργαζόμενους σε αυτό και μετά και δευτερευόντως για τους μαθητές του. Η σωστή διδασκαλία να θεωρείται πλεονασμός. Το αποτέλεσμα να μη μετρείται ποτέ και με κανένα τρόπο. Η αξιολόγηση να είναι εικονική. Το φροντιστήριο να καθίσταται απαραίτητο.

Αλλά κάποιοι πραγματικά «αντισυστημικοί» και «επαναστάτες» δεν έχουν καταθέσει τα όπλα. Κόντρα στην κυρίαρχη ιδεολογία, αγωνίζονται ακόμα και κάνουν το σωστό και το αυτονόητο μέσα σε ένα δύσκολο περιβάλλον. Ανέναντι στην εξισωτική προς τα κάτω ιδεολογία της μεταπολίτευσης που ταλανίζει αυτό τον τόπο σε όλες τις πτυχές του. Δεν θα την έλεγα ούτε ακροαριστερή ούτε ακροδεξιά, αν και οι έννοιες αυτές τείνουν να γίνουν συνώνυμες. Θα την έλεγα ολοκληρωτική, ισοπεδωτική, καταστροφολάγνα, αντιδραστική, ιδεολογία μίσους και συντήρησης, μια πεθαμένη ιδεολογία. Που απεχθάνεται την πρόοδο και θέλει να τη σταματήσει χωρίς να έχει να προτείνει τίποτα θετικό. Που επιδιώκει με εμμονή να βγάξει αμόρφωτους και ανίσχυρους νέους. Που κυκλοφορεί με το ψευδεπίγραφο προσωπείο ως «δημοκρατικό σχολείο».

Δεν το ξέρει ο κόσμος, αλλά τα τελευταία 2 χρόνια δεν διδάσκεται πλέον ο ηλεκτρομαγνητισμός στο Γενικό Λύκειο. Δηλαδή τα παιδιά μας δεν μαθαίνουν τι είναι εναλλασσόμενο ρεύμα, τι είναι γεννήτρια, πώς δουλεύει μια ηλεκτρομηχανή, ένας ηλεκτρικός ανεμιστήρας. Σε έναν κόσμο που σε λίγο όλα θα κινούνται με ηλεκτρικό ρεύμα. Δεν γνωρίζουν τι είναι τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα και όμως ζουν μέσα σε αυτά. Και δύο από τους τρεις τελευταίους υπουργούς Παιδείας έχουν σπουδές στη Φυσική. Χρειάζεται να πούμε κάτι άλλο; Αναρωτιόσαστε, εκεί στην εξουσία, αν το Λύκειο μαράθηκε; Φτιάχνετε επιτροπές και μεγαλόπνοα σχέδια δεκαετίας;

Μήπως τα δύο τελευταία χρόνια ανατράπηκαν όσες προσπάθειες ανάταξης του Λυκείου νομοθετήθηκαν από τις προηγούμενες «αστικές» κυβερνήσεις; Μήπως στα πλαίσια επίδειξης συντεχνιακής ισχύος ανεκόπη η αυτοαξιολόγηση και η αξιολόγηση εκπαιδευτικών και σχολικών μονάδων; Προς ανακούφιση των οκνηρών και των άσχετων βεβαίως; Μήπως στην ίδια λογική, οι εκπαιδευτικοί σήμερα εκλέγουν το διευθυντή τους και οι διευθυντές των σχολείων τους διευθυντές εκπαίδευσης, πράγμα που κρίθηκε πρόσφατα παράνομο από το ΣτΕ; Μήπως οι δήθεν φρουροί του δημόσιου συμφέροντος παραχώρησαν τελικά το σχολείο σε «ιδιώτες» με στόχο να τους κάνουν και πελάτες;

Μήπως καταργήθηκε η τράπεζα θεμάτων και η διαδικασία εισαγωγής στα ΑΕΙ με συμμετοχή και των τριών τάξεων στο βαθμό πρόσβασης; Μήπως καταργήθηκε η βάση του 10; Μήπως καταργήθηκαν οι εξετάσεις εισαγωγής στα Πρότυπα Πειραματικά Σχολεία και ξεχαρβαλώθηκε το πιλοτικό θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας τους; Μήπως καταργήθηκαν οι ποινικές ευθύνες κατάληψης και καταστροφής των σχολείων; Μήπως τα είπε όλα με μια φράση ο Α. Μπαλτάς. «Γιατί η αριστεία είναι ρετσινιά»;

Ή μήπως πετάξατε στον κάλαθο των ακρήστων τις μελέτες επιτροπών που εσείς οι ίδιοι συστήσατε για να αναμορφώσετε το Λύκειο; Γιατί όταν επί 40 χρόνια το μόνο σας μέλημα ήταν η αποδιοργάνωση και η μπαχαλοποίηση του «σχολείου της αγοράς», πώς θα μπορούσατε τώρα να θεσμοθετήσετε κάτι θετικό και καινοτόμο (βλέπε επιτροπή Λιάκου); Όταν επί 40 χρόνια ήσασταν απέναντι σε κάθε προσπάθεια βελτίωσης του υπάρχοντος, πόσο θράσος χρειάζεται για να ζητάτε διακομματική συναίνεση τώρα που είστε στην εξουσία; Πώς τολμάτε να μιλάτε για αξιοπιστία;

Εμείς οι δάσκαλοι θα συνεχίσουμε μέσα στις πιο αντίξοες συνθήκες να μαθαίνουμε στα παιδιά μας γράμματα. Ο καθένας και η καθεμιά με το δικό του τρόπο και με εφόδιο τις όποιες γνώσεις και ικανότητες διαθέτει. Δεν το κάνουμε πάντα με επιτυχία και δεν θα το κάνουμε όλοι. Δεν περιμένουμε και πολλά από την όποια εξουσία, που συνήθως δεν ξέρει ούτε πού πατά ούτε πού βρίσκεται στον τομέα της Παιδείας. Ξέρουμε ότι κάθε καλή προσπάθεια εκσυγχρονισμού θα πολεμηθεί από μεγάλο μέρος του πολιτικού συστήματος και της συνδικαλιστικής νομενκλατούρας, που θέλουν τη νεολαία ημιμαθή άρα και διαχειρίσιμη. Αλλά θα το παλέψουμε. Θα κρατήσουμε το σχολείο ανοικτό και, αν και λαβωμένο, ζωντανό. Εσείς φυσικά θα συνεχίσετε να περιφέρετε την πεθαμένη ολοκληρωτική σας ιδεολογία. Ευτυχώς έχει περάσει πλέον η μπογιά της. Ούτε καν μυρίζει. **Α**

ΑΕΠΙ Πνευματικά δικαιώματα, κάλλιο αργά παρά ποτέ

Της ΧΑΡΑΣ ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ*

Χρειάστηκε ένας χρόνος και δύο μήνες για ένα σχέδιο νόμου που, από τον Ιανουάριο του 2016 που έληξε η διαβούλευση, έχει γραφτεί και ξεγραφτεί δυο-τρεις φορές.

● Χρειάστηκε ένα σκάνδαλο που βγάζει μάτι για τις ατασθαλίες του Διοικητικού Συμβουλίου μιας Ανώνυμης Εταιρείας Προστασίας των Πνευματικών Δικαιωμάτων. ● Χρειάστηκε η επέμβαση του εισαγγελέα. ● Χρειάστηκαν τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων. ● Χρειάστηκαν οι φωνές όλων των εμπλεκόμενων φορέων, δημιουργών, εκδοτών, τραγουδιστών, χρηστών, επιμελητηρίων κ.λπ. ● Χρειάστηκαν ανοιχτές επιστολές προς τον κ. Τσίπρα από μεγάλους Έλληνες δημιουργούς. ● Χρειάστηκε να περάσουν περίπου δυο μήνες από την Επίκαιρη Ερώτησή μου στη Βουλή για το ζήτημα της νομοθετικής ρύθμισης της διαχείρισης των πνευματικών δικαιωμάτων και την ανάγκη άμεσου διορισμού Κρατικού Επιτρόπου στην ΑΕΠΙ. ● Χρειάστηκε η έκκληση της Ευρωπαϊκής Ένωσης Συνθετών και Τραγουδοποιών (ECSA που εκπροσωπεί 54 εθνικές Ενώσεις σε 26 ευρωπαϊκές χώρες) προς τον πρωθυπουργό, που επιβεβαιώνει την ανάγκη διορισμού κρατικού επιτρόπου και την άμεση ενσωμάτωση της Ευρωπαϊκής Οδηγίας. ● Χρειάστηκε, η εσχάτως κατατεθείσα, για το ίδιο ζήτημα επίκαιρη ερώτηση της βουλευτού της ΝΔ που συζητήθηκε προχθές. ● Χρειάστηκε πολύς χρόνος, πολλών κόπος και η κατά-

σταση να φτάσει στα όρια της για την ευαισθητοποίηση της κυβέρνησης στο όχι και τόσο «πιασάρικο» ζήτημα της ρύθμισης των πνευματικών δικαιωμάτων.

Ας είναι. Κάλλιο αργά παρά ποτέ. ● Τώρα που ο πρωθυπουργός μας ευαισθητοποιήθηκε και κατάλαβε πως η προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων είναι εξαιρετικά ευαίσθητο ζήτημα και έχει πολλές διαστάσεις... ● Τώρα που το Υπουργείο Πολιτισμού δείχνει να αντιλαμβάνεται τη διαφορά μεταξύ του επιτρόπου Εξυγιάνσης και του κρατικού επιτρόπου – μέχρι πριν ένα μήνα δεν την κατανοούσε... ● Τώρα που ανακοινώνεται ότι το Υπουργείο Πολιτισμού θα ορίσει άμεσα προσωρινό επίτροπο για να ασκήσει το δέοντα έλεγχο επί της ΑΕΠΙ και παράλληλα επιτέλους κατατίθεται νομοσχέδιο στη Βουλή για τα πνευματικά δικαιώματα, υπάρχει μια ελπίδα ρύθμισης. ● Για να μη γίνει και αυτή η ελπίδα αέρας κοπανιστός, ας πάρουν στην κυβέρνηση μια βαθιά ανάσα κι ας τολμήσουν, έτσι για αλλαγή! Ας ορίσουν υπερκομματικό κρατικό επίτροπο. Όχι άλλο ένα «δικό τους παιδί», αλλά ένα πρόσωπο με κύρος, γνώση και μακριά από κόμματα. ● Μετά την αιφνιδιαστική ευαισθησία του πρωθυπουργού, ας αξιοποιήσει το Υπουργείο Πολιτισμού την ευκαιρία. Ας φέρει σε διαβούλευση ένα σχέδιο νόμου που θα ρυθμίζει την κατάσταση χωρίς να μεροληπτεί προς τη μία ή την άλλη πλευρά. Άλλωστε αυτή δεν είναι η δουλειά της πολιτείας;

* Η Χ.Κ. είναι βουλευτής Δράμας και υπεύθυνη Πολιτισμού της Κ.Ο. της Δημοκρατικής Συμπράταξης

Η ΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΣΩΡΡΕΣ

Του ΣΠΥΡΟΥ ΒΛΕΤΣΑ

Το 2014 δημοσιεύτηκε η επίσημη απάντηση από το γραφείο του γενικού επιθεωρητή του Υπουργείου Οικονομικών των ΗΠΑ σε ερώτημα της Τράπεζας της Ελλάδος για τα χαρτιά του Σώρρα που έλεγε ότι «εξετάσαμε τα έγγραφα και ΔΕΝ αποτελούν έγκυρα διαπραγματεύσιμα χρηματοοικονομικά μέσα. Τα εν λόγω έγγραφα αποτελούν προϊόν απάτης και χρησιμοποιούν παρανόμως ονόματα αξιωματούχων του Υπουργείου Οικονομικών».

Δεν χρειαζόταν η επίσημη πληροφόρηση από τις αμερικανικές αρχές για να αποδειχτεί τι εστί Σώρρας. Αρκούσε να ακούσει κανείς τον εξωφρενικό ισχυρισμό του ότι κατέχει περιουσία μεγαλύτερη από το άθροισμα των περιουσιών των δέκα πλουσιότερων ανθρώπων στον κόσμο. Παρόλα αυτά ο Αρτέμης Σώρρας εξακολουθούσε να συμμετέχει σε πρωινές εκπομπές της τηλεόρασης και να παρουσιάζει τις θεωρίες του σαν να μην τρέχει τίποτε.

Ο Σώρρας επιβίωνε στον αφρό της επικαιρότητας γιατί ικανοποιούσε δύο μεγάλες ανάγκες. Η πρώτη ήταν η ανάγκη μεγάλου μέρους των πολιτών να πιστεύουν ότι η οικονομική κρίση είναι ένα κόλπο για να μας κάνουν φτωχότερους και ότι υπήρχε μια μαγική λύση, ένα αντικόλπο με το οποίο θα αποφύγουμε την παγίδα που μας έστησαν.

Η δεύτερη ήταν η ανάγκη ορισμένων τηλεοπτικών εκπομπών να εντυπωσιάσουν το κοινό τους, παρουσιάζοντας αυτό που το ακροατήριο ήθελε να ακούσει. Ότι τελικά κάπου υπάρχουν λεφτά που θα μας σώσουν από τα βάσανά μας και θα ζούμε ζωή χαρισάμενη. Ότι δεν χρειάζεται καμιά προσπάθεια για να κατακτήσει κανείς ένα ανώτερο επίπεδο ζωής. Θα βρεθεί κάποιος να του το χαρίσει.

Δεν είναι τυχαίο ότι στις ίδιες εκπομπές που διέπρεψε ο Σώρρας διέπρεψαν και άλλοι, οι οποίοι υπόσχονταν τη λύση όλων των προβλημάτων με μοίρασμα μαγικού χρήματος. Η δημοσιογραφία αντί να εργάζεται για την ανάδειξη των μη εμφανών πτυχών της πραγματικότητας, προχωρούσε στη συσκοτίση των προφανών ζητημάτων. Οι ίδιοι παρουσιαστές που ποτέ δεν ξεσκέπασαν τον Σώρρα, άκουγαν εκστασιασμένοι τον Βαρουφάκη να αναλύει τη δική του θεωρία για το πώς θα αναγκάσουμε τους ξένους να μας πληρώνουν.

Στις εκπομπές τους μεσουρανούσε και ο Αλέξης Μητρόπουλος, υποσχόμενος διαγραφή του 80% της οφειλής όλων, πλούσιων και φτωχών, σε δημόσιο και τράπε-

ζες. Κανείς παρουσιαστής δεν ρώτησε τον Μητρόπουλο ποιος θα καλύψει τα χαμένα κεφάλαια των τραπεζών και πώς οι καταθέτες θα πάρουν πίσω τα χρήματά τους, αφού οι τράπεζες τα έδωσαν σε δάνεια που δεν θα εξοφληθούν. Πόσοι τηλεθεατές θα συμφωνούσαν με τη «σεισάχθεια» του Μητρόπουλου, αν γνώριζαν ότι έτσι θα χαθούν οι καταθέσεις;

Η πραγματικότητα που παρουσίαζαν δημοφιλείς τηλεοπτικές εκπομπές έλεγε ότι υπήρχε τρόπος το κράτος να μην πληρώσει τα χρέη του και να συνεχίσει να έχει μεγάλα ελλείμματα. Την ίδια ώρα παρουσιάζαν εφικτό και δίκαιο όλοι οι δανειολήπτες να γλιτώσουν από τα δικά τους χρέη. Και όλα αυτά μπορούσαν να γίνουν χωρίς συνέπειες. Δεν είναι τυχαίο ότι και ο Σώρρας και οι πολιτικοί Σώρρες εμπορεύτηκαν και τα δύο είδη διαγραφής χρέους.

Άλλος στο όνομα του αθάνατου ελληνικού πνεύματος, άλλος στο όνομα του λαού, υποσχέθηκαν να μας προσφέρουν όλα τα καλά του σύγχρονου καπιταλισμού και να μας απαλλάξουν από όλα τα κακά του. Υποσχέθηκαν έναν κόσμο που ξοδεύεις, καταναλώνεις ό,τι θες, αυξάνεις την περιουσία σου και θα βρεθεί στο τέλος κάποιος άλλος να πληρώνει.

Το μεγάλο κακό δεν είναι ότι μερικοί συμπολίτες μας πίστεψαν ότι τα χαρτιά του Σώρρα θα έσβηναν τα χρέη, τα δικά τους και της Ελλάδας. Είναι ότι πάρα πολλοί Έλληνες νόμισαν ότι αρκεί μια πολιτική απόφαση για να αλλάξει τον κόσμο. Ότι αρκεί ο λόγος του ηγέτη για να αρχίσει να ρέει το χρήμα.

Όλες αυτές οι θεωρίες έχουν κοινό παρονομαστή την αποφυγή της ευθύνης. Εμείς δεν ευθυνόμαστε για τη χρεοκοπία, αφού πιστεύουμε ότι την επέβαλαν οι άλλοι. Επίσης δεν αναλαμβάνουμε την ευθύνη για την έξοδο από την κρίση γιατί νομίζουμε ότι η λύση θα έρθει απέξω με κάποιο μαγικό τρόπο.

Βέβαια, ο Σώρρας και οι άλλοι Σώρρες δεν έφεραν ποτέ χρήμα. Μόνο αφαίρεσαν. Ο ένας τις συνδρομές των αφελών οπαδών του, οι άλλοι τα χρήματα από τις δουλειές που χάθηκαν, από την ανάπτυξη που ακύρωσαν, από τα capital controls, από τις τράπεζες που απαξιώθηκαν.

Αν πλούτιζαν έτσι οι χώρες και οι άνθρωποι θα το είχαν ανακαλύψει και οι άλλοι και δεν θα παιδεύονταν. Αλλά αυτοί δεν είχαν την τεχνολογία του θεού Απόλλωνα. Οι κακομοίρνες. ■

CITIZEN

Του ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΗ

Όταν φοβάμαι

Τα βράδια πηγαίνω στις Ηνωμένες Πολιτείες. Για την ακρίβεια έρχονται αυτές σε μένα. Και φέρνουν ύπνο. Άλλοι μετρούν προβατάκια, εγώ τις ΗΠΑ. Μία προς μία. Μπορώ να σας πω και τις πενήντα, αν δεν κοιμηθώ. Με κάθε τρόπο. Με τη φορά του ρολογιού ή και αντίστροφα. Διαγωνίως, οριζοντίως, καθέτως. Τώρα δουλεύω το σχήμα σταυρού με ακτίνες. Και καθώς το επεξεργάζομαι, βάζοντας στη μία άκρη το Όρεγκον και στην άλλη τη Βόρεια Καρολίνα, βυθίζομαι στον ύπνο ξαπλωμένος στη ράχη μιας νταλίκας που διασχίζει τη Μοντάνα. Πιο παλιά δεν ήταν τόσο εύκολο. Ούτε τώρα είναι, απλώς έχω βρει αυτή τη δικαιολογία. Λέω στο φόβο να περιμένει επειδή πρέπει να μετρήσω Πολιτείες. Και η αλήθεια είναι ότι τις περισσότερες φορές πιάνει. Δίνει ύπνο με σουρεαλιστικά όνειρα. Το πρωί βρίσκω στο μαξιλάρι μου σκόρπιες λέξεις, νούμερα από λογαριασμούς (κυρίως αυτά) και σκίτσα προσώπων που πίστευα ότι έχω ξεχάσει. Κάποτε έβρισκα και τρίχες. Όμως αυτές μου έχουν τελειώσει. Λένε ότι ο άνθρωπος, λίγο πριν κοιμηθεί, έχει την ευκαιρία να κάνει τον απολογισμό της ημέρας και να συνομιλήσει με τον εαυτό του. Σε μένα δεν λειτουργεί έτσι. Κλείνω τα μάτια και ανάβουν δυνατά φώτα ανάκρισης. Φωτίζουν τα πάντα, μεγαλώνουν τις σκιές και κάνουν την καρδιά να χτυπάει πιο γρήγορα. Αυτό υποθέτω ότι περιγράφεται ως άγχος ή και ως αγνός και αυθεντικός φόβος. Διότι η φυσιολογική κατάσταση ενός θηλαστικού στον ανεμοδαρμένο κόσμο μας είναι να φοβάται. Φοβάσαι όπως ο σκαντζόχοιρος τα νύχια του αετού. Απλώς εσύ φοβάσαι περισσότερα. Διαβάζω μία βρετανική έρευνα. Έγινε, λέει, σε δύο χιλιάδες ανθρώπους και επιχειρεί να ιεραρχήσει τους φόβους τους. Ναι, αυτό που φοβόμαστε περισσότερο είναι ο θάνατος. Ο δικός μας ή κάποιου αγαπημένου προσώπου. Φοβόμαστε τη βία, μην πέσουμε θύματα ληστείας, μη μας εγκαταλείψει ο σύντροφός μας, μη χάσουμε τη δουλειά ή το σπίτι.

Ζούμε μία ζωή προσπαθώντας να αντιμετωπίσουμε φόβους. Και οι φόβοι σου έχουν πάντα περιεχόμενο, σχήμα και ύψος. Μπορείς να περιγράψεις με εφιαλτική ακρίβεια αυτό που φοβάσαι. Δεν μπορείς, όμως, να κάνεις το ίδιο με την ευτυχία. Ακόμα και όταν αισθάνεσαι ευτυχισμένος ένας μικρός φόβος είναι ικανός να ραγίσει το ακριβό σου κρύσταλλο. Όταν φοβάσαι, όμως, είναι αδύνατο να ανακαλέσεις όσα σε κάνουν χαρούμενο. Οι φόβοι σου έχουν διάρκεια, είναι πάντα εκεί. Ορίζουν τη ζωή σου. Αυτά που κάνεις και εκείνα που φοβάσαι να κάνεις. Και όσο μεγαλώνεις, φοβάσαι περισσότερο. Μέχρι να φτάσεις σε ένα σημείο που δεν έχεις τίποτα να φοβάσαι. Όλο και περισσότεροι φίλοι μου κάνουν ψυχοθεραπεία. Και μετά τις συνεδρίες, διηγούνται πώς βυθίστηκαν σε ένα κλάμα σπαρακτικό, λες και ήταν όλη τους η ύπαρξη φτιαγμένη από δάκρυα. Εγώ δεν έχω το θάρρος να το κάνω. Στο δικό μου κόσμο η ζωή είναι μία διαρκής προσπάθεια για να αποφύγεις τη συνάντηση με τον εαυτό σου. Για ποιο λόγο να κλείσεις ραντεβού μαζί του; Όμως έκανα μία πρόχειρη έρευνα για τις πωλήσεις αντικαταθλιπτικών και ψυχοφαρμάκων τα τελευταία χρόνια. Από το 2009 ως το 2014, οι πωλήσεις των αντικαταθλιπτικών αυξήθηκαν κατά ένα εκατομμύριο κουτιά. Το αγχολυτικό Xanax πουλάει περισσότερα κουτιά από την ασπιρίνη – σοβαρολογώ. Το Lexotanil είναι ακόμα πιο ψηλά, βρίσκεται κοντά στην πρώτη δεκάδα των δημοφιλέστερων σκευασμάτων που καταπίνουν οι Έλληνες. Και ναι, αυτή η τάση είχε αρχίσει να διαφαίνεται πριν ξεσπάσει η κρίση, από τότε που ζούσαμε στο άλλο σύμπαν. Βλέπω ανθρώπους χαπακωμένους και αναρωτιέμαι μήπως ξέρουν κάτι που εγώ αγνωώ. Και ταυτοχρόνως παρατηρώ ευτυχισμένα post στο Facebook, μπουκέτα από ανθισμένα χαμόγελα να γεμίζουν τις οθόνες, χαρούμενα τραγούδια στο ραδιόφωνο. Τι στο διάολο συμβαίνει; Καταπίνουν οι άνθρωποι χάπια για να παριστάνουν τους χαρούμενους ή τελικά ζούμε δύο ή και τρεις ζωές ο καθένας; Μία μέσα στην κατάθλιψη και άλλη μία έξω; Βλέπω στο θέατρο ή στο μπαρ τους ανθρώπους να γελούν. Και θα ήθελα να ξέρω τι γίνεται μέσα τους, όταν το γέλιο σβήνει και η σιωπή πέφτει σαν μαύρη κουρτίνα. Όμως φοβάμαι να ρωτήσω. ●

→ giannakidis@protagon.gr

Μια Ακρόπολη για την εποχή μας στο φακό του

Φωτογράφιζε για 10 χρόνια το Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος. Τώρα με το βιβλίο του «Ορθογραφίες» βάζει,

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ - Φωτό: ΓΙΩΡΓΗΣ ΓΕΡΟΥΛΥΜΠΟΣ

Γιώργη Γερόλυμπος

με μια σχεδόν ποιητική αρχοντιά, το δικό του επίλογο.

Κτίριο Στάθμευσης Αυτοκινήτων, διαμόρφωση επιφάνειας στέγης

Ενα μήνα έχω το βιβλίο που μου έστειλε ο Γερόλυμπος, σχεδόν μόλις το πήρε και ο ίδιος στα χέρια του. Ένα μήνα και ακόμα το ξεφυλλίζω. Δεν με εκπλήσσει. Πάντα έτσι αντιμετώπιζα τις εικόνες αυτού του «εξωφρενικού φακού». Είτε πρόκειται για τα μπαλκόνια μιας πολυκατοικίας στην Πενσακόλα, είτε για τα θαμπά τοπία στην ομίχλη της Θεσσαλονίκης, είτε πρόκειται, όπως τώρα, για τα πάνελ φεροτισμένων στα στέγαστρα του ΚΠΙΣΝ. Κάθομαι με τις ώρες και τις κοιτάω. Έχουν άγνωστες ιστορίες να μου διηγηθούν, ταξιδεύουν τη μνήμη μου, μου θυμίζουν το παιδί που υπήρξα, τα ταξίδια μου, μερικές στιγμές που έζησα στην άκρη του μη γραμμικού χρόνου... και πάντα μα πάντα γιατί θαυμάζω την πάγια θέση ζωής που αποπνέει η δουλειά του Γερόλυμπος: Να είσαι προσπλωμένος σ' αυτό που κάνεις, να το αγαπάς, να το υπηρετείς με συνέπεια και να το σέβεσαι.

Το καινούργιο του βιβλίο, «Ορθογραφίες» το ονόμασε, στην ουσία αποτελεί την αφήγηση της πορείας κατασκευής του ΚΠΙΣΝ με αεροφωτογραφίες κατόψεων που σου κόβουν την ανάσα, όχι απαραίτητα από την κλίμακα και τα μεγέθη όσο από το θρίαμβο της φωτογραφικής αισθητικής. Έχω μια υποψία ότι κάθε φορά που ο Γερόλυμπος από την άκρη μιας μπούμας σήκωνε τη μηχανή για να φωτογραφήσει κατόψεις του εργοτάξιου, έφερνε στη μνήμη του τη συμβουλή του F. Evans: «Try for a record of an emotion rather than a piece of topography».

Σε όλες τις λήψεις διακρίνεται η φροντίδα ενός μεθοδικού, προσπλωμένου και επίμονου ανθρώπου που ενώ βρίσκεται μπροστά σε ένα χαώδες σύμπαν, κοινότοπο και αφιλόξενο για τους πολλούς, καταφέρνει όχι απλά να ιεραρχήσει και να πειθαρχήσει αυτό το αταξινόμητο υλικό, αλλά να δώσει ένα εικαστικό αποτέλεσμα που συναρπάζει και συμπυκνώνει όλη την ιστορία της Τέχνης σε ένα μόνο καρέ.

Είναι τόσο απίστευτο το ύψος (κυριολεκτικά και μεταφορικά) αυτών των φωτογραφιών, τόσο πολλοί οι διαφορετικοί συνδυασμοί υλικών, σχημάτων και χρωμάτων, τόσο λεπτομερές στατες οι περιγραφές, που δίνουν στο ανθρώπινο μάτι την ευκαιρία να φτιάξει εύκολα το δικό του παραμύθι. Εγώ που δεν είμαι ούτε ζωγράφος, ούτε γλύπτης, ούτε φωτογράφος, ούτε, πολύ περισσότερο, κριτικός τέχνης, βλέπω π.χ. τις φωτογραφίες που έχει τραβήξει από τις στεγανοποιήσεις των στεγών στο πάρκινγκ των αυτοκινήτων και αυτόματα από το μυαλό μου περνά ο Tinguely, το «Paravent» του Tanguy, ένα γλυπτό του Joan Miro, ένα κεραμικό της Βερναδάκη, ένα φόρεμα του Kansai Yamamoto. Οι φωτογραφίες που δείχνουν το μεταλλικό πλέγμα των φωτοβολταϊκών πάνελ μου θυμίζουν το «Cutting Mat» που έχω στο σπίτι και γράφω. Οι φωτογραφίες από την κάτοψη των μονώσεων στη στέγη της Βιβλιοθήκης, με αυτές τις υπέροχες μπλε ράβδους, μου φέρνουν στο μυαλό μια χούφτα σοκολατάκια Υγείας Παυλίδη. Τις πανοραμικές αεροφωτογραφίες από τις χωματουργικές εργασίες του λόφου θαρρώ τις έχω ξαναδεί στον Εμπειρικό, όταν φωτογράφιζε τα Γιάννενα και τη Σαντορίνη τη δεκαετία του '50. Και, φυσικά, οι άνθρωποι. Πρόσεξα πως σε καμία από τις 67 φωτογραφίες του άλμπουμ δεν λείπει ο άνθρωπος. Θα έλεγα, καλύτερα, ο άνθρωπος και η σκιά του. Η μεγάλη τεράστια σκιά του, που τον ξεπερνά, τον μικραίνει, τον εξαφανίζει. Ο άνθρωπος. Βρίσκεται εκεί, στο κέντρο ή στην άκρη της εικόνας, σιωπηλός και ευθυτενής σαν γλυπτό του Giacometti.

Οι «Ορθογραφίες» του Γιώργη Γερόλυμπος αφηγούνται με ευφυΐα και αισθαντικότητα τον τρόπο ολοκλήρωσης ενός τεράστιου κατασκευαστικού έργου. Αλλά για τον ίδιο, οι φωτογραφίες αυτές πιστεύω ότι αποτελούν απόδειξη σ' ένα δικό του στοίχημα: «Να μεταφέρουν το ελάχιστο απαραίτητο ίχνος των μεγάλων αλλαγών που έλαβαν χώρα στο τοπίο αυτό, πριν η δυναμική του τελικού αποτελέσματος τις καταστήσει αυτόνοτες και δεδομένες».

Δέκα χρόνια μετά το πρώτο κλικ στο ΚΠΙΣΝ, ο Γιώργης Γερόλυμπος κυκλοφορεί σήμερα για τους αναγνώστες και θαυμαστές του Κέντρου μια παραδομένα καλαίσθητη έκδοση-μαρτυρία για το πώς φτιάχτηκε κάποτε μια Ακρόπολη για την εποχή μας. Τι κράτησε για τον εαυτό του; Το ωραίο ταξίδι και ένα αρχείο 75.000 φωτογραφιών.

INFO

Το φωτογραφικό λεύκωμα «*Orthographs*» του Γιώργη Γερόλυμπου (αγγλικά - ελληνικά κείμενα) αποτελεί την πρώτη έκδοση Έλληνα φωτογράφου από τον Εκδοτικό Οίκο Yale University Press. Την παραγωγή της έκδοσης υπογράφει ο εκδοτ. οίκος Melissa. Εκτυπώθηκε στη Βερόνα της Ιταλίας.

Την Πέμπτη 30/3 στις 19.30 θα γίνει η επίσημη παρουσίασή του στον Φάρο του Κέντρου Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος. Θα μιλήσουν ο Philip Blackwell, ιδρυτής του Ultimate Library, Μεγάλη Βρετανία, ο Τάκης Θεοδωρόπουλος, συγγραφέας, δημοσιογράφος, η Κατερίνα Κοσκινά, διευθύντρια Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης, και ο Ηλίας Κωνσταντόπουλος, αρχιτέκτονας, καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών. Τη συζήτηση θα συντονίσει η δημοσιογράφος της «Καθημερινής» Μαργαρίτα Πουρνάρα.

Μπορείτε να θυμηθείτε από τι ύψος τραβήξατε την πρώτη σας φωτογραφία και τι φωτογραφίσατε; Από το ύψος του παραθύρου ενός αυτοκινήτου. Τράβηξα από τη θέση του συνοδηγού. Περιμέναμε τον πατέρα μου να επιστρέψει από μια επίβλεψη (ήταν αρχιτέκτονας) και η μητέρα μου μού δάνεισε τη μηχανή της. Ήταν μια φωτογραφία ενός δρόμου...

Ποιο ήταν το θέμα της πρώτης σας δημοσιευμένης φωτογραφίας; Απεικόνιζαν κτίρια της δεκαετίας του '60 από όλη την Ελλάδα. Με είχε επιλέξει ο Γιώργος Σημαιοφορίδης για να συμμετάσχω στην Τριενάλε Αρχιτεκτονικής του Μιλάνου το 1995.

Πώς αναλάβατε ως επίσημος φωτογράφος του ΚΠΙΣΝ; Το 2007 δέχτηκα την τιμητική πρόσκληση του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος να καταγράψω φωτογραφικά την εξέλιξη των εργασιών για τη δημιουργία του Κέντρου Πολιτισμού. Πιστεύω ότι στην απόφαση του αυτή συνέβαλε και το γεγονός ότι εκτός από φωτογράφος είμαι και αρχιτέκτων. Εκείνη την εποχή είχα μόλις ολοκληρώσει την αντίστοιχη φωτογραφική παρακολούθηση της κατασκευής της Εγνατίας Οδού. Το Ίδρυμα έκρινε ότι είχα την απαραίτητη εμπειρία και επάρκεια για την ανάληψη αυτής της μεγάλης ευθύνης. Ελπίζω ότι η επιλογή του απεδείχθη ορθή.

Αναρωτιέμαι τι ενδιαφέρον μπορεί να έχει για ένα φωτογράφο ένα... εργοτάξιο; Ένα εργοτάξιο είναι ένας ολοκληρωμένος κόσμος. Κλειστός και ως επί το πλείστον ιδιωτικός. Τον βλέπουν λίγοι, αυτοί που δουλεύουν μέσα. Πρόκειται για έναν κόσμο που αλλάζει διαρκώς, ημέρα με την ημέρα, και παρόλα αυτά παραμένει για μεγάλο διάστημα ένα ενδιαμέσο τοπίο, ένας τόπος ημιτελής. Θεωρώ ότι για ένα φωτογράφο, αυτές οι ποιότητες καθιστούν το εργοτάξιο θέμα συναρπαστικό.

Ο Renzo Piano, προλογίζοντας το βιβλίο σας, γράφει ότι εξαιτίας του πατέρα του, που ήταν κατασκευαστής, αγάπησε τα εργοτάξια. Τα θεωρεί μάλιστα «την ωραιότερη περιπέτεια ενός κτιρίου». Εσείς είχατε επίσης κάποια σχέση από μικρός; Ναι, αντιστοιχία με εκείνη του Renzo Piano. Έχω μεγαλώσει σε σπίτι αρχιτεκτόνων. Από πολύ μικρός «εκτέθηκα» στη θέα των εργοταξίων και στις ποιότητες αυτού του ιδιαίτερου κόσμου.

Η συγκεκριμένη ανάθεση ανήκει μ' έναν τρόπο στις λεγόμενες «δύσκολες αποστολές»; Ουσιαστικά σας ζητήθηκε να τεκμηριώσετε φωτογραφικά την πορεία της κατασκευής ενός έργου. Δεν φοβηθήκατε ότι αυτό θα περιορίζει κάπως τον καλλιτεχνικό σας ορίζοντα;

Ο φόβος υπήρξε πράγματι υπαρκτός. Για να τον καταπολεμήσω προσπάθησα, πέραν των συγκεκριμένων παραμέτρων που έπρεπε να απαντηθούν φωτογραφικά, να επεκτείνω τη φωτογραφία μου στη σφαίρα της εικαστικής αποτίμησης του έργου. Προσπάθησα να κάνω πράξη μια φράση του περίφημου φωτογράφου Lewis Baltz: «η καλή φωτογραφία οφείλει να ισορροπεί ανάμεσα σε δύο συνέπειες, τη συνέπεια προς τον κόσμο που αποτελεί τη βάση της επιστήμης και τη συνέπεια προς τον εαυτό της που αποτελεί τη βάση της τέχνης».

Στην εποχή μας, όπου τα drones οργανώνουν τους ουρανούς του κόσμου, εσείς προτιμήσατε να σκαφαλώσετε στους πυργογερανοούς... Πώς το εξηγείτε; Πράγματι. Τα drones έχουν επικρατήσει σε μεγάλο βαθμό στη σημερινή τεχνολογική εξέλιξη του φωτογραφικού μέσου. Η ειδοποιός διαφορά ανάμεσα στο να ανεβαίνεις ο ίδιος ή να φωτογραφίζεις με τηλεκατευθυνόμενη μηχανή είναι η φυσική παρουσία. Όταν φωτογραφίζεις με drone κοιτάς μια μαυρόασπρη οθόνη πολύ χαμηλής ανάλυσης. Φωτογραφίζεις χωρίς να αντιλαμβάνεσαι τις λεπτομέρειες. Αντίθετα, όταν βρίσκεσαι εσύ ο ίδιος σε ύψος, η επιλογή είναι δική σου. Φωτογραφίζεις μόνο όταν κρίνεις ότι αυτό που βρίσκεται μπροστά στα μάτια σου, αξίζει τη λήψη.

Είμαι πολλοί και αρκετά σύνθετοι. Πρώτον γιατί έζησα την απίστευτη εμπειρία να παρακολουθήσω ένα έργο μεγάλης σημασίας, υψηλής ακρίβειας και εξαιρετικής ποιότητας. Επί δέκα χρόνια, εργάστηκα δίπλα σε ανθρώπους από όλο τον κόσμο, μαθαίνοντας νέα πράγματα, όχι μόνο για τη δική μου φωτογραφική πρακτική, αλλά και για την κατασκευή, το σχεδιασμό και τη ζωή γενικότερα. Και δεύτερον γιατί υπήρξα τυχερός να απολαμβάνω την υποστήριξη και την εμπιστοσύνη του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος, που μου παρείχε απόλυτη δημιουργική ελευθερία και συνθετική πρωτοβουλία σε ό,τι καινούργιο επιθυμούσα να προτείνω.

Γράφετε στο βιβλίο σας ότι θεωρείτε αυτό το πρότζεκτ την «καλύτερη συνεργασία που είχα στην επαγγελματική μου ζωή». Θέλετε να μας εξηγήσετε τους λόγους; Είναι πολλοί και αρκετά σύνθετοι. Πρώτον γιατί έζησα την απίστευτη εμπειρία να παρακολουθήσω ένα έργο μεγάλης σημασίας, υψηλής ακρίβειας και εξαιρετικής ποιότητας. Επί δέκα χρόνια, εργάστηκα δίπλα σε ανθρώπους από όλο τον κόσμο, μαθαίνοντας νέα πράγματα, όχι μόνο για τη δική μου φωτογραφική πρακτική, αλλά και για την κατασκευή, το σχεδιασμό και τη ζωή γενικότερα. Και δεύτερον γιατί υπήρξα τυχερός να απολαμβάνω την υποστήριξη και την εμπιστοσύνη του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος, που μου παρείχε απόλυτη δημιουργική ελευθερία και συνθετική πρωτοβουλία σε ό,τι καινούργιο επιθυμούσα να προτείνω.

Τι ποσοστό του δικού σας γούστου βρίσκουμε στις λήψεις σας; Η αισθητική, η σύνθεση και το περιεχόμενο των λήψεων αποτελούν απολύτως δικές μου επιλογές. Οι φωτογραφίες του βιβλίου, 64 από τις πολλές χιλιάδες που τραβήχτηκαν, επελέγησαν ακριβώς γιατί εκφράζουν την προσωπική αισθητική.

Τι ποσοστό του δικού σας γούστου βρίσκουμε στις λήψεις σας; Η αισθητική, η σύνθεση και το περιεχόμενο των λήψεων αποτελούν απολύτως δικές μου επιλογές. Οι φωτογραφίες του βιβλίου, 64 από τις πολλές χιλιάδες που τραβήχτηκαν, επελέγησαν ακριβώς γιατί εκφράζουν την προσωπική αισθητική.

Πόσο χρόνο σάς έπαιρνε η κάθε λήψη από τη στιγμή που φθάνετε στο Κέντρο; Οι φωτογραφίσεις πολλές φορές διαρκούσαν όλη τη μέρα, από το πρωί έως αργά τη νύχτα, ενώ σε άλλες περιπτώσεις, πιο στοχευμένων αποστολών, περιορίζονταν σε λίγες ώρες: τρεις με τέσσερις κατά μέσο όρο.

Σε τι ύψη ανεβαίνατε και πόσο χρόνο παραμένατε εκεί; Τα ύψη ποίκιλλαν. Από το ελάχιστο των 35 μ. ως το μέγιστο των 120 μ. Η παραμονή διαρκούσε από 15 έως 90 λεπτά.

Εκεί ψηλά, λοιπόν, απλωνόταν ένα θέαμα πρωτόγνωρο ενδεχομένως για εσάς αλλά κυρίως χαώδες. Πώς καταφέρνατε με το φακό σας να βάζετε τάξη σ' αυτό το χάος; Ο τρόπος που βρήκα ήταν να φωτογραφίσω το εργοτάξιο σε κάτοψη. Ακολουθώντας τις συνθετικές γραμμές του κτιρίου, το χάος της μεγάλης κλίμακας εξαφανιζόταν. Οργανωνόταν και ακολουθούσε συγκεκριμένους κανόνες. Η μηχανή με βοήθησε στο να οργανώσω τις σκέψεις μου μέσα σε αυτό το απέραντο τοπίο.

Πώς μοιάζει η Αθήνα από ψηλά; Μοιάζει με κτισμένα κύματα.

Θα μπορούσε αυτό το πρότζεκτ να είχε φωτογραφηθεί από το έδαφος και να είχε το ίδιο ενδιαφέρον; Θα είχε άλλο ενδιαφέρον, εξίσου σημαντικό ενδεχομένως, αλλά σίγουρα διαφορετικό.

Οι άνθρωποι τι ρόλο έπαιζαν στις λήψεις σας; Πρωταγωνιστικό! Η παρουσία τους έδωσε την ξεκάθαρη αίσθηση της κλίμακας και μετέτρεψε τα τοπία που φωτογράφισα σε αποτέλεσμα της ανθρώπινης εργασίας και προσπάθειας.

Ένα εργοτάξιο αλλάζει εικόνα κάθε μέρα. Πώς χειρι-

στήκατε αυτό το «πρόβλημα»; Ακριβώς ανάποδα, μη θεωρώντας το ποτέ «πρόβλημα». Ήταν το προτέρημα αυτού του τοπίου, η συνεχής αλλαγή του. Οι δυσκολίες που δημιουργούσε ήταν ασήμαντες μπροστά στις προοπτικές που έδινε. Ο ίδιος τόπος, το ίδιο σημείο, ήταν τελείως διαφορετικό λίγες ημέρες μετά. Οι δυνατότητες ήταν ατελείωτες. Διαρκώς θυμίζω στον εαυτό μου ότι οι φωτογραφίες που παρήχθησαν διασώζουν το ελάχιστο ίχνος των μεγάλων αλλαγών που έλαβαν χώρα σε αυτό το τοπίο, πριν η δυναμική του τελικού αποτελέσματος τις καταστήσει δεδομένες. Ελπίζω ότι παρήχθη ένα αρχείο που θα κρατήσει διά παντός στη μνήμη τα ενδιαμέσα στάδια αυτού του μοναδικού για τα ελληνικά δεδομένα εργοταξίου.

Ποιο σημείο, ποια γωνία, ποιο κομμάτι του Κέντρου σάς άρεσε να φωτογραφίζετε περισσότερο; Την Κεντρική Σκηνή της Λυρικής. Το μέγεθος, ο όγκος και οι ποιότητες της κατασκευής της παρέπεμπαν σε ένα μοναδικό σκηνικό, που θύμιζε ταϊνία επιστημονικής φαντασίας. Σε όλα της τα στάδια παρήγαγε εικόνες, είτε από το έδαφος είτε από ύψος, που θα μπορούσαν κάλλιστα να αποτελέσουν σκηνικά διαφορετικών εποχών.

Δουλέψατε σχεδόν μια δεκαετία αυτό το πρότζεκτ. Πόσες λήψεις υπολογίζετε να τραβήξατε; Πάνω από 75.000, παραδίδοντας μία στις δέκα.

Στο παρόν βιβλίο επιλέξατε αποκλειστικά από την ενότητα των αεροφωτογραφιών. Γιατί; Από όλες τις πολλές χιλιάδες φωτογραφίες που τραβήχτηκαν και παραδόθηκαν, η ενότητα των κατόψεων ξεχωρίζει ως προς την εικαστικότητα και την αφαιρετικότητα της. Στην παλέτα των εκδόσεων που κυκλοφορούν και θα κυκλοφορήσουν στο μέλλον για το κτίριο, το βιβλίο «Ορθογραφίες» έρχεται να καλύψει το τμήμα της καλλιτεχνικής μονογραφίας, ενώ οι υπόλοιπες φωτογραφίες κοσμούν τις άλλες εκδόσεις για το κτίριο, που εστιάζουν στο ενδιαφέρον της αρχιτεκτονικής αλλά και της αρχιτεκτονικής θεωρίας.

Γιατί δεν βλέπουμε στο βιβλίο φωτογραφίες από το ολοκληρωμένο έργο; Δεν θα «έγραφαν», κάπως, τέτοιες εικόνες ένα είδος «επιλόγου»; Το βιβλίο χωρίζεται σε δύο μέρη. Το πρώτο αποτελείται από τις φωτογραφίες των κατόψεων και είναι το εικαστικό κομμάτι του βιβλίου, ενώ το δεύτερο παρουσιάζει ένα χρονολόγιο των εργασιών, από την πρώτη εικόνα που τραβήχτηκε στο χώρο, τον Ιούνιο του 2007, ως την τελευταία με ολοκληρωμένο το κτίριο, στο θερινό πλιοστάσιο στις 20 Ιουνίου 2016. Το δεύτερο αυτό τμήμα λειτουργεί ως το απαραίτητο πληροφοριακό και τεχνικό σκέλος του βιβλίου και ενέχει θέση επιλόγου του πολυετούς αυτού πρότζεκτ.

Τι σκέψεις κάνετε τώρα που παραδόθηκε το έργο στο ελληνικό Δημόσιο; Εύχομαι οι άνθρωποι που το παραλαμβάνουν να το αγαπήσουν όσο το αγαπήσαμε εμείς, που βρισκόμασταν εκεί κατά τη διάρκεια κατασκευής του.

Είστε από αυτούς που πιστεύουν ότι θα ήταν καλύτερα να έμενε η διαχείριση στους δωρητές; Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι κάτι τέτοιο δεν είναι δυνατό, καθώς πρόκειται για δημόσια γη. Οι έγνοιες που εκφράζονται από το κοινό εδράζονται σε μια παρανόηση: ο κόσμος νομίζει ότι το κτίριο παραδόθηκε άδαιο. Κάτι τέτοιο δεν ισχύει. Το Κέντρο Πολιτισμού παραδόθηκε στην ελληνική κοινωνία με μία ολιγάριθμη αλλά εξαιρετικά ικανή και εργατική ομάδα νέων ανθρώπων, που έχουν υψηλή αίσθηση καθήκοντος. Αν το κοινό τους γνωρίζει όπως τους γνωρίζω εγώ, δουλεύοντας δίπλα τους όλα αυτά τα χρόνια, θα αντιλαμβάνονταν ότι είμαστε σε καλά χέρια. Όλα θα πάνε καλά.

Ποιο είναι το επόμενο μεγάλο πρότζεκτ που σας ενδιαφέρει; Ή δεν υπάρχει; Έχω αποκτήσει την απαραίτητη τεχνολογία και εμπειρία για, ώστε να μπορώ να φέρω εις πέρας έργα αντίστοιχου μεγέθους και πολυπλοκότητας. Τέτοιοι χώροι και ανάλογα πρότζεκτ θα είναι πάντοτε στα άμεσα ενδιαφέροντά μου. Αλλά προς το παρόν προσβλέπω σε λίγες ημέρες ξεκούρασης... **A**

Πώς μοιάζει η Αθήνα από ψηλά;
Μοιάζει με κτισμένα κύματα

Στέγαστρο,
μεταλλικό
πλέγμα
υποστήρι-
ξης φωτο-
βολταϊκών
πάνελ

Κανάλι,
σκυρόδεμα
κοίτης,
κατασκευα-
στικοί αρμοί

Γεια σου, Πετρολούκα με το κλαρίνο σου

Συναντήσαμε τον
«Πατριάρχη του κλαρίνου»
Πετρολούκα Χαλκιά
στην Ομόνοια, λίγο πριν
τις εμφανίσεις του στο
Half Note Jazz Club.

Της ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΜΙΓΔΟΥ

«Πατριάρχης του κλαρίνου», ο «μετρ», ο «ζωντανός θρύλος», ο «μέγας δεξιότεχνος και δάσκαλος», ο «άρχοντας», το «μεγαθήριο», το «ιερό τέρας» της ηπειρώτικης μουσικής που το κλαρίνο του «ανασταίνει και πεθαμένους». Οι ενθουσιώδεις χαρακτηρισμοί για τον Πετρολούκα Χαλκιά δεν έχουν τελειωμό, και αντηχούν με θέρμη και συγκίνηση από την Ήπειρο ως την Αμερική και από τον Καναδά ως την Αυστραλία. Ο Πετρολούκας είναι για τους θαυμαστές του η λαϊκή, δημοτική παράδοση προσωποποιημένη.

Τον φέρνω στο νου μου όπως τον είδα σε μια πρόσφατη κινηματογράφιση, όπου παίζει και αυτοσχεδιάζει παρέα με ένα δεξιότεχνο του λαούτου σε ανοιχτό χώρο, στο χωριό Βήσσανη Ιωαννίνων. Είναι όρθιος, και γέρνει, ευλαβικά σχεδόν, πάνω από το κλαρίνο. Κάθε φύσημα δίαυλος επικοινωνίας με το θείο, κάθε ήχος προσευχή. Το παίξιμό του έχει μεταφυσική αίσθηση, ανάγεται σε άλλη, αρχέγονη σφαίρα. Ακούω, έπειτα, το «Μοιρολόι με γυρίσματα», κορυφαίο μουσικό κομμάτι με χρώμα μελωδικό, λυπητερό, που φέρνει ρίγη, ανασύρει τα πιο βαθιά αισθήματα και αγγίζει τις πιο λεπτές χορδές, προκαλεί δάκρυα. Τα Ηπειρώτικα, ακόμα και τα εύθυμα ή σατιρικά δημοτικά τραγούδια, ηχούν βαριά, δωρικά, ακόμα κι αν ο καλλιτέχνης χρησιμοποιεί όλα τα χαρακτηριστικά στολίδια και τσακίσματα. Η ηπειρώτικη πεντατονία έρχεται από τα βάθη των αιώνων σχεδόν αναλλοίωτη. Μπορεί το φυσικό τοπίο της Ηπείρου με τα ψηλά βουνά και τις βαθιές χαράδρες να δούλεψαν σαν χοάνη ώστε να γεννηθούν οι ήχοι της πεντατονικής μουσικής. Επιπλέον, πιθανότατα το απομονωμένο, ορεινό και άγριο αυτό διαμέρισμα της Ελλάδας να λειτούργησε και σαν κιβωτός για να διαφυλαχθεί το μουσικό αυτό ιδίωμα, το οποίο δοξάζει στη μακρά μουσική πορεία του ο Πετρολούκας εντός και εκτός συνόρων.

Συναντιόμαστε στην Ομόνοια, στο καφέ του δεκάτου ορόφου γνωστού πολυκαταστήματος: «Εδώ έρχομαι κάθε μέρα. Μαζευόμαστε πολλοί συνάδελφοι, ο Σάββας ο Σιάτρας, ο Αντώνης ο Κυρίτσας, καθόμαστε και συζητάμε για την πορεία της δουλειάς μας». Ο Πετρολούκας φοράει κοστούμι· το σακάκι το στολίζει ένα μαντιλάκι, ενώ το κλαρίνο, σήμα κατατεθέν του, απεικονίζεται στη γραβάτα του· καμαρώνει και μου λέει πως την πήρε από την Αμερική. Η Ομόνοια, ως τόπος συνάντησης και στέκι, δεν είναι τυχαία. Στο κέντρο και στα περίγυρ της πλατείας λειτουργούσαν από τη δεκαετία του '50 μέχρι πρόσφατα τα «κλαρίνα», κέντρα με δημοτική μουσική. Ο Πετρολούκας είχε το δικό του στην πλατεία Καραϊσκάκη, το «Χαλκιάς Παλάς»: «Επαιζα μέχρι το 2012. Αλλά τώρα πάνε πια αυτά τα μαγαζιά, κλείσανε. Δεν υπάρχουν κέντρα με δημοτικά τραγούδια. Είναι τέτοια η κατάσταση, δυστυχώς, που οι ιδιοκτήτες δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στα έξοδα. Είναι πολύ δύσκολα τα πράγματα. Πολύ κρίμα για την παράδοση και τις ρίζες μας, αλλά και για τους μουσικούς που κάθονται χωρίς δουλειά».

Ξεκινάει την αφήγηση της ζωής του, που άλλοτε την απολαμβάνει και άλλοτε την επαναλαμβάνει μηχανικά. Γεννήθηκε το 1934, στο Δελβινάκι, την ιστορική έδρα του Δήμου Πωγωνίου. Φτώχεια, πόλεμος, πείνα, εμφύλιος. Σχολείο μόνο για δυο ή τρεις τάξεις, ίσα-ίσα να μάθει γραφή κι ανάγνωση. Γύρω στα 11 μυείται στο κλαρίνο και μαθητεύει δίπλα στον άλλο ονομαστό δεξιότεχνο του κλαρίνου, τον Φίλιππα Ρούντα από τα Δολιανά. Πιάνει όποιο σκοπό τού δείχνει ο δάσκαλος με τη μία, και τον ακολουθεί σαν παιδί για θελήματα, και δεύτερο κλαρίνο σε γάμους, πανηγύρια, γλέντια. Με κάποιο συγχωριανό του μουσικό φτάνει στην Αθήνα για ένα χορό Δελβινακιωτών, όπου τον ανακαλύπτουν από τη ραδιοφωνία και τον χαρακτηρίζουν «παιδί-θαύμα». Μέχρι τα 17 δουλεύει στην πρωτεύουσα, τον καλούν παντού, κερδίζει χρήματα και βοηθάει το σπίτι κι ο ίδιος. Στα 18 παντρεύεται τη συγχωριανή του Μαρία (από το Μπατζέικο, σόι που έβγαλε σπουδαίους μουσικούς, και τον μέγα κλαριντζή Δημήτρη Μπατζή). Είναι αρχές του '50, την παίρνει από το χωριό για να ζήσουν στην Αθήνα όπου ο ίδιος έχει δικτυωθεί μουσικά, ενώ σύντομα έρχε-

ται δισκογραφική πρόταση από την Αμερική. Θα πάει να βγάλει ένα δίσκο αλλά θα μείνει 20 χρόνια. Εποχές δόξας και θριάμβου: ταξιδεύει τα ποικίλα ελληνικά ηχοχρώματα στην άλλη άκρη του κόσμου. Οι ομογενείς ενθουσιάζονται, οι ξένοι –οι μουσικοί ειδικά– μένουν άφωνοι. Του λένε πως το παίξιμό και οι μουσικοί του αυτοσχεδιασμοί είναι «αδερφάκια με την τζαζ». Για να πάρει τη δουλειά σε ένα μεγάλο κέντρο με μουσικές αραβικές, τουρκικές, αρμένικες κτλ., υποχρεώνεται να μάθει σε λίγες μόνο μέρες 12 τραγούδια, με τη μέθοδο της «υπνομάθειας». Κοιμάται, κι όσο κοιμάται το μαγνητόφωνο παίζει λούπα το ίδιο τραγούδι. Ξυπνάει, πιάνει το κλαρίνο και εκτελεί το τραγούδι στην εντέλεια. Γύρω στο '79, και με ένα καλό κομπόδεμα, είναι καιρός για επιστροφή στην Ελλάδα. Κανείς από το συνάφι δεν ξέρει τον εξ Αμερικής κλαριντζή. Παίζει τελευταίος και απρόσκλητος στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, σε μια διοργάνωση για τη δημοτική μουσική. Ξεσηκώνει μονομιάς σύσσωμο το στάδιο με ένα παίξιμο που δεν το είχαν αγγίξει οι μουσικές εξελίξεις των τελευταίων είκοσι ετών. Έκτοτε όργωσε την Ελλάδα κι έπαιξε ανά την υφήλιο, έφτιαξε πλούσια δισκογραφία που αποτελεί τεράστια δεξαμενή μουσικού πλούτου και παιξίματος, συνέπραξε με πολυάριθμους Έλληνες και ξένους μουσικούς, τόλμησε πρωτόγνωρα εγχειρήματα και αυτοσχεδιασμούς σε μουσικές τζαζ, μπλουζ και έθνικ, υπερβαίνοντας τα τοπικά όρια, διευρύνοντας τους μουσικούς ορίζοντες της τέχνης του και βάζοντας τη δική του σφραγίδα στη διαχρονικότητά της. Οι δίσκοι του, που πωλούνται σε όλα τα μεγάλα αεροδρόμια του κόσμου, γίνονται ανάργαστοι κι ο ίδιος νιώθει περήφανος που ταξίδεψε και ταξιδεύει ακόμα την ηπειρώτικη πεντατονία σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης. Όση ώρα μιλάμε το τηλέφωνό του χτυπάει διαρκώς: κλείνει εκπομπές στην τηλεόραση, εμφανίσεις σε μαγαζιά, συνεντεύξεις...

Πόσα τραγούδια ξέρετε, κύριε Πετρολούκα;

Νομίζω πως ξέρω εκατομμύρια τραγούδια, και όχι μόνο τα ηπειρώτικα. Ξέρω σκοπούς και μελωδίες απ' όλο τον κόσμο. Πολλές φορές τρελαίνονται: ό,τι ακούσω από το ράδιο ή την τηλεόραση το ξέρω. Πέρυσι με φώναξε ο Ομάρ Φαρούκ να συνεργαστούμε. Μόλις με άκουσε τρελάθηκε, ό,τι ζήτηγε το έπαιζα: «Για σένα» μου είπε «μιλάνε στην Κωνσταντινούπολη».

Πώς τα θυμάστε απ' έξω;

Ξέρω τους μουσικούς δρόμους: θα κάνω μια μελωδία και αμέσως μου έρχεται όλο το τραγούδι στο μυαλό. Με έχει βοηθήσει η βυζαντινή μουσική πάνω σ' αυτό, που έκανα στην Αμερική. Όταν ήρθα εδώ το είπα στο δάσκαλο, το Σίμωνα Καρρά, που με άκουσε και έμεινε κατάπληκτος. Με δοκίμασε στα ψαλτικά, με έβαλε να συνοδεύσω με το κλαρίνο τον ψάλτη και τον παπά. Μου ζήτησε να συνδυάσω την πεντατονική με τη βυζαντινή μουσική και να φτιάξω κάτι καινούργιο. Αυτό εγώ δεν το είχα σκεφτεί ποτέ. Με έστειλε στην εκκλησιά τη Μεγάλη Παρασκευή να ακούσω το «Αι Γεναιαί Πάσαι» κτλ., να αυτοσχεδιάσω και να γράψω ένα τραγούδι. Και τότε, πραγματικά, ανακαλύπτω πως τα δύο αυτά είδη είναι πολύ κοντά, ως μελωδία. Κι έφτιαξα το «Έτσι κλαίει τον Χριστό στην Ήπειρο», με ψαλτικό της Μεγάλης Παρασκευής αλλά και μοιρολόι μέσα.

Η πεντατονία, το ιδιαίτερο αυτό μουσικό χαρακτηριστικό της Ηπείρου, τι είναι για εσάς;

Η πεντατονία είναι οι ρίζες μας, η μουσική των αρχαίων

Ελλήνων, ζωντανή κληρονομιά. Έχει περάσει στο κύτταρο του ανθρώπου μέσα από τους αιώνες. Την καταλαβαίνουν όχι μόνο οι άνθρωποι αλλά και τα ζώα. Θέλω οι νέοι να φυλάξουν τις ρίζες μας, να διατηρήσουν τη δημοτική μας παράδοση, γιατί αυτή η μουσική είναι ό,τι καλύτερο έχουμε.

Ποιος είναι ο αγαπημένος μουσικός σκοπός;

Αγαπώ όλα τα τραγούδια κι όλους τους σκοπούς, αλλά η αδυναμία και η μεγάλη μου αγάπη είναι το μοιρολόι. Το μοιρολόι περιέχει πλούτο συναισθημάτων.

Προγραμματίζετε κάτι στο προσεχές διάστημα;

Θα βγάλουμε σύντομα ένα δίσκο με καινούργια τραγούδια για την Ευεργετογέννα Ήπειρο με τον Κυρίτση. Τέλος Μαρτίου θα εμφανιστούμε κάποια βράδια σ' ένα μαγαζί στην Αθήνα. Τον Μάιο θα πάω και λίγο Αμερική για κανά-δυο βδομάδες.

Χρήματα κερδίσατε από το κλαρίνο;

Δεν έχω παράπονο, έχω βγάλει αρκετά χρήματα. Όλα μόνος μου τα έκανα, δημιούργησα ιστορία. Εγώ στη ζωή μου πέρασα και δύσκολα, πέρασα και καλά. Τα παιδιά μου όμως είναι και τα τρία άνεργα, και φοβάμαι, δυστυχώς, έτσι όπως πάνε τα πράγματα, ότι τα εγγόνια μου δεν θα δούνε καλό.

Στο χωριό σας, το Δελβινάκι, πάτε καθόλου;

Τον Ιούνιο θα επιστρέψω από την Αμερική. Τον Ιούλιο για είκοσι μέρες θα πάω Πάννενα, και μετά το υπόλοιπο καλοκαίρι στο Δελβινάκι. Από Σεπτέμβρη πίσω στη στρούγκα.

Αγαπώ όλα τα τραγούδια κι όλους τους σκοπούς, αλλά η αδυναμία και η μεγάλη μου αγάπη είναι το μοιρολόι. Το μοιρολόι περιέχει πλούτο συναισθημάτων.

INFO

Ο Πετρολούκας Χαλκιάς θα κάνει μαζί με τον Αντώνη Κυρίτση (τραγούδι) τέσσερις εμφανίσεις στο Half Note Jazz Club (Τριβωνιανού 17, Μετς), από 24 έως 27 Μαρτίου

Πλατεία Αμερικής

Μια βόλτα στην (πρώην) μεσοαστική γειτονιά της Αθήνας

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Μια φορά κι έναν καιρό, πίσω στο μακρινό 1887, τότε που οι κύριοι φορούσαν ημίψηλα καπέλα και οι κυρίες μακριά φουστάνια, μια παρέα ώριμων Αθηναίων είχαν το στέκι τους σε ένα καφενεδάκι εκεί που βρίσκεται σήμερα η πλατεία Αμερικής, η οποία τότε ήταν εξοχή. Η παρέα αυτή είχε μια ιδιαιτερότητα: ήταν όλοι ορκισμένοι εχθροί του γάμου. Όταν, λοιπόν, η φεμινίστρια Καλλιρρόη Παρρέν με άρθρο της στην «Εφημερίδα των Κυριών» ζήτησε τα γεροντοπαλικάρα να φορολογούνται διά νόμου, εκείνοι επαναστάτησαν και με συνεχή διαβήματά τους ζήτησαν να παρθούν όλα αυτά πίσω. Το σουσουρο που δημιουργήθηκε έδωσε στην περιοχή το όνομα πλατεία Αγάμων, όνομα που παρέμεινε μέχρι το 1927, όταν το δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας τη μετονόμασε σε πλατεία Αμερικής, για να τιμήσει το φιλελληνισμό των Αμερικανών.

Άκουσα την ιστορία σε ένα παραδοσιακό καφενείο πάνω στην πλατεία, που παλιά στο υπόγειο φιλοξενούσε κέντρο διασκέδασης και είχε τραγουδήσει μέχρι και ο Τσιτσάνης. Έπαιζε ραδιόφωνο, έπινε διπλό ελληνικό κι έτσι πεντακάθαρες που ήταν οι μεγάλες τζαμαρίες έβλεπες έξω να μην υπήρχαν. Δυο τρεις φοίνικες, κάτι σαν παιδική χαρά, οι περαστικοί στη μεγάλη τους πλειονότητα μετανάστες από την Αφρική. Η **Μαρία Μамουζέλου**, η οποία κατοικεί στην πλατεία Αμερικής από το 1974, είναι πρόεδρος του συλλόγου ΕΠΟΙΩ (Επιδιώκω Ποιότητα Ζωής), ο οποίος αριθμεί περίπου 140 μέλη και δημιουργήθηκε το 2011. «Η πλατεία Αμε-

ρικής ήταν μια ήσυχη μεσοαστική γειτονιά κι εμείς αφήναμε τα παιδιά να κάνουν ποδήλατο έξω, αλλά τα πράγματα άλλαξαν. Πολλές οικογένειες και οι περισσότεροι νέοι έφυγαν και μέναμε μόνο οι ηλικιωμένοι. Η διακίνηση ναρκωτικών είναι μάλιστα, εγώ φοβάμαι να κυκλοφορήσω το βράδυ. Αυτό που θέλουμε είναι ασφάλεια. Προσπαθούμε να βγάλουμε τον κόσμο έξω, να ζωντανέψει η περιοχή. Αν ο κόσμος κυκλοφορεί, αν η πλατεία γεμίσει με οικογένειες, οι παραβατικοί θα φύγουν».

Μετά συνάντησα τον Κριστιάν, ο οποίος είναι 29 χρόνων και ήρθε από το Κονγκό, την Κινσάσα που είναι η πρωτεύουσα, έπρεπε

INFO

- Πριν ακόμα ονομαστεί σε πλατεία Αγάμων, η περιοχή λεγόταν ανεπισήμως πλατεία Ανθεοτηρίων, καθώς εδώ οι Αθηναίοι γιόρταζαν την Πρωτομαγιά.

- Στη Μοσχονισίων 32 βρίσκεται το θέατρο «Θυμέλη» της Έλλης Βοζικιάδου και στη γωνία Μοσχονισίου και Σπάρτης το «Τέσσερις Εποχές» του Γιάννη Μόρτζου.
- Καλό σπιτικό φαγητό στο «Φιλό-

- ξενό σπίτι», στην πλατεία Αμερικής 3. Δίπλα του το παραδοσιακό καφενείο Veggera. Ιδιαίτερες γεύσεις στο κούρδικο ψητοπωλείο «Ασία», στη Μοσχονισίων 20.
- Η dark Rebound, η οποία έρχεται

από τη δεκαετία του '80, ανοίγει κάθε Παρασκευή και Σάββατο, Μηθύμνης 43.

- Στην πλατεία Αμερικής υπάρχουν γυναικείες και ανδρικές δημόσιες τουαλέτες, οι οποίες λειτουργούν

να φύγει οπωσδήποτε, λέει, γιατί η οικογένειά του έχει προβλήματα πολιτικής φύσης με το καθεστώς εκεί. «Δεν θέλω να μείνω εδώ, θέλω να φύγω για τη Γερμανία ή τη Γαλλία, που είναι ο αδερφός μου κι έχω κάποιους φίλους. Δεν μπορώ με τίποτα να βρω δουλειά εδώ, ο αδερφός μου μου στέλνει 50-100 ευρώ το μήνα, αλλά μπορείς να ζήσεις με αυτά τα λεφτά; Εσύ, μπορείς να με βοηθήσεις; Ξέρεις κάπου που να μπορώ να μείνω γιατί μένω από δω κι από εκεί. Το πιστεύεις ότι βλέπω ανθρώπους στο δρόμο να τρώνε και δεν μπορώ να τους κοιτάω; Προσπαθώ να μαζέψω γυάλινα μπουκάλια, να τα πουλήσω και να πάρω κανένα σουβλάκι».

Κατεβαίνοντας στην τουαλέτα, είδα την ταμπέλα: «Παρακαλώ, μόνο στη λεκάνη, όχι έξω, βρωμάει το μαγαζί. Θα αναγκαστώ να παρακολουθώ. Ευχαριστώ». Σε μια μεγάλη παλιά πολυκατοικία στη γωνία Πατησίων και Μηθύμνης, που ποιος ξέρει πόσα όνειρα στέγασε στα χρόνια που πέρασαν, το ενοικιαστήριο στην εξώπορτα έγραφε για διαμέρισμα τρίτου ορόφου, προσόψεως, με δύο υπνοδωμάτια, σαλόνι, κουζίνα, τραπεζαρία και μπάνιο αντί 250 ευρώ το μήνα. Στο Joys, στη γωνία Πατησίων και Τενέδου,

έπιναν τον καφέ τους κάποιες ηλικιωμένες κυρίες αλλά δεν κατάφερα να κρυφακούσω. Εδώ, στο ίδιο σημείο, βρισκόταν παλιά το ζαχαροπλαστείο του Κανδηλώρου. Λένε πως τα γκαρσόνια φορούσαν παπιγιόν και πως όποιος πήγαινε σε σπίτι επίσκεψη και ήθελε να κάνει εντύπωση, αγόραζε γλυκά από εδώ.

Στη γωνία Μηθύμνης και Δροσοπούλου μια κοπέλα όμορφη σαν τη Χάλι Μπέρι έφτιαχνε κοτσιδάκια σε μια άλλη κοπέλα, έτσι δεν είχε ώρα για κουβέντα. Είχε όμως η Αγγελική, η οποία είναι από τη Νιγηρία, βρίσκεται στην Ελλάδα 19 χρόνια κι έχει δύο παιδιά, τα οποία γεννήθηκαν εδώ. «Το κανονικό σου όνομα;» «Αυτό είναι, Αγγελική, βαπτίστηκα εδώ». Η Αγγελική λέει πως οι λευκές κοπέλες έχουν πιο λεπτή τρίχα, ότι τα κοτσιδάκια κρατάνε περίπου ένα μήνα, ότι αν τα φτιάξει μία μόνο κοπέλα θα της πάρει κανένα 10ωρο κι ότι λούζονται κανονικά, αρκεί το σαμπουάν να μην έχει μαλακτικό. Λέει ακόμα ότι οι πιο πολλές από τις παλιές της φίλες έχουν φύγει για άλλες χώρες, Σουηδία, Γερμανία, Δανία, Ολλανδία, ότι επικοινωνεί με συγγενείς και φίλους πίσω στη Νιγηρία πολύ συχνά με το τηλέφωνο ή με skype,

ότι τα πράγματα ζορίζανε πολύ οικονομικά και δεν είναι όπως παλιά που πήγαινε σούπερ μάρκετ χωρίς χαρτάκι, τώρα βλέπει τι της χρειάζεται και αγοράζει μόνο αυτά.

Στη Σπάρτης, στο νεοκλασικό του αριθμού 14, υπήρχε η πινακίδα: «Εδώ έζησε και δημιούργησε από το 1940-1954 ο Μ. Καραγάτσης». Σήμερα στεγάζει το κέντρο τέχνης «Αλεξάνδρεια», του ηθοποιού Βασίλη Βλάχου. «Είπα να για ένα δικό μου χώρο πολλά χρόνια και τελικά ήρθα εδώ το 2012. Είναι κτίριο του 1930. Εκτός από κατοικία, έχει υπάρξει μαιευτήριο αλλά και ταβέρνα, για 20 χρόνια. Την έλεγαν "Αρχοντόσπιτο"». Η «Αλεξάνδρεια» κάθε Κυριακή και Δευτέρα, ανεβάζει την παράσταση «Παζάρι», μια ισπανική μαύρη κωμωδία για τη μετανάστευση. Απέναντι, στην οδό Μηθύμνης, σε ένα υπαίθριο θέατρο, έδωσε τις παραστάσεις της κάποτε και η περίφημη Μάντρα του Αττίκ (Κλέων Τριανταφύλλου), ο οποίος αυτοκτόνησε το 1944. Ίσως να είχε τραγουδήσει κι εδώ το «Μαραμένα τα γιούλια κι οι βιόλες, μαραμένα και τα γιασεμιά, μαραμένες κι οι ελπίδες μου όλες, στην καρδιάς μου τη μαύρη ερημιά».

ΕΔΩ, ΒΡΙΣΚΟΤΑΝ ΠΑΛΙΑ ΤΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ ΤΟΥ ΚΑΝΔΗΛΩΡΟΥ. ΛΕΝΕ ΠΩΣ ΤΑ ΓΚΑΡΣΟΝΙΑ ΦΟΡΟΥΣΑΝ ΠΑΠΙΓΙΟΝ ΚΑΙ ΠΩΣ ΟΠΟΙΟΣ ΠΗΓΑΙΝΕ ΣΕ ΣΠΙΤΙ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΚΑΙ ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΕΝΤΥΠΩΣΗ, ΑΓΟΡΑΖΕ ΓΛΥΚΑ ΑΠΟ ΕΔΩ.

μέχρι νωρίς το απόγευμα.

● Το Studio, το μακροβιότερο σινεμά τέχνης της πόλης (1967), λειτούργει από τα τέλη του 2014 στη Σταυροπούλου 33. Από το 2005, που έκλεισε, και για χρόνια ήταν προτε-

σταντική εκκλησία.

● Στη συμβολή των οδών Σταυροπούλου και Λέλας Καραγιάννη 1 βρίσκεται το σπίτι της Λέλας Καραγιάννη, η οποία εκτελέστηκε από τους Γερμανούς στις 8 Σεπτεμβρίου

1944.

● Στη Θήρας 54 βρίσκεται ο πύργος Τυπάλδου. Χτίστηκε το 1914 ως βίλα εξοχής από τον Γιώργο Τυπάλδο και είναι ο μοναδικός νεογοτθικός πύργος της Αθήνας, με πολεμί-

στρες, οικόσημα κ.λπ. Σήμερα μαραζώνει και η κληρονομιά του, Σίλια Καλλιμάνη, προσπαθεί να το αποκαταστήσει για να γίνει κέντρο πολιτισμού για τη γειτονιά. ▮

Τι κάνει ο Μάκης Παπαδημητρίου

Κως να μην υπάρχει άλλος ηθοποιός σαν εκείνον στο χώρο του ελληνικού κινηματογράφου και θεάτρου. Ο Μάκης Παπαδημητρίου αρχικά μας συστήθηκε σαν ένας αξιολύπητος κωμικός ηθοποιός με αδρές δραματικές πινελιές, που όμως εξελίχτηκε με τον καιρό σε κάτι σαφώς ανώτερο και ποιοτικά υποδειγματικό. Ο κορυφαίος ηθοποιός της γενιάς του είναι πλέον ένας αληθινός σταρ, παρότι η ευγένεια και το χαμητότονο προφίλ που επιλέγει, δεν «κραυγάζει» για την πραγματική αξία του. Ένας σταρ- χαμαιλέοντας που μεταμορφώνεται σε διαφορετικό χαρακτήρα κάθε φορά που ένας σκηνοθέτης του ζητάει να μπει στο... πετσί του εκάστοτε ρόλου. Αυτή την εβδομάδα τον γνωρίζουμε ως τον ελληνικά της διπλανής πόρτας (κομπλεξικό και ρατσιστή) στην «Πλατεία Αμερικής», τη νέα ταινία του Γιάννη Σακαριδίου...

Ποιες ήταν οι πρώτες σκέψεις και εντυπώσεις που είχατε από τις αρχικές συναντήσεις σας με το σκηνοθέτη Γιάννη Σακαριδίδη σε σχέση με το φιλμ που θα γυρίζατε και ποιος ήταν ο βασικός λόγος που δεχτήκατε να πάρετε μέρος σε αυτήν; Είναι ένα πολύ καλογραμμένο σενάριο που μιλάει για το τώρα σε μια ιδιαίτερα χαρακτηριστική γειτονιά της Αθήνας. Ο Πάννης μαζί με τον Πάννη Τσίρμπα (σ.σ. το σενάριο βασίστηκε στο βιβλίο «Η Βικτώρια δεν υπάρχει» του Τσίρμπα) είχαν πολύ καλά ζυγισμένη στο μυαλό τους την ιστορία και ο ρόλος που μου πρότεινε ο Πάννης να παίξω είχε εξαιρετικό ενδιαφέρον. Το βασικό όμως δεν ήταν ο ρόλος, αλλά το ότι είναι ωραίος τύπος και ξέρει από σινεμά.

Είστε γέννημα θρέμμα Αθηναίος – μεγαλώσατε στην Ηλιούπολη, αν θυμάμαι καλά από παλιά συνάντησή μας. Ποια είναι η δική σας Αθήνα, ποιες γειτονιές ή γωνιές της αγαπάτε, θεωρείτε ότι πρόκειται για μια πόλη φιλόξενη στον ξένο; Γεννήθηκα στην Κυψέλη αλλά μεγάλωσα στην Ηλιούπολη. Τα τελευταία δέκα χρόνια, όμως, ξαναγύρισα στην Κυψέλη. Με τραβάει το κέντρο και οι περιοχές γύρω από αυτό, Κυψέλη, Εξάρχεια, Σύνταγμα, Κουκάκι κ.λπ. Όσο για το αν η Αθήνα είναι φιλόξενη στον ξένο φαντάζομαι δεν εννοείτε τον τουρίστα, γιατί εκεί μια χαρά φιλόξενη είναι. Η φιλοξενία δεν προέρχεται από την πόλη αλλά από τους ανθρώπους που ζουν σ' αυτήν. Όσο αφιλόξενη και να είναι μια τσιμεντούπολη, χωρίς πρόβλεψη για τους κατοίκους της, αν οι ίδιοι είναι άνθρωποι ζεστοί και νοιάζονται η φιλοξενία θα είναι εκεί...

Τι είναι αυτό που σας τραβάει στο κέντρο; Θα μπορούσατε να ζήσετε κάπου αλλού, για παράδειγμα στα βόρεια προάστια; Λόγω δουλειάς δεν θα μπορούσα να ζω κάπου αλλού. Ο βασικός λόγος είναι πως το κέντρο είναι η περιοχή που κινούμαι επαγγελματικά. Τα περισσότερα

θέατρα είναι εδώ. Επίσης είναι η γειτονιά μου, εδώ είναι όλοι οι φίλοι μου, οι παρέες μου. Εδώ κάνω τις περισσότερες δραστηριότητές μου επίσης. Θα μπορούσα να ζω σε κοντινές γειτονιές, όπως το Παγκράτι π.χ., που μου αρέσει πολύ. Ή και στα νότια προάστια λόγω της θάλασσας. Παλαιό Φάληρο, Γλυφάδα, Βούλα. Στα βόρεια δεν νομίζω ότι θα μπορούσα να ζήσω για όλους τους παραπάνω λόγους.

Η «Πλατεία Αμερικής» είναι ο καθρέφτης της ελληνικής κοινωνίας; Σίγουρα είναι ένα κομμάτι του καθρέφτη, αλλά δεν θα μπορούσα να δώσω αυτόν τον χαρακτηρισμό από όποια πλατεία κι αν ξεκινούσα. Ο καθρέφτης είναι ένα σύνολο πραγμάτων με πολλά χαρακτηριστικά, που δεν μπορεί να τα περιγράψει μόνο μια πλατεία. Τελικά γιατί να είναι η πλατεία Αμερικής κι όχι η πλατεία Βαρναβά ή η πλατεία Κλαυθμώνος ή οποιαδήποτε άλλη πλατεία;

Ο κόσμος μοιάζει με καζάνι που βράζει (Τραμπ, Λεπέν, Ερντογάν, μνημόνια, κρίση, μεταναστευτικό κ.ά.). Τι πιστεύετε ότι θα συμβεί στις επόμενες δεκαετίες στην ανθρωπότητα και πώς θα περιγράψει ο ιστορικός του μέλλοντος αυτά που ζούμε σήμερα; Δεν ξέρω και δεν είμαι καλός στις προβλέψεις, κι επίσης αν μιλάμε για πολύ μακριά στο μέλλον οποιαδήποτε πρόβλεψη είναι έγκυρη... Θα έρθει δηλαδή μια στιγμή –όταν έρθει, όσο και να αργήσει– που αυτό που θα πεις τώρα θα γίνει, αλλά αυτό ούτε προφήτη σε κάνει ούτε ιδιαίτερα εύστοφο. Εύχομαι πάντως ο ιστορικός του μέλλοντος να έχει χιούμορ.

Σας προβληματίσε η απόδοση του χαρακτήρα σας στην ταινία και πώς σκεφτήκατε να τον «χτίσετε»; Σε μια από τις πρώτες σκηνές (αυτή που αρπάζετε και τρώτε το γλυκό του μετανάστη) το δραματικό και το «κωμικό» φαίνεται να συνυπάρχουν. Ήταν αυτό στις προθέσεις

σας; Όχι δεν με προβληματίσε, το αντίθετο μάλιστα. Το «χτίσιμο» που λέτε δεν είναι μόνο δουλειά του ηθοποιού αλλά και του σκηνοθέτη. Δεν χρειάζεται να αγχώνεσαι για την απόδοση. Κάποιος είναι εκεί και βλέπει και αυτή η διαδικασία στη συγκεκριμένη ταινία ήταν πολύ ευχάριστη. Ο Νάκος είναι ένας αφελής άνθρωπος που λόγω έλλειψης παιδείας βασικά θεωρεί ότι για τη μιζέρια του φταίνε οι άλλοι και δη οι πρόσφυγες. Και αποφασίζει –ο άμοιρος– να κάνει κάτι για να τους εκδικηθεί. Όσο για τη σκηνή που λέτε, κάθε άλλο παρά κωμική μου φάνηκε. Είναι από ποια μεριά θα την κοιτάξεις.

Πολλοί λένε ότι ο ρόλος του καλλιτέχνη σε δύσκολες πολιτικές περιόδους οφείλει να είναι στρατευμένος. Συμφωνείτε; «Δεν γίνεται διαφορετικά γιατί στην πραγματικότητα δεν υπάρχει έργο που να μην είναι στρατευμένο. Κάθε καλλιτέχνης έχει ορισμένες ιδέες για τους ανθρώπους και τον κόσμο, τις οποίες συνειδητά ή ασυνειδητά προβάλλει μέσα από το έργο του. Αυτό είναι κάτι που δεν μπορεί να το αποφύγει». (απόσπασμα από το λεξικό λογοτεχνικών όρων)

Τελικά αυτό που ζούμε σήμερα, όλος αυτός ο αναβρασμός και η ένταση, για ποιο λόγο θεωρείτε ότι συμβαίνει; Είναι μια φυσιολογική εξέλιξη της ιστορίας της ανθρωπότητας ή ζούμε π.χ. το τέλος του καπιταλισμού με ό,τι συνεπάγεται αυτό;

Είναι πλίου φαινότερον ότι αυτό που συμβαίνει σήμερα δεν είναι φυσιολογικό. Με την έννοια πως δεν μπορεί το 99% του πλούτου να το διαχειρίζεται το 1% της ανθρωπότητας –οι πιο πλούσιοι– και ο υπόλοιπος κόσμος να υποφέρει. Το σύστημα έχει φτάσει στα όριά του. Ζούμε τις τελευταίες στιγμές του καπιταλισμού. Δεν είναι ανάγκη να γίνει κάποιος μεγάλος παγκόσμιος πόλεμος για να το συνειδητοποιήσουμε κι εμείς κι αυτοί ότι συμβαίνει αυτή τη στιγμή. Μικροί καθημερινοί πόλεμοι γίνονται παντού και η ένταση που υπάρχει θα φέρει αποτελέσματα. Είμαι φύσει αισιόδοξος άνθρωπος και νομίζω ότι τα χειρότερα έχουν περάσει. Βλέπω, δηλαδή, το ποτήρι μισογεμάτο. Απλώς όλοι αυτοί δεν έχουν καταλάβει ότι σε λίγο η πραγματικότητα θα τους ξεπεράσει και προσπαθούν να κρατηθούν με νύχια και με δόντια στα παλιά μεγαλεία τους. **Α**

INFO

Η ταινία «Πλατεία Αμερικής» του Γιάννη Σακαριδίου κυκλοφορεί στις αίθουσες από τη Feelgood στις 23 Μαρτίου 2017.

Μια νέα ταινία, εικόνα της Αθήνας και των κατοίκων της
Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

οίου στην «Πλατεία Αμερικής»;

ΕΙΜΑΙ ΦΥΣΕΙ
ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΣ
ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΖΩ
ΟΤΙ ΤΑ
ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ
ΕΧΟΥΝ ΠΕΡΑΣΕΙ.

Ο ζωγράφος και καθηγητής της Α.Σ.Κ.Τ. Μιχάλης Μανουσάκης μας εξηγεί γιατί μαζεύει τεκμήρια της 25ης Μαρτίου για να φτιάξει μια μοναδική συλλογή.

Η ΔΩΣ ΣΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Οι εορτασμοί για την 25η Μαρτίου

στα πρώτα σχολικά μου χρόνια, θυμάμαι, τράνταζαν τα βουνά και τη θάλασσα. Οι στολές των Ελλήνων αγωνιστών και των Τούρκων με τις ασύλληπτες ιστορίες τους φάνταζαν σαν παραμύθι στα μάτια μου, αν και μου είναι αδύνατο να καταλάβω τελικά τι ήταν αλήθεια και τι ψέμα. Ακόμη θυμάμαι τον κόμπο στο λαιμό με το άκουσμα του Εθνικού μας ύμνου ή τα χαρτάκια που παίζαμε, τους ήρωες της επανάστασης, διαφημιστικά του απορρυπαντικού ROL. Έπειτα ήταν και τα σκετς στις σχολικές γιορτές, που το πάθος για τον εχθρό περίσσευε και δημιουργούντο κωμικές σκηνές κραυγάζοντας άναρθρα, προσπαθώντας να δείξεις το μίσος είτε ήσουν Τούρκος είτε Έλληνας. Τα χειροκροτήματα από κάτω, σαν να σου επιβεβαίωναν το πάθος και την ταύτισή σου με αυτούς που αγάλιασαν την αιωνιότητα και γέμισαν την καρδιά σου με ευγνωμοσύνη...

Μεγαλώνοντας, αδύναμος και αμήχανος να κάνω κάτι ρεαλιστικό για αυτή μου την αγωνία, μαζεύω υλικά και ιστορίες και κτίζω όνειρα. Γεμίζω δωμάτια με μνήμες, σπαράγματα γεγονότων, αξίες, προσπαθώντας να τα ενώσω, μπας και καταφέρω να ταβάλω σε τάξη για να ορθώσω κάστρο δυνατό και απροσπλάστο από τη μιζέρια και την αβάστακτα σαθρή και πυκνή σκόνη που πλανάται γύρω. Σκόνη που κάνει το βλέμμα να παραμορφώνει τις εικόνες, το φως να θαμπώνει και ένας πόνος αθεράπευτος να διαπερνά τους πόρους του δέρματος και να τους φράζει.

Σαν παρηγόρια στο Μοναστηράκι βρίσκω πολλά τεκμήρια του πολιτισμού μας σαν απόβλητα. Το Μοναστηράκι μοιάζει τόπος ιερός. Τόπος μνήμης. Τόπος, όπου το παρελθόν επαναπροσδιορίζεται και γίνεται γιορτή στα χέρια των ανθρώπων που επιμένουν να μαζεύουν πεταμένα απομεινάρια θησαυρών, τα οποία τείνουν και αυτά με τη σειρά τους να αφανιστούν. Μπαούλα ξεχασμένα, που στο άνοιγμά τους η μυρωδιά του χρόνου ταραίζει την όσφρηση, ανακαλύπτοντας παιδικές λεκιασμένες από την υγρασία φουστάνες, ξεθωριασμένα βελούδινα γιλέκα με σιρίτια, κουμπιά που έμοιαζαν χρυσά και τσαρούχια, με διαλυμένες φούντες, κάνοντας ακόμα πιο έκπληκτα τα μάτια, όταν σε κάποιο σημείο του μπαούλου αντικρίζεις τις φωτογραφίες των ιδιοκτητών. Παιδιά με ανύπαρκτα χαμόγελα, κολόνες που

μοιάζουν αρχαίες, ξύλινες, μισές, πεσμένες και άλογα τροχήλατα, να επιβεβαιώνουν τη μάχη που δόθηκε από το φωτογράφο να τα πείσει να μείνουν ακίνητα για να μη βγουν θολά τα πρόσωπα και μείνουν στην αφάνεια.

Ωστόσο, τα μπαούλα μοιάζουν με φέρετρα για πράγματα που δεν κηδεύτηκαν ποτέ, για πράγματα που στην επαφή τους με το φως, σαν ξανά ν' ανασταίνουν και να επαναφέρουν τις δόξες του παρελθόντος.

Τα μπαούλα χώρεσαν το χρόνο που κάποτε έσφυζε από ζωή. Οι γιορτές των παιδιών στις επετείους φόρτιζαν τις καρδιές τους με ελπίδα για το μέλλον. Κατόπιν οι γιαγιάδες και οι μανάδες τακτοποιούσαν αυτά τα τεκμήρια στα μπαούλα βάζοντας λεβάντα και άλλα μυρωδικά για να διατηρηθεί η μνήμη. Οι γιαγιάδες ξέρανε το μακρύ ταξίδι αυτών των αντικειμένων, δεν ξέρανε όμως σε ποιους θα κατέληγαν, όπως και εμείς δεν ξέρουμε από ποιους προήλθαν. Το μόνο που ξέρουμε είναι ότι ήταν Έλληνες.

Σήμερα, αυτά που έχω συγκεντρώσει είναι λίγα σε σχέση με αυτά που χάθηκαν στις χωματερές, ή με αυτά που με περιμένουν ακόμα να τα ανακαλύψω. Εκεί το νεκροταφείο της παιδικής μνήμης γιορτάζει. Οι γονείς και οι δάσκαλοι έντυναν και φωτογράφιζαν τα παιδιά με τοπικές ενδυμασίες για να τους γνωρίσουν το παρελθόν και να αισθανθούν τις δόξες του. Στη συνέχεια, τα ντοκουμέντα αυτά κορνιζώθηκαν για την αιωνιότητα των εικονιζόμενων, όπου κάποια στιγμή, αργότερα, σήμερα, κατέληξαν και αυτά στα σκουπίδια. Σε άλλες χωματερές όμως καταλήγουν πολλά βλέμματα από αυτά των παιδιών που μεγάλωσαν και ξέχασαν το μεγαλείο των ηρώων που θαύμαζαν. Η Ελλάδα σήμερα μοιάζει πληγωμένη από τα ίδια βλέμματα σχεδόν που κάποτε δάκρυζαν στο φτερούγισμα της σημαίας που μοιάζει με ουράνιο, που μοιάζει με θάλασσα.

Στη φετινή επέτειο της 25ης Μαρτίου, εδώ τώρα, θα χρειαστούμε λίγο χρόνο για να ακούσουμε ρυθμούς καρδιάς και λόγια που θα μοιάζουν σαν παραμύθι. Θα έχουμε χρόνο στην πορεία να ανταλλάξουμε αναπάντητα ερωτήματα, σιωπηλά, εσωτερικά, τέτοια που θα μας κάνουν να σκεφτούμε για μια ακόμη φορά την ουσία του παρελθόντος για τα χρόνια που ζούμε, για τα χρόνια που θα 'ρθουν. **■**

INFO
Τα υπέροχα αντικείμενα της συλλογής του Μ.Μ. που χρονολογούνται από το 1880 μέχρι τη δεκαετία του '60 παρουσιάστηκαν το 2016 σε έκθεση με τίτλο «Ηρωες στα σκουπίδια» στη αίθουσα Νίκος Κερασάνης της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών.

CITY GUIDE

ΕΝΑ ΔΙΗΜΕΡΟ JAM
ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΤΑ ΠΑΝΩ ΤΗΣ Η ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΝΕΓΡΗ

Εισβολέας, Ρόδες United και πολλοί guests αυτοσχεδιάζουν με ελεύθερη είσοδο στον Ορφέα

Η μουσική ζωντανεύει την πόλη. Για δύο μέρες μουσικοί, DJs και MCs θα τζαμάρουν στο νέο cafe bar **Ορφέας** στο νούμερο 25 της Φωκίωνος Νέγρη. Ο πεζόδρομος θα ζωντανέψει την Παρασκευή 24 Μαρτίου με τις ρίμες του **Εισβολέα**, έναν από τους πιο γνωστούς ράπερ της εγχώριας hip hop σκηνής, τον hip hop παραγωγό **Κώστα Φόρτσα** aka Strider, τον **Μάριο Νταβέλη** από το reggae dub σχήμα των Fundracer, τον **Νικήτα Κλιντ** και πολλούς φίλους. Οι μουσικοί θα αυτοσχεδιάσουν live μαζί με πολλούς καλεσμένους και όποιον νιώθει ότι του χρειάζεται ένα πανηγύρι για να συνέλθει ή ψάχνει για αγάπη (λοβ). Μια μέρα μετά, στις 25 Μαρτίου, οι **Ρόδες United** θα παίξουν ζωντανά τα πολύ καινούργια, τα παλιά, τα τυχαία και τα αντεργκράουντ κλάσικ. *Orfeas Bar Café Restaurant, Φωκίωνος Νέγρη 25, 2108668544. Έναρξη: 22.00. Ελεύθερη είσοδος. Στις 24&25 Μαρτίου.*

Νικήτας Κλιντ

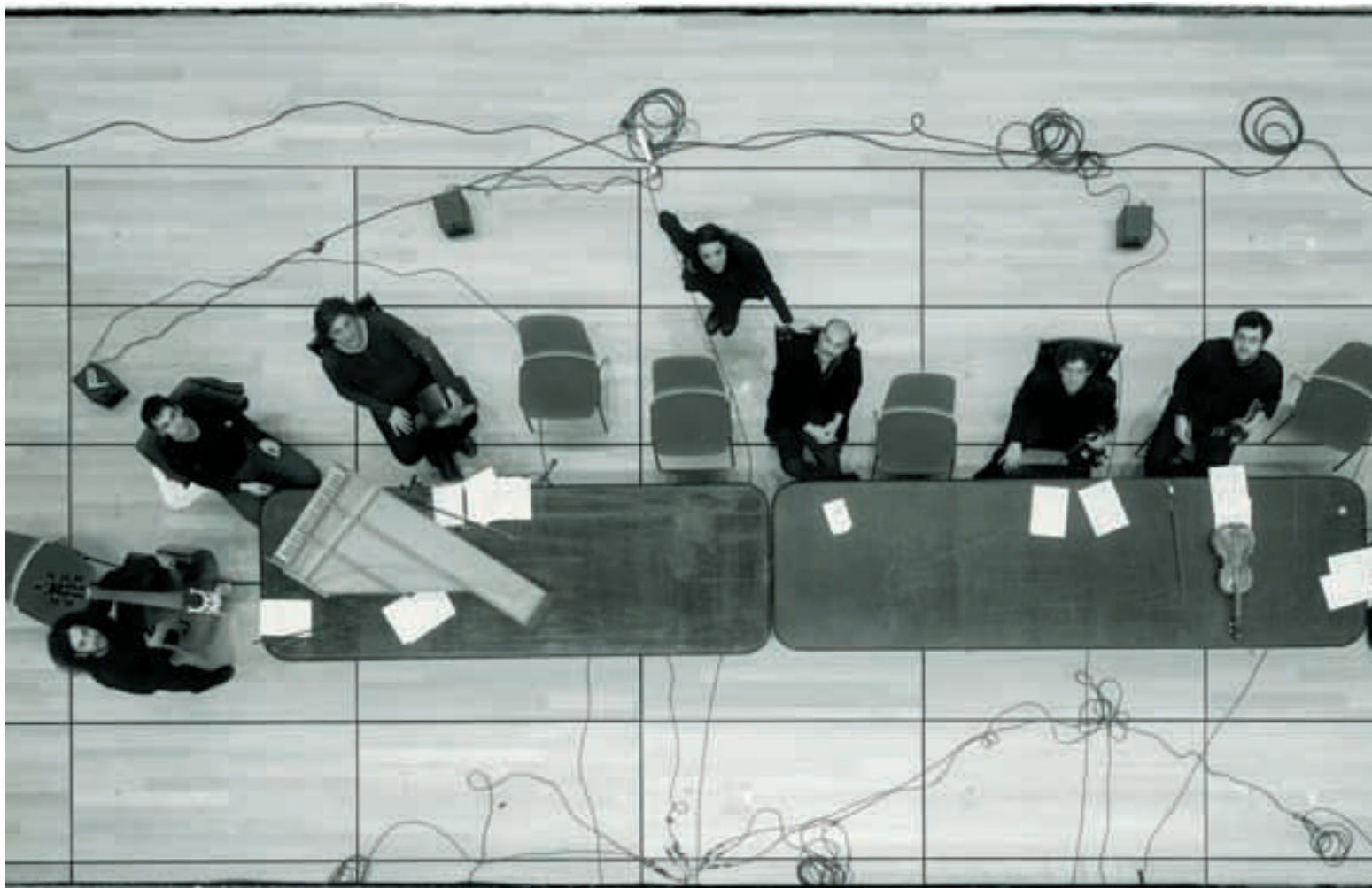
ΤΗΣ
ΦΩΚΙΩΝΟΣ
ΝΕΓΡΗ

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ
ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

→ agenda@athensvoice.gr

COMMUNIO

Η πρώτη εκδήλωση του κύκλου *Ημέρες Λατρευτικής Μουσικής* – αφιερωμένες στα «Ανθρώπινα και Θεία Πάθη» – έχει τίτλο «Communio». Η σκηνοθέτρια **Κατερίνα Ευαγγελάτου** μάς μιεί: «Είναι ένα παράξενο, πειραματικό εγχείρημα – δεν είναι ούτε παράσταση ούτε συναυλία. Μοιάζει με μια μουσική και ποιητική εμπειρία. Η ιδέα του **Μάρκελλου Χρυσικόπουλου** ήταν κομμάτια μπαρόκ μουσικής όπως και κάποια βυζαντινότροπα, διασκευασμένα από το σύνολο **Latinitas Nostra**, να δημιουργήσουν το μουσικό σύμπαν για να ακουστούν αποσπάσματα από το “Άσμα Ασμάτων”.

Όλα θα συμβούν γύρω από ένα τραπέζι – κάτι μεταξύ Μυστικού Δείπνου και συμποσίου. Δύο ηθοποιοί, η **Μαριάννα Πολυχρονίδη** και ο **Νικόλας Παπαγιάννης**, η σοπράνο **Μαρία Παλάσκα** και ο ιεροψάλτης **Γεώργιος Σταύρου** θα είναι οι συνδαιτυμόνες μαζί με τους **Latinitas Nostra**. Οι δράσεις είναι πολύ περιορισμένες ώστε να ακουστεί απερίσκεπτα η μουσική και ο λόγος σ’ αυτό το μουσικοθεατρικό δρώμενο που έχει στο κέντρο του την αγάπη. Ας το δούμε, μέρες που είναι, ως ένα... αντίδωρο».

23, 24/3 20.30, Εναλλακτική Σκηνή ΕΛΣ (ΚΠΙΣΝ), Λ. Συγγρού 364

Γεράσιμος Ρήγας

«Χορωδία ανέργων»

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΝΕΡΓΩΝ

Ένα ιδιαίτερο project της **Ελένης Ευθυμίου** και του **Δημήτρη Ζάχου**. Μια μουσική και θεατρική performance για την Εργασία με αφορμή αληθινές ιστορίες ανθρώπων που αυτοπροσδιορίζονται ως «άνεργοι». Το τραγούδι τους είναι μια κραυγή αισιοδοξίας, μία πρόταση για δημιουργία έξω από το πλαίσιο της μισθωτής εργασίας.

Κάθε Πέμπτη (έως 6/4) 21.15, Θέατρο Πόρτα, Μεσογείων 59, 2107711333

ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΤΗΣ ΓΗΣ

Για πρώτη φορά ο υπέροχος χώρος της Αγγλικανικής εκκλησίας δίνεται για μια performance/θεατρικό μονόλογο. Ο «Λεντς» του Γκέοργκ Μπίχνερ θέτει θέματα κοινωνικού αποκλεισμού, πίστης, ματαιότητας και αιώνιας ζωής. Ο **Νίκος Χανακούλας** τον σκηνοθετεί και ερμηνεύει, έχοντας στο εκκλησιαστικό όργανο τη **Όλγα Ανδρονίκου**.

27 & 28/3, 4 & 5/4 21.00, Φιλελλήνων 27, Σύνταγμα, 6948676461

ΟΠΥ ΖΟΥΝΗ

10 σχόλια του καθηγητή Ιστορίας Τέχνης **Εμμανουήλ Μαυρομμάτη** συνοδεύουν τις «10 παράδοξες προοπτικές πρόσληψης» (που είναι και τίτλος της έκθεσης). «Η εργασία της **Οπύς Ζούνη** ακολούθησε, από τα τέλη της δεκαετίας 1960, την ανάπτυξη ενός συστήματος που περιέγραφε, μέσω γεωμετρικών και χρωματικών οργανώσεων, τις διαδοχικές φάσεις των

τρόπων με τους οποίους σχηματίζεται οπτικά και ψευδαισθητικά το βάθος, σε μια επίπεδη επιφάνεια...».

Ως 21/4, Dépot Art Gallery, Νεοφύτου Βάμβα 5, Κολωνάκι, 2103648174

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΡΗΓΑΣ

Γυμνά σώματα σε κυκλαδίτικα τοπία. Το σώμα στις φωτογραφίες πολλές φορές παίρνει τη θέση του τοπίου. «Δεν ξέρει κανείς αν βλέπει σώμα ή βράχο, τοπίο ή κορμί. Το στήθος μιας γυναίκας είναι ένας κρατήρας, τα μαλλιά της ένας θάμνος που τον φυσάει βίαια ο αέρας, η πλάτη της μία άγονη πλαγιά» σημειώνει η **Εύα Στεφανή**. Τίτλος της έκθεσης: “0.7 to infinity” σε επιμέλεια **Ελένης Πανουλή**.

23/3 - 10/4, Γκαλερί Σκουφά, Σκουφά 4, Κολωνάκι

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΚΟΡΟΣ

Ο τίτλος («Νόστος Αδελών») δεν είναι τυχαίος. Δηλώνει την επιστροφή στο Μουσείο Μπενάκη, μετά το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης της Μόσχας, των «Στοιχειωδών» – μια έκθεση που συγκίνησε και ενθουσίασε. Αυτά θα είναι στο επίκεντρο του «Νόστου», ενώ τα υπόλοιπα έργα σηματοδοτούν την οδό που οδήγησε σ’ αυτά. Κατά τη διάρκειά της θα πραγματοποιηθούν ξεναγήσεις από τον ίδιο τον καλλιτέχνη: 26/3, 1/4 & 8/4 12.30, 7/4 19.00 (μόνο για Μέλη του Μουσείου).

23/3-14/5, Μουσείο Μπενάκη (Κτίριο Οδού Πειραιώς), Πειραιώς 138 & Ανδρονίκου, 2103453111

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο agenda@athensvoice.gr, avguide@athensvoice.gr

Η ROISIN MURPHY ΑΝΥΠΟΜΟΝΕΙ ΕΔΩ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΑ ΝΑ ΠΑΙΞΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Το ίδιο και εμείς

του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Από τις πλέον ξέφρενες και ανεξάρτητες φυσιογνωμίες της electropop σκηνής, η Ιρλανδέζα Roisin Murphy μετά την πορεία της στα 90s ως front woman των Moloکو ακολουθεί με συνέπεια και τρέλα τα προσωπικά της όνειρα και στοιχήματα. Μετά τα πρώτα της δύο σόλο άλμπουμ χρειάστηκε λίγο χρόνο για να επανακάμψει δυνατά, αρχικά με τις ιταλικές της διασκευές στο «Mi Senti» και τα τελευταία χρόνια με δύο shiny disco άλμπουμ «Hairless Toys» και «Take Her Up To Monto». Από εκείνη την αξέχαστη εμφάνισή της στην Τεχνόπολη για το Synch συνεχώς πίεζε τον μάνατζέρ της να συμπεριλάβει την Αθήνα στις περιοδείες της. 9 χρόνια μετά θα αλλάξει και πάλι άπειρα φορέματα επί σκηνής σε μια μοναδική εμφάνιση στο Gazi Music Hall το Σάββατο 25 Μαρτίου. Λίγο πριν προσγειωθεί στην Αθήνα μάς προετοιμάζει για μια απρόβλεπτη, όπως πάντα, glam συναυλία.

«Είμαι ευτυχισμένη όταν βρίσκομαι σε δημιουργική διαδικασία, όταν μπορώ να είμαι περήφανη από το αποτέλεσμα. Στο τέλος μιας εμφάνισης στη σκηνή. Όταν συμβαίνει εκείνο το κλικ, εκείνη η απόλυτη ικανοποίηση από ένα τραγούδι που ολοκληρώνεται. Ειδικά εκείνες τις μαγικές στιγμές που είναι μπροστά σου και δεν έχει ακουστεί ακόμη από κανέναν άλλο. Αυτά είναι τα πράγματα που με γεμίζουν. Η σύνθεση, η παραγωγή και οι συναυλίες».

www.athensvoice.gr

Όλη η συνέντευξη στο site

Gazi Music Hall, Ιερά Οδός 7-13, Γκάζι. Έναρξη 20.00. Είσοδος €33-36, €60-66 (τα δύο), €39 (ταμείο). Προπώληση 11876, Public, Seven Spots, Reload, Media Markt και viva.gr. Στις 25/3.

ELENAVALI

ΤΟ Μονόπετρο του Πύργου

ΟΜΑΔΑ ΑΜΑΛΓΑΜΑ
ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΓΟΡΓΙΑ

Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή
από 24 Μαρτίου
μέχρι 30 Απριλίου (εκτός Πάσχα)
ώρα έναρξης: 21:15
είσοδος ελεύθερη
με προαιρετική συνεισφορά
απαραίτητα κράτηση θέσεων:
694 4686991

Χώρος Αμάλγαμα
Μενάνδρου 47, Αθήνα

Cake West

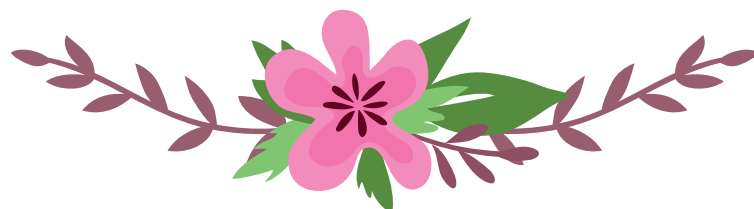
Όταν πριν 13 χρόνια τρία αδέρφια με καταγωγή από τη Νέα Υόρκη αποφάσισαν να χωρέσουν τις συνταγές για παραδεισένια American style cakes σε ένα λιλιπούτειο μαγαζί στο Κολωνάκι, δεν φαντάζονταν τον χαμό που θα έκαναν! Από τότε μέχρι σήμερα, σε αυτά τα κέικ ποτέ κανείς δεν μπόρεσε να αντισταθεί. Και πώς να πεις «όχι» στο τόσο αφράτο carrot cake, στα πέντε (!) είδη cheesecake, στο παθιασμένο Red Velvet Cake ή στο κολασμένο και άκρως σοκολατένιο chocolate fudge; Όλα αυτά τα αμαρτωλά και δεκάδες ακόμα γεύσεις (πολλές και με stevia) πριν δύο μήνες κατέκτησαν και τα δυτικά προάστια με το νέο κατάστημα της αλυσίδας στο Αιγάλεω. Εδώ, μπορείς ακόμα να παραγγείλεις το προσωπικό σου κέικ για οποιαδήποτε περίσταση, έως και 2 μέρες πριν, ή να απολαύσεις τον καφέ σου σε έναν υπέροχο χώρο μαζί με μία φρέα φρεσκοψημένου κέικ. Tip: Μην ξεχάσεις να... εξερευνήσεις την τεράστια συλλογή σε cupcakes (και σε extra large μέγεθος!).

Θηβών 507, Πλατεία Ανεξαρτησίας, Αιγάλεω, 210 5981141, www.cake.gr, Fb: CAKE Greece

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ ΤΑ ΕΧΕΙ ΟΛΑ!

Αυτή η εβδομάδα είναι η πρώτη του '17 που ξεκινάει με τόσο φως. Και αυτό, το πρώτο Σαββατοκύριακο της άνοιξης, δεν είναι σαν όλα τα άλλα. Από εδώ και πέρα οι μέρες γίνονται μεγαλύτερες και οι βόλτες ατελείωτες. Μην κάτσεις μέσα. Σου έχουμε πρόγραμμα. Η άνοιξη είναι ταυτισμένη με το ξύπνημα της φύσης. Αυτή την εποχή είναι όλα πιο όμορφα και εσύ μαζί τους. Ξεκίνα λοιπόν χαρίζοντας ένα φρεσκάρισμα στον εαυτό σου και πήγαινε κομμωτήριο ακόμη και αν δεν πας ποτέ (έχουμε βρει ένα που θα σε ενθουσιάσει!), άσε επιτέλους ελεύθερη την καταπιεσμένη σου πλευρά στα δύο καινούργια γλυκατζήδικα της πόλης (μιλάμε για cheesecake να πεθαίνεις) και τσουγκρίσε στην υγεία της ανθισμένης αμυγδαλιάς ένα ποτήρι γεμάτο με εξαιρετικό ελληνικό κρασί νέου και πολλά υποσχόμενου παραγωγού. Κι όταν η μέρα πετάξει μακριά, πήγαινε θέατρο (εφοδιάσου όμως από πριν με τους καλύτερους ξηρούς καρπούς της πόλης) και κλείσε κεφάτα τη βραδιά σε ένα νέο εστιατόριο με πεντανόστιμα μεζεδάκια και ακόμα πιο νόστιμες τιμές. Οι καλύτερες νύχτες έρχονται και μοσχοβολάνε γιασεμί.

Ξηροί Καρποί Κάβα Γεωργούσης

Το πιο γνωστό ξηροκαρπάδιο της Ομόνοιας καθουρίζει ασταμάτητα στο κατάστημά του τους πιο φρέσκους ξηρούς καρπούς εδώ και 40 χρόνια. Καρυδόπιχα και φιστίκι Αιγίνης, αράπικο Καλαμάτας, ηλιόπορο, στραγάλια, τα πιο νόστιμα αμύγδαλα και κάσιους που έχεις φάει ποτέ. Ο πραγματικός άσος όμως είναι το αποξηραμένο σύκο Κύμης, από τις δικές τους συκιές που μεγαλώνουν στην Εύβοια. Αυτή την εποχή θα βρεις και σύκο ψημένο με σουσάμι, ένα υπέροχο παραδοσιακό γλύκισμα για όλες τις ώρες. Λόγω Σαρακοστής τα ράφια γεμίζουν και με τον ξακουστό χαλβά Κοσμίδη, αλλά και με όλα αυτά τα χαριτωμένα πασχαλινά σοκολατάκια που μας θυμίζουν τα παιδικά μας χρόνια. **Βερανζέρου 27, Ομόνοια, 2105232878, www.georgousis-ksiroikarpoi.gr**

Paragiannakopoulos Winery

Μεγαλώνοντας στη Νεμέα, ο Πάνος Παπαγιαννακόπουλος αναπόφευκτα αγάπησε το κρασί. Σπούδασε γεωπονία, πήρε master στην οινολογία και πριν τα 30 του χρόνια έφτασε να παράγει τα εξαιρετικά κρασιά Ypsilon. Τα τέσσερα φρέσκα και πολύ αρωματικά κρασιά Ypsilon παράγονται από δύο εκλεκτές, ελληνικές ποικιλίες (Αγιωργίτικο και Μοσχοφίλερο) και ήδη απαριθμούν διθυραμβικές κριτικές από όλους όσους τα έχουν δοκιμάσει. Στην Αθήνα μπορείτε να τα απολαύσετε στα εστιατόρια Κλωστήριον (Μυλλέρου 17, Μεταξουργείο), Αυγό του Κόκκορα (Μυλλέρου 25, Μεταξουργείο) και Dames (Α. Μεταξά, Γλυφάδα), ενώ λιανική πώληση γίνεται μέσω της ηλεκτρονικής διεύθυνσης info@panoswines.com ή με ένα μήνυμα στην ομώνυμη σελίδα στο Facebook. www.panoswines.com, Fb: Papagiannakopoulos Winery

Maria Koukia Hair Salon

Από τη στιγμή που μπαίνεις στο Maria Koukia Hair Salon καταλαβαίνεις ότι δεν πρόκειται για μια απλή επίσκεψη σε κομμωτήριο αλλά για μια ολοκληρωμένη εμπειρία χαλάρωσης και ανανέωσης. Η Μαρία Κούκια έχει σπουδάσει την κομμωτική τέχνη στην ακαδημία Vidal Sassoon School στο Λονδίνο, έχει συνεργαστεί με μεγάλα κομμωτήρια της Αθήνας και για περισσότερο από 20 χρόνια ασχολήθηκε με το χώρο της μόδας συνεργαζόμενη με περιοδικά, τηλεοπτικές εκπομπές και διαφημίσεις. Το 2015 ανέλαβε το hair styling στην ταινία «Ο Πιος Της Σοφίας» της Ελίνας Ψύκου, η οποία θα προβληθεί σύντομα στους κινηματογράφους. Από το 2001 που δημιούργησε το δικό της κομμωτήριο στον Χολαργό, συνεργάζεται σταθερά με τους ίδιους έμπειρους ανθρώπους που μπορούν να αναγνωρίσουν τις επιθυμίες των πελατών και να τις πραγματοποιήσουν με απόλυτη επιτυχία. Ένας προσεγμένος χώρος που σε αγκαλιάζει με μοναδικές τζαζ μουσικές επιλογές, ζεστά χαμόγελα και ιδιαίτερη περιποίηση. Τα επιλεγμένα προϊόντα που χρησιμοποιούν χαρίζουν στα μαλλιά μεταξένια υφή, ενώ η ποικίλης ύλης δανειστική βιβλιοθήκη υπόσχεται να σε απασχολήσει δημιουργικά. Μην απορήσεις αν πετύχεις γυναίκες που δεν περιμένουν για κάποια περιποίηση αλλά πέρασαν απλά για να πιουν τον καφέ τους, αφού θεωρούν την ηρεμία του χώρου αναντικατάστατη. **Σαρανταπόρου 1, Χολαργός, 2106537701, fb: Maria Koukia Hair Salon**

Chocolatata

Ένα γλυκύτατο καφέ ζαχαροπλαστείο που μας ήρθε μόλις πριν δύο μήνες από την Κεφαλονιά, προτείνοντάς μας εξαιρετικές γεύσεις. Στο φωτεινό και πολύ όμορφο περιβάλλον του, δημιούργημα της αρχιτεκτόνισσας και διακοσμήτριας Μαρίας Σκιαδαρέση, θα απολαύσετε χειροποίητα γλυκά φτιαγμένα από άριστες πρώτες ύλες, όπως υπέροχα μπλόπιτα, cheesecake και cupcakes σε διάφορες γεύσεις, φανταστική λεμονόπιτα, κλασικές σοκολατίνες και πολλά άλλα, μαζί με πολύ καλό καφέ, φρέσκους χυμούς και άλλα ροφήματα. Δίπλα σε αυτά προσθέστε και τα διάφορα σνακ, όπως την πεντανόστιμη αλμυρή τάρτα, και επισκεφθείτε το καθημερινά από τις 8 το πρωί έως τις 10 το βράδυ. Extra tip: Ρωτήστε για το γλυκό ημέρας και παραγγείλετε οτιδήποτε θέλετε, από κουλουράκια μέχρι τούρτα, για το σπίτι.

Παπαδιαμαντοπούλου 138, Ζωγράφου, 2107772690, fb: Chocolatata Athens

Mandragoras

Το παράξενο, μυθολογικό φυτό βρήκε σπίτι σε έναν πανέμορφο χώρο με υπέροχα χρωματιστά πλακάκια, πέτρινους τοίχους και μπόλικη φαντασία στην κουζίνα. Εδώ μεγαλουργεί ο Μάκης Κουτσονίκας, ο επί δέκα χρόνια σεφ στο Αγορά Select, που μαζί με τα αδέρφια του, τον Βασίλη και την Ελένη, άνοιξαν μόλις τον Mandragora. Η κουζίνα κινείται σε ελληνικά μονοπάτια, δίνει έμφαση στα ελληνικά προϊόντα και στις άριστες πρώτες ύλες, αλλά κρατά τις τιμές πραγματικά χαμηλές. Highlight η φάβα ρεβιθιού με καπνιστό χέλι, τα καταπληκτικά μπιφτεκάκια με μαρμελάδα μπέικον και το ριζότο μανιταριών με παρμεζάνα και βούτυρο λευκής τρούφας. Θα βρεις όμως ακόμα πολλούς λαχταριστούς μεζέδες, και 8 πιάτα ημέρας να σε περιμένουν καθημερινά. Το ψωμί ζυμώνεται εδώ κάθε μέρα, το φύλλο για τις πίτες είναι χειροποίητο, τα αποστάγματα πολλά και το χύμα κρασί, απλά εξαιρετικό. **Ευαγγελιστρίας 96, Καλλιθέα, 213 0441222, Fb: Mandragoras εστιατόριον**

Το top κρασί του Νίκου Δουλουφάκη

Ο οινολόγος, εγγονός του ιδρυτή Δημήτρη Δουλουφάκη, μας παρουσιάζει το κορυφαίο κόκκινο κρασί του Οινοποιείου Δουλουφάκη

Του ΓΙΑΝΝΗ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΝΕΑ ΣΤΗΛΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΡΑΣΙ

Σημαντικοί Έλληνες οινοπαραγωγοί επιλέγουν το top κρασί τους

Ποιο είναι για εσάς το δικό σας κορυφαίο κόκκινο κρασί; Το πρώτο που μου έρχεται αβίαστα στο μυαλό είναι ο Άσπρος Λαγός. **Τι ποικιλία/ες είναι;** Cabernet sauvignon 100%

Σε ποια περιοχή παράγεται; Υπάρχει συγκεκριμένο αμπελοτόπι; Παράγεται στις Δαφνές Ηρακλείου, εκεί όπου βρίσκεται το οινοποιείο και το συγκεκριμένο αμπελοτόπι από όπου παράγεται αυτό το κρασί.

Πώς φτιάχνεται το κρασί (οινοποίηση); Ο τρύγος γίνεται πάντα πολύ πρωινές ώρες για να διατηρούμε φυσικά τα σταφύλια σε χαμηλή θερμοκρασία. Η διαλογή γίνεται επιτόπου στο αμπέλι και όταν πλέον τα σταφύλια έρχονται στο οινοποιείο οδηγούνται στο σπαστήρα και εκραγιστήρα και έπειτα σε 15τονους οινοποιητές όπου πραγματοποιείται η ζύμωση στους 25-27°C. Η ωρίμανση γίνεται σε γαλικά δρύινα βαρέλια δεύτερης και τρίτης χρήσης για 12 μήνες.

Περιγραφή του κρασιού (όψη, μύτη, στόμα). Αυτό το Cabernet συνδυάζει τέλεια τη μεσογειακή καταγωγή του με το φρούτο και τη φινέτσα. Είναι ένα μείγμα αρωματικής και γευστικής συμπύκνωσης, πολυπλοκότητας και ισορροπίας. Το χρώμα σκούρο βαθυκόκκινο ρουμπινί. Μαζί με το πλούσιο φρούτο θα βρεις και μία υποψία βανίλιας από το βαρέλι, αλλά και πιπεριού. Πλούσια, γεμάτη γεύση με όλα τα φρουτώδη και πικάντικα χαρακτηριστικά, εξαιρετική δομή, τανίνες που είναι πλούσιες και δυνατές, απολύτως ισορροπημένες με την εξίσου πλούσια δομή.

Με τι φαγητά το συνδυάζουμε; Με μεγάλο μοσχάρι, αρνί ή κατσίκι, με ψημένα παιδάκια, αλλά και με παλαιωμένη γραβιέρα.

Ιδανικό σερβίρισμα; (θερμοκρα-

σία, πότε ανοίγουμε τη φιάλη, χρειάζεται μετάγγιση); Όταν είναι ακόμη νέο μπορείτε απλά να του δώσετε λίγο χρόνο στο ποτήρι. Για παλαιότερες εσοδείες η μετάγγιση θα βοηθούσε πολύ στην έκφραση του. Πίνεται στους 18°C.

Πόσες φιάλες παράχθηκαν στη συγκεκριμένη χρονιά; Κάθε χρονιά παράγονται περίπου 20.000 φιάλες.

Υπάρχει δυνατότητα παλαίωσης; Πότε θα είναι στα καλύτερά του; Η δυνατότητα παλαίωσης είναι το λιγότερο 10 χρόνια. Το πότε θα είναι στα καλύτερά του είναι αναμφίβολα θέμα γούστου, timing και παρέας, πάντως προσωπικά με έχει εκπλήξει πολλές φορές όντας πολύ νέο έως και παλαιωμένο για 20 έτη. Είναι πάντα σε φόρμα!

Ποιες είναι οι καλύτερες χρονιές του; Οι χρονιές που ξεχωρίζω είναι το 1997, 2000, 2004, 2005, 2006, 2010 και 2014.

Πού θα το βρούμε και σε τι τιμή; Σε επιλεγμένες κάβες, εστιατόρια και winebarστην τιμή των 11,60 ευρώ.

Μπορούμε να βρούμε και παλιότερες χρονιές; Μόνο στο οινοποιείο.

Αυτό είναι το top κρασί σας. Είναι και το αγαπημένο σας; Όλα τα κρασιά είναι «παιδιά» μου, αλλά, ναι, μάλλον θα μπορούσα να πω ότι του έχω κάποια ιδιαίτερη αδυναμία.

Μπορείτε να μας πείτε μια ιστορία που αφορά το κρασί αυτό; Έχει πάρει το όνομά του από το τοπωνύμιο του αμπελώνα. Εκεί υπάρχει η Ασπερούλα, ένα αγριολούλουδο και ενδημικό φυτό της Κρήτης που την άνοιξη κάνει άσπρα ανθάκια. Όταν οι βλαστοί αποξυλώνονται είναι αγαπημένη τροφή των λαγών οι οποίοι τριγυρνούν συνέχεια στην περιοχή.

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΤΕΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

Πατήρ, υιός και gypsy πνεύμα

Στην Ελλάδα το τραγούδι είναι ακόμη στοιχείο κοινωνικής συνοχής

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Σωκράτης Μάλαμας - Κάτοπτρα

Με δωρικό ύφος και προσωπικό στιλ φτιάνει εδώ και χρόνια τραγούδια που τραγουδάνε πολλοί στις συναυλίες του, γι' αυτό

και ο δεσμός του ακροατηρίου μαζί του είναι ισχυρός. Μπαρουτοκαπνισμένος στη νύχτα και με μουσική κουλτούρα που περιλαμβάνει από Μάρκο μέχρι Χέντριξ, από Ρία Κούρτη μέχρι Τσικ Κορία κι από Τζάγκερ μέχρι Γιώργο Κόρο (όπως τραγουδάει και στο «Λέω»), γράφει τραγούδια φιλοσοφώντας και κοιτάζει τη ζωή με θυμοσοφική ματιά φτάνοντας μέχρι και στο (σχεδόν) spoken world. Με μια παρέα εξαιρετικών μουσικών και ήχους που παραπέμπουν σε λαϊκούς, δημοτικούς, βαλκανικούς αλλά και desert rock δρόμους τραγουδάει για το χάος του κόσμου και σε λίγο αρκετοί θα τραγουδάνε μαζί του.

Πέτρος Μάλαμας - Κοιτάσματα

Ο Πέτρος Μάλαμας φαίνεται να αντιμετωπίζει φυσιολογικά το ότι είναι γιος του Σωκράτη. Στον πρώτο του δίσκο «Καναδέζα» περιέλαβε ένα τραγούδι του πατέρα του που είχε μείνει στο συρτάρι και αναφέρεται σε αυτόν στις συναυλίες του κανονικά. Εδώ η μουσική είναι του Λεωνίδα Μπαλάφα και οι στίχοι του Πάνου Δημητρόπουλου, και η ελληνικού ύφους φολκ τραγουδοποιία στέκει με αισθητική αξιοπρέπεια και αληθινή σεμνότητα. Ο χρόνος θα δείξει αν τα «κοιτάσματα» είναι πλούσια, σίγουρα όμως είναι «εκμεταλλεύσιμα».

Gadjo Dilo - Manouche de Grec Vol. II

Όπως και στον πρώτο τους δίσκο, δίνουν σε παλιά λαϊκά που πολλοί μπορούν να σιγοτραγουδήσουν ένα gypsy jazz ύφος. Και παρότι είναι αρκετά τα σχήματα που τα τελευταία χρόνια κάνουν κάτι παρόμοιο, οι Gadjo Dilo ξεχωρίζουν γιατί κατορθώνουν να δώσουν σε ό,τι διασκευάζουν – και μουσικά και ερμηνευτικά – μία θέρμη, ένα φιλικό ύφος, μία διάσταση σαν αυτά τα τραγούδια να τους περίμεναν για να ακουστούν και με αυτό τον τρόπο.

«βίαιο» τρόπο τη συμμετοχή. Μόνο που το κοινό τραγούδι έχει νόημα όταν έρθει αβίαστα, όταν τα λόγια του τραγουδιού και η μελωδία που τα συνοδεύει μας κάνουν όλους ποιητές, καλύτερους ανθρώπους, έξω από όρια και συμβάσεις, ελεύθερους για λίγο να εκφραστούμε χωρίς ντροπή, χωρίς ο άλλος, ο άγνωστος, ο ξένος, να είναι εμπόδιο αλλά σύμμαχος σε αυτή τη «φάλτσα χορωδία». Στα δεκάδες τραγούδια που μας συνδέουν ήδη προστίθενται καινούργια διαρκώς. Μπορούμε λίγο-πολύ όλοι να τα σιγοτραγουδήσουμε και να γίνει αυτό αφορμή για να εμφανιστεί ο διονυσιακός μας χαρακτήρας στη γιορτή, να πέσουν οι φραγμοί, να γίνουμε για λίγο ένας και τα λόγια του τραγουδιού να γίνουν κοινός κώδικας.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

Η οριστική μετάφραση από τον **Μανόλη Κ. Χατζηγιακουμή**

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

«Δεν Χάνω». Γραμμένο με κιμωλία στο μαυροπίνακα η ρήση αυτή που θύμιζε σε όλη την τάξη το «χρέος» της, έχει χαραχτεί στη μνήμη μου. Τον θυμάμαι με παιδικό τρόπο και αγάπη στην έδρα, ακούραστο, αυστηρό, δίκαιο, επίμονο, αφοσιωμένο, ένα «Θεό των αρχαίων ελληνικών», να εμπνέει, να καθοδηγεί, να μας προετοιμάζει για την είσοδό μας στο πανεπιστήμιο και τη ζωή. Ο Μανόλης Κ. Χατζηγιακουμής θεωρείται από τους σημαντικότερους κλασικούς φιλόλογους, νεοελληνιστές και μουσικούς ερευνητές της χώρας, για μένα όμως (και για όλους τους μαθητές του πιστεύω) είναι απλά ο Δάσκαλος.

Ένας Δάσκαλος με έργο σημαντικό και σπουδαίο. Η εκδοτική και ερευνητική του δραστηριότητα εκτείνεται από τον Όμηρο και τον Σολωμό στην Εκκλησιαστική Βυζαντινή Μουσική (με εκδοτικές σειρές «Μνημεία», «Σύμμεικτα», «Αρχαίον» Εκκλησιαστικής Μουσικής», «Μεσαιωνικά Δημώδη Κείμενα» και άλλα μουσικά και φιλολογικά βιβλία). Σπουδαίο και μοναδικό, έργο ζωής, η «Εκκλησιαστική Μουσική του Νεώτερου Ελληνισμού», του συνόλου δηλαδή των εκκλησιαστικών μελών της περιόδου της Τουρκοκρατίας, όχι μόνο στη γραπτή αλλά και στην ηχητική - ψαλτική της έκφραση μέσα από τους εν ζωή ακόμη μέγιστους ιεροψάλτες.

Σε αναγνώριση όλων αυτών τιμήθηκε την Τρίτη 21 Μαρτίου με το Αριστείο των Γραμμάτων της Ακαδημίας Αθηνών, διάκριση που απονέμεται σε μελετητές των ελληνικών γραμμάτων, οι οποίοι «παράλληλα προς το σύνολο του προγενέστερου σπουδαιού έργου τους συμβάλλουν μεγάλως και με έργο που συνετέλεσθη κατά την τελευταία τετραετία στην πρόοδο των ελληνικών γραμμάτων».

Ένα από αυτά τα σπουδαία έργα, το σπουδαιότερο ίσως, είναι η «Ομήρου Οδύσσεια» («Εισαγωγή - Κείμενο - Μετάφραση - Σχόλια - Ραψωδίες Α-Ω»), που κυκλοφόρησε το 2015 από τις εκδόσεις ΚΕΡΕ [Κέντρο Ερευνών και Εκδόσεων]. Πρόκειται για την «οριστική» έκδοση της Οδύσσειας, ένα μνημειακό έργο 832 σελίδων με μετάφραση απευθείας από το πρωτότυπο.

Όπως σημειώνει στον πρόλογο του τόμου ο ίδιος, «η ομηρική Οδύσσεια αντιμετωπίστηκε, όχι απλά ως γραπτό, αλλά κυρίως ως προφορικό, δηλαδή ως κινούμενο και εκφωνούμενο (ραψωδικό και απαγγελτικό) κείμενο. Από τα πρώτα ήδη πειράματα έγινε γρήγορα αντιληπτό ότι είχαμε ένα καθαρά αυτόνομο νεοελληνικό κείμενο, το οποίο ήταν στην ουσία, από άλλη σκοπιά, το ίδιο το αρχαίο. Η ισοζυγία

αυτή οφειλόταν στο ότι το αρχαίο αντιμετωπίστηκε πρωτίτως ως προφορικός ήχος. Του οποίου ο απόηχος ήταν, απροσδόκητα, ο ίδιος προφορικός νεοελληνικός ήχος».

Η μετάφραση έγινε σε δύο μεγάλες χρονικές περιόδους και με μεγάλη χρονική απόσταση μεταξύ τους. Κατά την πρώτη (1992-1997) μεταφράστηκαν οι επτά πρώτες Ραψωδίες (α-η) και κατά τη δεύτερη (2010-2015) οι υπόλοιπες δεκαεπτά (θ-ω). Στο βιβλίο παρατίθενται για άμεση παραβολή και σύγκριση και τρεις επίσης νεοελληνικές μεταφράσεις της Οδύσσειας, τις οποίες ο Χατζηγιακουμής πρόκρινε ως τις πιο αξιοσημνιμότες: του Πολυλά ως πρώτη και σημείο αναφοράς για τους μεταγενέστερους, του Κακριδή επειδή «παραμένει πάντοτε αναντικατάστατη για τη φιλολογική ερμηνευτική της επάρκεια» και του Μαρωνίτη ως την πιο σύγχρονη.

Εκτός όμως από τον κύριο τόμο ο Δάσκαλος έγραψε και ήδη βρίσκεται στα βιβλιοπωλεία μια μικρή, περισσότερο χρηστική και ευέλικτη έκδοση, το «Ανθολόγιο Οδύσσειας», που αποτελείται από τρία ανεξάρτητα ομοίοσχημα βιβλία. Η ιδέα της Ανθολόγησης, όπως

λέει, γεννήθηκε σχεδόν ταυτόχρονα με την έναρξη της Μετάφρασης το 1992 και οικοδομήθηκε σταδιακά και παράλληλα με τη συνολική μετάφραση. Λειτουργεί δε ως μία περίπου σύγχρονη «ποιητική συλλογή», που δίνει τη δυνατότητα να περιηγηθεί και νείς εύκολα στον Όμηρο.

Ο Α' τόμος «Ανθολόγιο Οδύσσειας - Τα Πρωτότυπα Κείμενα» περιέχει τα αντίστοιχα αρχαία αποσπάσματα με τους ίδιους ακριβώς (νεοελληνικούς) υπέρτιτλους και την ίδια ακριβώς αριθμηση. Στον Β' τόμο «Ανθολόγιο Οδύσσειας - Μεταφρασμένα Αποσπάσματα» περιέχονται μεταφρασμένα εκατόν ένα πιο χαρακτηριστικά αποσπάσματα από ολόκληρη την Οδύσσεια (Ραψωδίες α-ω). Το ενδιαφέρον είναι ότι κάποια από αυτά μπορούν να διαβαστούν αυτόνομα, γεγονός που επιβεβαιώνει την άποψη ότι κάποια προϋπήρχαν ως αυτόνομες αφηγηματικές ενότητες πριν ενταχθούν στην Οδύσσεια. Ο δε Γ' τόμος «Ανθολόγιο Οδύσσειας - Σχόλια και Αναλύσεις» περιλαμβάνει σχόλια και παρατηρήσεις για την κάθε μία από τις 24 Ραψωδίες χωριστά αλλά και σχόλια για τη συνολική λογοτεχνικότητα του έπους.

Τα Ανθολόγια αυτά, σημειώνει ο Μ.Χ., «αναδεικνύουν το κάλλος και την παραστατική δύναμη (σχεδόν κινηματογραφική) ενός ανεπανάληπτου προφορικού ποιητικού κόσμου και αποκαλύπτουν μια σπάνια αφηγηματική τέχνη, προσωπική και συλλογική, που έχει αφήσει ανεξίτηλη τη σφραγίδα της στην οικουμενική ανθρώπινη Ιστορία».

ΙΑΝΟΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΒΙΒΛΙΟΥ | ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

ΝΕΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΩΝ
ΑΝΟΙΞΗ 2017

ΑΡΧΗ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΔΗΜΟΤΥΠΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ
ΗΡΑ ΤΑΛΕΝΤΑ
ΑΡΧΑΙΟΙ ΚΑΛΟΙ
ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΠΟΡΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗ - ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΚΡΕΜΟΝΗ

ΘΕΜΑΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΟΡΘΩΣΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΠΑΙΔΕΙΑΣ - ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΚΡΕΜΟΝΗ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΑΠΕΙΡΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑΣ (ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ)
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ | ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
Παιδαγωγική Εργαστηριακή Εμπειρία στην Επιστήμη της Επιστήμης
Εκδόσεις: 2015-2016
Εκδόσεις: 2015-2016

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΔΗΜΟΤΥΠΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΚΡΕΜΟΝΗ
ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΚΡΕΜΟΝΗ
ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΚΡΕΜΟΝΗ
ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΚΡΕΜΟΝΗ
ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΚΡΕΜΟΝΗ

ΑΠΕΙΡΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑΣ (ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ)
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ | ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
Παιδαγωγική Εργαστηριακή Εμπειρία στην Επιστήμη της Επιστήμης
Εκδόσεις: 2015-2016
Εκδόσεις: 2015-2016

ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ (E-LEARNING)
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΔΗΜΟΤΥΠΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ
ΗΡΑ ΤΑΛΕΝΤΑ
ΑΡΧΑΙΟΙ ΚΑΛΟΙ
ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΠΟΡΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗ - ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΚΡΕΜΟΝΗ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΟΡΘΩΣΗΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΠΑΙΔΕΙΑΣ - ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΚΡΕΜΟΝΗ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΠΑΙΔΕΙΑΣ - ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΚΡΕΜΟΝΗ

Εκδόσεις: 2015-2016
Εκδόσεις: 2015-2016

Ο Άρης Τερζόπουλος μας μιλάει για το βιβλίο του «Black Mamba» και τις κρυμμένες αλήθειες της ζωής

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (panikoval500@gmail.com) Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Ο εκδότης Άρης Τερζόπουλος είναι ένας τύπος ζεν. Από τότε που, νεαρός ακόμα, «ε-ξασκούσε» την ψυχεδέλεια με τις πιο upbeat παρέες της Αθήνας, αναζητούσε κάτι περισσότερο από το ροκ της γενιάς του. Προερχόμενος από την εκδοτική οικογένεια των Τερζόπουλων, δημιουργούς περιοδικών που έδιναν το δικό τους ιδιαίτερο στίλ, πάντα η αναζήτηση του Άρη είχε το φλέγμα ενός καλλιτέχνη, την άνεση και την κομψότητα ενός ανθρώπου που έχει βρει την προσωπική του ηρεμία. Τα editorial που έγραφε στα περιοδικά του σκιαγράφησαν εξαιρετικά το προφίλ του και, γνωρίζοντάς τα, είναι εύκολο να καταλάβει κανείς τον προβληματισμό και τη θεματική του βιβλίου που έγραψε και μόλις κυκλοφόρησε, με τίτλο «Black Mamba». Ο Άρης συνεχίζει να αναζητάει – ή, μάλλον, δείχνει σαν να το έχει βρει, και τώρα βάζει και τους αναγνώστες του στο κόλπο δίνοντας κλειδιά και ερμηνείες.

Το βιβλίο του είναι ένα μεγάλο, χορταστικό ταξίδι σε χρόνους παρελθόντες και τωρινούς, στα άδυτα της ψυχής και της αρχαίας σκέψης και παράλληλα μία ιστορία που κρύβει περιπέτεια, ενεργειακά πεδία, τους Δελφούς και την Αίγυπτο, τη Νάξο, δαίμονες και δονήσεις, σκοτεινή δύναμη και φωτεινή γνώση. Μπήκα σε αυτόν το χείμαρρο πληροφοριών και μυστικών, κρατώντας δίπλα μου σημειώσεις κι ερωτήσεις. Από αυτές, μόνο το ένα τοις χιλίοις μπόρεσα να του κάνω. Αλλά είναι κι αυτό μία καλή αρχή. Άλλωστε, ομολογεί κι ο ίδιος ότι πρόκειται για το πρώτο βήμα μίας τριλογίας.

είναι και τόσο εύκολο αυτό, είναι απλώς εφικτό. Και εφ' όσον είναι εφικτό, θα δω αν μπορεί να γίνει και πραγματικό.

«Δεν έχει νόημα ούτε να χαιρεσαι ούτε να λυπάσαι ιδιαίτερα για οτιδήποτε συμβαίνει» λέει ένας πεφωτισμένος ήρωάς σου κάποια στιγμή στο βιβλίο. Για μένα αυτό είναι ο ορισμός του cool. Εσύ, έχοντας μία προϊστορία σε cool περιοδικά και στίλ ζωής, ποιος πιστεύεις ότι θα ήταν ο ορισμός του; Η ζωή μάς δίνει συχνά αιτίες και για να χαϊρόμαστε και για να λυπόμαστε. Κατέληξα στο ότι είναι καλύτερη στάση ζωής το να μπορούμε να παραμένουμε ψύχραιμοι ό,τι και να συμβαίνει. Αλλά δεν είναι και τόσο εύκολο. Ούτε για μένα ήταν τόσο εύκολο πάντα. Παρ' όλο που η πραγματικότητα είναι ψευδαισθητική είναι συγχρόνως και πολύ επίμονη.

Μιλώντας για cool, το βιβλίο έρχεται μέσα σε μία επιμελημένη έκδοση με ανάγλυφο μαύρο εξώφυλλο με χρυσотυπία, κλεισμένο μέσα σε μία μαύρη, μαγνητική κασετίνα. Κρίνοντας ένα βιβλίο από το εξώφυλλό του, τι μήνυμα θέλεις να δώσεις με αυτό το αμπαλάζ; Με το αμπαλάζ; Δεν νομίζω πως ήθελα να δώσω κάποιο μήνυμα μ' αυτό. Ήθελα κάτι που να ταιριάζει με το περιεχόμενο. Βοήθησαν και πολλοί φίλοι σ' αυτό.

Το μεγάλο τελευταίο μέρος του βιβλίου είναι αφιερωμένο στη «διδασκαλία» του πατέρα προς την κόρη όπου την εισάγει στη σημασία της υπέρβασης. Και σε αυτό το κεφάλαιο «είδα» και πάλι εσένα, ακόμα περισσότερο επειδή αφιερώνεις το βιβλίο στις δύο κόρες σου, την Αφροδίτη και τη Δέσποινα. Πώς είναι η σχέση σου μαζί τους; Νομίζω πως όχι μόνο εγώ, αλλά και όσοι έχουν παιδιά βρίσκουν αυτή τη σχέση μάλλον την πιο ενδιαφέρουσα στη ζωή μας. Αγαπάω πολύ και τις δυο κόρες μου, και τώρα πια είναι σε ηλικία που μπορούμε να συζητάμε όσο πάει και περισσότερα πράγματα.

Το «Black Mamba» κλείνει πολύ σκοτεινά. Προς το τέλος του βιβλίου ανακαλύπτουμε τι σημαίνει ο τίτλος και μένουμε να περιμένουμε τη Μεγάλη Σύγκρουση που είναι προ των πυλών. Είσαι τόσο σκοτεινός στις προβλέψεις σου για τον κόσμο; Η απλώς μας προετοιμάζεις για ένα sequel; Η Μεγάλη Σύγκρουση, που λες, είναι ήδη εδώ. Και είναι πολυεπίπεδη. Το αν εξελιχθεί πιο θεαματικά από ό,τι τώρα, είναι κάτι που θα το δούμε ίσως σύντομα. Είναι πιο πιθανό να συμβεί παρά να μη συμβεί. Είναι τέτοιες οι συγκρουσιακές συνιστώσες που συγκλίνουν, που είναι τελείως απίθανο να μη συμβεί σε κάποιο βάθος χρόνου. Αλλά η ιστορία δεν εξελίσσεται πάντα βάσει πιθανοτήτων. Το βιβλίο τελειώνει εκεί που τελιώνει γιατί πράγματι «θέλει» μια συνέχεια – και μάλλον δύο – για να ολοκληρωθεί. Ξέρω τι θα ήταν αυτές οι συνέχειες, αλλά δεν ξέρω και αν πράγματι θα τις γράψω. Θεωρητικά, είναι το πρώτο μέρος μιας τριλογίας, που ίσως ολοκληρωθεί. Αλλά ίσως και να μην ολοκληρωθεί ποτέ. Μπορεί να αλλάξω γνώμη και να γίνω πιανίστας. ■

Από όσο σε ξέρω από την παλαιότερη συνεργασία μας και έχοντας διαβάσει τα editorial που έγραφε στα διάφορα περιοδικά που διηύθυνες, τα θέματα του «Black Mamba» είναι αυτά που σε απασχολούσαν ανέκαθεν. Αυτό το βιβλίο εκδόθηκε ως επιτομή των αναζητήσεών σου ή ως μία ανάγκη συγγραφικής έκφρασης; Πέρα από αυτό που απασχολεί τον καθένα μας καθημερινά και που είναι διαφορετικό κατά περίπτωση –για άλλον είναι πώς θα πληρώσω την επόμενη δόση της εφορίας, για άλλον σε ποια τράπεζα θα βάλω τα λεφτά μου και για άλλον από την Κική και την Κοκό ποια να διαλέξω...–, πέρα από αυτά λοιπόν, αυτό που απασχολεί όλους μας συνεχώς, συνειδητά ή ασυνείδητα, είναι ένα: Τι είναι αυτό μέσα στο οποίο ζούμε... Ή εν πάση περιπτώσει αυτό απασχολούσε εμένα και αυτό προσπάθησα να απαντήσω με το «Black Mamba».

Ένα περίπλοκο βιβλίο που θίγει τόσο πολλά θέματα, στη γραμμή των αναφορών στην παγκόσμια ιστορία που έκανε στα βιβλία του και ο Ουμπέρτο Έκο. Πώς θα το περιέγραφε με λίγες λέξεις; Όταν με ρώτησαν κάποια στιγμή πώς να το χαρακτηρίσω είπα πως είναι ένα «οντολογικό θρίλερ». Πρακτικά κινείται σε δυο επίπεδα. Το επιφανειακό επίπεδο της δράσης των ηρώων και το ουσιαστικό επίπεδο, που είναι αυτό που ανακαλύπτουν και έχει να κάνει συνολικά με την «οντότητά» μας. Με το τι είναι αυτό που είμαστε και τι είναι αυτό μέσα στο οποίο ζούμε. Τι είναι αυτό που ζούμε από άποψη φιλοσοφική, αλλά και επιστημονική, που έχει κυρίως να κάνει με τα Μαθηματικά και τη Φυσική. Και όλα αυτά μου έγιναν πιο ενδιαφέροντα από τη στιγμή που κατέληξα στο συμπέρασμα πως ούτε αρχίζει ούτε τελειώνει τίποτα, αλλά αυτό μέσα στο οποίο ζει ο καθ' ένας από εμάς εξελίσσεται αενάως και μάλιστα επηρεάζεται αποφασιστικά από την προσωπική μας παρατήρηση. Και ότι επιπλέον ο καθένας από εμάς κινείται μέσα σ' ένα σύμπαν δικής του εμπνεύσεως, το οποίο δεν συμπίπτει αναγκαστικά, ούτε σε επίπεδο χώρου ούτε σε επίπεδο χρόνου με το σύμπαν οποιουδήποτε άλλου. Με λίγα λόγια το γεγονός ότι μου παίρνεις αυτή τη συνέντευξη είναι πολύ, μα πάρα πολύ σχετικό, καθώς ούτε εγώ έχω τρόπο να γνωρίζω πως εσύ πράγματι υπάρχουν, ούτε εσύ να

γνωρίζεις ότι πράγματι υπάρχω εγώ. Ούτε και στην περίπτωση που πράγματι υπάρχουμε και οι δυο, ότι το δικό σου «τώρα» είναι ταυτόχρονο με το δικό μου.

Διαβάζοντας το βιβλίο είχα την αίσθηση ότι σε μερικούς ήρωες «έβλεπα» εσένα. Στις κινήσεις τους, στις αντιδράσεις τους, στον τρόπο που σκέφτονταν. Έχεις ταυτιστεί με κάποιον από τους ήρωες; Υποθέτω ότι όλοι όσοι γράφουν λένε αυτό που θέλουν να πουν μέσω των ηρώων του βιβλίου τους, αν το γράψουν με τη μορφή μυθιστορήματος. Αλλιώς κάνουν μια πραγματεία και λένε οι ίδιοι αυτά που θέλουν. Είναι θέμα μορφής. Οπότε, για να σου απαντήσω, «είμαι» σε γενικές γραμμές οι περισσότεροι ήρωές μου, σε διαφορετικές φάσεις της δικής μου αναζήτησης. Είμαι συγχρόνως και αυτός που «ρωτάει» και αυτός που «απαντάει».

Ο ήρωάς σου στο βιβλίο, κάποια στιγμή, κολυμπάει και στα παγωμένα νερά του Αχέροντα όπου ζει μία ενδιαφέρουσα εμπειρία έκλαμψης. Έχεις κολυμπήσει ποτέ στον Αχέροντα; Έχεις ζήσει τέτοιου είδους εμπειρίες κάπου; Έχω πάει σε όλα τα μέρη που περιγράφει το βιβλίο. Και στον Αχέροντα και στη Φλωρεντία και στην Αίγυπτο και στους Δελφούς. Κολυμπήσα στον Αχέροντα και ήταν πολύ ωραία και αναζωογονητικά. Εξαιρετικά αναζωογονητικά. Έχω ζήσει διαφόρων ειδών εμπειρίες, μάλλον και κάποιες από αυτές που ζουν οι ήρωες στο βιβλίο. Αλλά αυτά είναι βιωματικά και προσωπικά και όχι μεταβιβαζόμενα, δεν είναι από αυτά που θα συζητούσα.

Στο βιβλίο υπάρχουν και πολλές σκηνές που θυμίζουν χολιγουντιανή ταινία. Νέα Υόρκη, ξύλο, πιστολιδι, υπερατλαντικές πτήσεις, μυστηριώδεις τύποι με μαύρα κοστούμια και μαύρα γυαλιά, ο πάπυρος με τα μυστικά, ακόμα και ο τρόπος που έκανες το «μοντάζ» ανάμεσα στις σκηνές. Έγραφε σαν να έβλεπε ταινία; Έγραψα αυτό το βιβλίο για να μεταφραστεί στα αγγλικά και να εκδοθεί στα αγγλικά. Η εποχή μας το κάνει αυτό πιο εύκολο, γιατί δεν είναι απαραίτητο να βρεις εκδότη. Το κυκλοφορείς στο διαδίκτυο. Και το έγραψα μ' αυτή τη μορφή γιατί έχω σκοπό, αν μπορέσω, να γίνει και ταινία. Έξω... Δεν

Ο ΑΡΗΣ

INFO

Το βιβλίο «Black Mamba» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ditione/Klikboox

ΚΑΙ ΤΟ ΦΙΛΙ

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

Katherine Duska

Μισή Καναδή. Μισή Ελληνίδα. Ολοκληρωμένη φωνή. Και μια νέα ανοιξιάτικη αρχή.

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Έχοντας αφήσει το Μόντρεαλ για την Αθήνα, με τη χαρακτηριστική της φωνή σε neo-soul ύφος η Κατερίνα Ντούσκα ακούστηκε αρχικά με το single «One In A Million» πριν συστηθεί με το ντεμπούτο της «Embodiment» συγκεντρώνοντας επιλεκτικά συνθέσεις από μια οκτάχρονη σχεδόν περίοδο. Με τις συναυλιακές της εμφανίσεις, που πάντα δείχνει να απολαμβάνει, φανερώνει διαρκώς μια εσωτερική δύναμη που έχει πολλά ακόμη να προσφέρει. Το επόμενο βήμα της πριν την εστίαση στο δεύτερο άλμπουμ της θα είναι μια ανανεωμένη έκδοση του πρώτου σε βινύλιο, όπου θα περιλαμβάνεται και η πρώτη της ελληνική δισκευή. Μια γεύση θα πάρουμε από τη συναυλία της με νέο σχήμα σε πιο ηλεκτρονική κατεύθυνση στις 24 Μαρτίου στο Six d.o.g.s. Η Καναδέζα, όπως έχει συνηθίσει να την αποκαλούν, μας δίνει το στίγμα της.

Ξεκινήσατε με ένα ασυνήθιστο πολύ εκλεκτικό ντεμπούτο, σχεδόν σαν ένα best of μιας 8ης σχεδόν περιόδου τραγουδιών που δουλέψατε ξανά και ξανά πριν ενοποιηθούν συστήνοντας τον ήχο σας. Πόσο δύσκολο θα είναι το επόμενο βήμα; Ευχαριστώ πολύ καταρχάς. Ισχύει ότι περιλαμβάνει κομμάτια που γράφτηκαν μέσα σε πολλά χρόνια και δεν ήταν εύκολο εγχείρημα η ένωσή τους, αλλά με ενδιέφερε να υπάρχει μια πολυμορφία και σχεδόν κάθε κομμάτι να περιγράφει μια εποχή. Τώρα με ελκύει όλο και πιο πολύ η ηχητική συνοχή σε αυτό που κάνω λόγω της πολύ μεγαλύτερης μου ενασχολήσης με τον ήχο. Στον επόμενο δίσκο, θα είναι όλα καινούργια και τα δουλεύω ήδη. Αισθάνομαι πως έχω πάρει ήδη αρκετό χρόνο και δεν έχω σκοπό να το αργήσω πολύ.

Έχετε σκεφτεί πόσο διαφορετικός θα ήταν αν είχε βγει στον Καναδά; Σίγουρα θα ήταν διαφορετικός μόνο και μόνο επειδή θα είχε συνδημιουργηθεί με διαφορετική ομάδα ανθρώπων, αλλά το αν θα μου άρεσε περισσότερο ή όχι δεν μπορώ να το γνωρίζω. Είναι τελείως υποθετικό σενάριο. Ήταν μια συνειδητή απόφαση να δημιουργηθεί στην Ελλάδα και δεν το έχω μετανιώσει. Είμαι πολύ ευγνώμων για τη στήριξη που έχει λάβει, αλλά και για όσους τον έχουν αγαπήσει και μου το εκφράζουν ακόμη, είτε από κοντά στις συναυλίες είτε μέσω μηνυμάτων. Αυτό είναι ανεκτίμητο για μένα. Το αν θα το είχα πετύχει αυτό στον Καναδά δεν μπορώ να το ξέρω αλλά δεν με απασχολεί κιόλας. Όσον αφορά τα τραγούδια, πάντως, δεν παύουν ποτέ να ωριμάζουν και να εξελίσσονται όσο είσαι ενεργός μουσικός. Προσωπικά αλλάζω πολύ συχνά τον ήχο και τις ενορχηστρώσεις τους ώστε να με εκφράζουν στο παρόν όλο και πιο πολύ.

Έχετε προσαρμοστεί στην ελληνική πραγματικότητα; Τι σας δυσκολεύει περισσότερο εδώ και τι σας ζεσταίνει; Πάντα θα νιώθω μισή Καναδή και μισή Ελληνίδα. Κάποιες φορές πιο Καναδή και άλλες πιο Ελληνίδα. Στην Ελλάδα σίγουρα πιο Καναδή, αν εξαιρέσω την αναβλητική μου φύση. Με δυσκολεύει η έλλειψη αξιοκρατίας και οργάνωσης,

η ευγένεια πολλές φορές –έστω και τυπική– δεν έβλαψε ποτέ κανέναν, το ότι η κριτική απέναντι στους άλλους είναι πιο συχνή από την αυτοκριτική και σίγουρα η έλλειψη προοδευτικότητας στη στάση μας απέναντι σε οτιδήποτε το διαφορετικό. Με ζεσταίνει ο ήλιος, η θάλασσα, αλλά πρωτίστως το ότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που μεγαλουργούν χωρίς να έχουν την παραμικρή στήριξη από πουθενά και χωρίς οικονομικό κίνητρο. Με συγκινεί πολύ βαθιά. Η επιμονή τους να συμβάλουν σε οποιαδήποτε αλλαγή. Είναι μια μορφή επανάστασης και θέλει πολλά κότσια. Χαίρομαι τρομερά που έχω γνωρίσει αρκετούς τέτοιους ανθρώπους –και στο χώρο μου– από τους οποίους αντλώ πολύ μεγάλη δύναμη και αισιοδοξία.

Τι ακούγατε στο σπίτι σας στο Μόντρεαλ; Οι γονείς μου άκουγαν κατά βάση Θεοδωράκη, Χατζιδάκι, Λοΐζο. Παλιά λαϊκά και ελληνικό έντεχνο και ροκ της εποχής. Μου είχαν πει πως ως μωρό αντιδρούσα πολύ θερμά στο «Ρίτα Ριτάκι». (γέλια) Οι δικές μου επιλογές ήταν σίγουρα πολύ πιο ποπ. Η πρώτη μου τεράστια καψούρα στο δημοτικό ήταν οι Backstreet Boys και οι πρώτοι μου δίσκοι Lauryn Hill, No Doubt και Robyn.

Διαθέτοντας μια τόσο χαρακτηριστική φωνή οι συναυλίες προφανώς είναι ένα από τα δυνατά σας σημεία. Πώς είναι οι live συναντήσεις σας με το κοινό; Το live το απολαμβάνω πολύ περισσότερο απ' ό,τι το στούντιο γιατί στο live σκέφτομαι πολύ λιγότερο και στα καλύτερα live δεν σκέφτομαι καθόλου. Μου επιτρέπει να εκφράζομαι και σωματικά αλλά και πιο άμεσα με τον κόσμο, ακόμη κι όταν δεν είμαι πολύ ομιλητική. Είναι πάντα μια υπερβολική και απελευθερωτική εμπειρία. Συνήθως μου λένε πως είναι όντως το δυνατό μου σημείο και πως με προτιμούν live.

Υπάρχουν γυναικείες φωνές που έχετε μελετήσει ή θεωρείτε πως σας ταιριάζουν; Μικρή μελετούσα τις Lauryn Hill, Janet Jackson, Christina Aguilera, Robyn. Στην πορεία Nina Simone, Sarah Vaughan, Ella Fitzgerald, Billie Holiday. Αγαπώ επίσης τρελά την Kimbra.

2-3 ταινίες, βιβλία ή δίσκοι που σας εντυπωσίασαν πρόσφατα; Θα επέλεγα το «Patterson» του Jim Jarmusch, το άλμπουμ «The Altar» της Banks και το βιβλίο «Status Anxiety» του Alain de Botton.

Τι ετοιμάζετε για το Six dogs; Θα είναι ένα live πολύ διαφορετικό. Νέα σύσταση του σχήματος, νέο πρόγραμμα, νέο στίσιμο, νέες ενορχηστρώσεις σε μια πιο ηλεκτρονική κατεύθυνση. Θα έχω μαζί μου τους Αλέξανδρο Λιβιτσάνο, Γιώργο Μπουλντή και Μανώλη Παννίκιο. Είμαι πολύ ενθουσιασμένη, ανυπομονώ!

Six d.o.g.s, Αβραμιώτου 6-8, 2103210510. Στις 21.00. Είσοδος €5, 8 (ταμείο). Προπώληση: viva.gr, 11876, Public, Seven Spots, Reload Stores, Media Markt & Ευριπιδής. Στις 24/3.

www.athensvoice.gr
Όλη η συνέντευξη στο site

Άνοιξη στη Θεσσαλονίκη Δεν φτάνει μόνο ένα like!

Φοινικόπτερα ή φλαμίνγκο, δυτικά, πάνω από τα αλμυρά νερά του Θερμαϊκού. Εκεί που ο αέρας μυρίζει βοθρολύματα, μα το τοπίο μοιάζει με λίμνη, could be Ττικάκα, αν τα διυλιστήρια ή τα μπαζώματα τη βοηθούσαν να ανθίσει. Από εκεί είναι οι εικόνες-πρόλογος, φλαμίνγκο που στέκονται στο ένα πόδι περιβεβλημένα με φωτοχημική καταχνιά. Ροζ που παλεύει να νικήσει το γκρι, περιπολώ τη Θεσσαλονίκη και μαζεύω ίνστα. Έχω κατά νου μια ανταπόκριση γεμάτη σπαρακτικά ανθούσες χλωροφύλλες, υποτροπιάζουσες νεραντζιές στην Αγίου Μηνά, που τρέφονται με ήλιο ανοιξιάτικο και καπνούς από τα δακρυγόνα, καθώς αντιεξουσιαστές, φασίστες και ενδιάμεσοι κρανιοφόροι φρουροί της εννόμου αδυνατούν να νιώσουν τη μαγεία της και απρόσκοπτα ανταλλάσσουν «αβρότητες» στις συνηθισμένες πορείες, χωρίς να δίνουν δεκάρα κι ούτε στο τόσο να νοιαστούν για τη μυστική ζωή και την υγεία των φυτών.

Έχω κατά νου, αλλά και τους τρακαίρνω φόρα παρτίδα επί του αμφιβληστροειδούς μου, ζευγαράκια που τώρα που ο καιρός φτιάχνει ανηφορίζουν τη Δημητρίου Πολιορκητού και οι επτά στους δέκα δεν μπορούν να βρουν τη σωστή στροφή για να βγουν στα Κάστρα και να ρομαντζάρουν με θέα αφ' υψηλού και όλο τον κόλπο στο πιάτο. Να αστράφτει φωτοχημικά και να ιριδίζει σε τόνο πορτοκαλί μαβί, εκεί κατά τις επτά το απόγευμα, που το φως της μέρας ντουμπλάρεται από νύχτα επερχόμενη και ασπηνία.

Άνοιξη στη Θεσσαλονίκη. Τελετουργική. Καθώς η πόλη, άνω και κάτω, αποτινάζει τη βρώμα, τα μπουφάν και τη μιζέρια του χειμώνα, καθώς στο Ναβαρίνο, δίπλα στα αρχαία, η νιότη στήνει τους δικούς της κίονες και δόξες, φτιαγμένες από τραπεζάκια έξω και καφέδες υπαιθριακούς. Ή αργά, στην Ικτινίου, που το κλασικό πλέον ντερμπάκι περίοικων και επιχειρηματιών εναντίον μιλιούνια από παιδιά που με μπίρες στο χέρι και συνεπή άρνηση να μην κάθονται πουθενά πέρα από παγκάκια ή χάμω (ω, σαν φλαμίνγκο) παράγουν βοή και φασαρία νυχτέρι. Που καλούνται πάλι να το λύσουν Δήμος, αστυνόμεοι και διαπρύσια άρθρα στο fb.

Άνοιξη στη Θεσσαλονίκη: εισβάλλει από παντού, συνδυάζει πεζοδρομιακή και υπαίθρια ζωή, αν είσαι νέος και σουρτούκης κι όχι μόνο τυπάκι του fb ή κρυοκώλης γέρος που όλα σου φαίνονται παράταιρα και χωρίς νόημα. Πριτς! Άνοιξη θεάρα, πρώτα πολύχρωμα παγωτά πρασινοφιστικί ή κιτρινολιμοντσελάτα από του Φράνκο στη Σβώλου – μα και στη στρατοιατέλα του να μην πεις όχι. Ετοιμασίες για το **In Edit**, το φεστιβάλ ντοκιμαντέρ που φέρνει πάλι ταινιάκια μουσικά και σπαρακτικά λυρικά. Σαν τους στίχους του Λεονάρντ Κοέν (*Κυριακή 2/4*) και τα νυχελικά ακόρντα των SparkHorse (*Σάββατο 1/4*), πάντα στο Ολύμπιον. Και μια έκθεση στη **Μονή Λαζαριστών** αφιερωμένη στα 100 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανάσταση, που επίσης σου την προτείνω. Η εποχή ευνοεί και επιβάλλει τους διακτινισμούς και τις τσαϊράδες, μέσα μόνο οι κατσούφηδες, οι γέροι και οι ξερόλες. «*Η Μνήμη της Επανάστασης*» / *Σύγχρονοι Έλληνες Εικαστικοί*, τριάντα ένα τω αριθμώ, συνομιλούν με την ουτοπία του Λένιν (και του Φίλη, και του Φίλη, να τα λέμε κι αυτά!). Βελώνης, Δαμπασί-

να, Λάλος (γεια σου, Θεόδωρε, πολυσχιδή και άοκνε), Τσώλης, Σπηλιώπουλος, Ψυχοπαίδης και μια ενιαία εικαστική παρέμβαση. Δίπλα τους και τα σιγουράκια της συλλογής Κωστάκη, η Ποπόβα, ο Ρότσενκο, οι αφίσες, οι νεωτερισμοί, οι αναμνήσεις, η τέχνη στη ζωή, η ζωή στην τέχνη, η άνοιξη σε σούμα.

Θεσσαλονίκη είσαι! Από το εδώ στο εκεί κι από τους ναργιλέδες αλλά και τα φράλαφελ και τα χούμους του μερακλιδίκου αραμπέσκ καφεστιατόρειου **Arabica** της Βύρωνος, στους χαλβάδες με χαρμάνια εσπρέσο του **Ergon 2** κι ακόμα πιο πέρα. Στο **Massaya** της Χειμάρας, μια και είναι το συριακό που μόνο εδώ θα φας σουάφ από ζυγούρι και χαρίσα, την πιο γνωστή αραβική σος με κόκκινες πιπεριές και τσίλι και βότανα και κάρδαμο και ταχίνια κι όλα τα καλά.

Θεσσαλονίκη είσαι, εμπρός αμολύσου και γλέντα την την πόλη, **Uberdooze** πήγες; Ρέμπελο, μινιμαλιστικό, γωνία Δαναΐδων και Σφρέτσιου, μια μίξη ροζ και ηλεκτρικ μπλου είναι τα χρώματά του. Μπαρ σαν λίβινγκ ρουμ, ανοιχτό, όπου μπορείς να κάνεις ό,τι θες. Αρκεί να θες! Γιατί αυτό θα πει άνοιξη, καινούργιες γεύσεις, καινούργια στέκια, ανοιχτόκαρδα έξω στην πόλη, τους ρυθμούς και τους ανθρώπους. Ξεσκούριασμα μετά την κλεισούρα του χειμώνα, early drinks και ποίηση αστική, **Έκσα Κορνέτη**, ντόπια μούσα, εκδόσεις Μελάني, όνομα βιβλίου «*Αγγελοπτε-*

ρα», «*Τώρα το ξέρεις πια/ Οι άγγελοι δεν είναι κοινωνικοί/ Ούτε πετούν σε σμήνη/ Όταν πεινούν/ Τρώνε την αύρα τους/ Όταν διψούν/ Πίνουν τη φωνή τους*».

Αγαπώ τη Θεσσαλονίκη ολιστικά. Το σύνολο που παράγει. Δρόμους, στέκια, γεύσεις, ανθρώπους, συναισθήματα, εσωτερικές γεωγραφικές συντεταγμένες, όπως της Κορνέτη (ποιήτριά μου, σε ασπάζομαι), μια ανοιξιάτικη πανδαισία που εκρήγνυται σε πείσμα της εθνικής κατάρχειας και της μόνο μέσω tablet βίωσης της ζωής, μέσω της ζωής των άλλων. Προτείνω βόλτες αντί για άθρονες και μεγαλοπρεπείς κραυγές τύπου «γαμάουσα» αντί για λάικ και μπαρμπαλέκια εμώτικους. Και δοξάζω το μικρό της δέμας, το μίνι μέγεθός της, την ευκολία που σου προσφέρει να την ξεσκαρτάρεις και να τη βιώνεις πανεύκολα, σε αντίθεση με την Αθήνα που ναι, έχει πιο πολλά, μα όλα παρεπιδημούν σε βιότοπους ή στιλιζαρισμένα γκέτο. Αυτό έσωζε πάντα και απογειώνει τη Θεσσαλονίκη: η αίσθηση μα και η πραγματικότητα που να μπορείς να μετέχεις και να γεύεσαι τους «ανθούς» της με μόνο δυο τρεις απλωτές πρόσθιες – αν και λόγω άνοιξης πιο πολύ της πάει διάπλατες απλωτές α λα πεταλούδα. Σε έψπσα; Ή μόνο ένα «*ωραία τα γράφεις, αλλά ξέρεις, μωρέ, θέλω, μα είμαι τόσο εξαντλημένος από...*» (συμπληρώνεις κατά βούληση).

1 Φλαμίνγκο στη δυτική πλευρά της πόλης. Φωτογραφία: Αγάπη Τσομλεκτσόγλου

2 Έ-έ-έρχεται! In Edit Film Music Festival

3 Θεοδωρής Λάλος, «Τώρα!». Από την έκθεση «Η Μνήμη της Επανάστασης»

4 Νέο στέκι progressive αστικής κουλτούρας, κοκτέιλ και μουσικής: Uberdooze

5 Μοζάτ: αρνίσιο κότσι, σερβίρεται με χειροποίητο πουρέ πατάτας και πράσου, στο συριακό εστιατόριο Massaya

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Ακριβώς το τέλος του κόσμου

**** (JUSTE LA FIN DU MONDE)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ξαβιέ Ντολάν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μαριόν Κοτιγιάρ, Λεά Σεϊντού, Γκασπάρ Ουλιέλ, Βενσάν Κασέλ, Ναταλί Μπεϊ

Ο Λουί, 34χρονος συγγραφέας, επιστρέφει μετά από 12ετή απουσία στο πατρικό του με σκοπό να ανακοινώσει στην οικογένειά του κάτι σημαντικό, αλλά οι εντάσεις και οι καβγάδες που ακολουθούν μεταξύ των μελών της κάνουν αρκετά αμφίβολο κάτι τέτοιο...

Ξαβιέ Ντολάν: Στα 19 του βρέθηκε στις Κάννες με το «Σκότωση τη μητέρα μου» –τιμήθηκε με 3 βραβεία– κι έκτοτε όλες οι ταινίες του βρέθηκαν στο μεγάλο φεστιβάλ (εκτός από μία, το «Ο Τομ στη φάρμα» που προβλήθηκε στη Βενετία κερδίζοντας το βραβείο της Filmpresci) για να επιβεβαιώσουν μια αδιαμφισβήτητη αλήθεια. Ο τσόγλανος αυτός είναι ό,τι πιο φρέσκο, δυναμικό και προκλητικό έχει βγάλει τα τελευταία χρόνια η Βόρεια Αμερική. Το «Τέλος του κόσμου» έρχεται σαν συνέχεια του αριστουργηματικού «Mommy», με κοινή πλατφόρμα τη σχέση αγάπης-μίσους μεταξύ του γιου και της μάνας. Μπορεί εδώ το βασικό θέμα να είναι η οικογένεια και οι δυσλειτουργικές σχέσεις μεταξύ των μελών της (τι νομίζατε, μόνο εδώ γίνονται αυτά); αλλά το αλά Québécois «Σπιρτόκουτο» του Ντολάν έχει μια σπάνια δύναμη που αποκτά επιπλέον αξία από τη διαπίστωση της ωριμότητας του δημιουργού του. Ζόρικα γκρο πλάνα που προκαλούν ασφυξία στους ιδρωμένους ήρωες «καταγράφοντας» όλη την ένταση και την αγωνία τους. Διάλογοι που πίσω από τις τετριμμένες ατάκες τους μαρτυρούν το χάσμα που χωρίζει τις ζωές των ηρώων. Αλήθειες, μυστικά και ψέματα που φανερώνουν το φόβο και την ανίκανη βαρύτητα του χρόνου που περνάει. Ο άσωτος υιός που επιστρέφει στο πατρικό του όχι τόσο για να κάνει τη «φριχτή ανακοίνωση» αλλά για να κάνει τον απολογισμό του. Όλα αυτά τα 12 χρόνια απουσίας προφανώς και του πρόσφεραν την ελευθερία, την ανεξαρτησία και την ανακάλυψη του πραγματικού εαυτού του, αλλά ταυτόχρονα περιείχαν και το τίμημα της απόδρασής του. Ο Λουί θα θυμηθεί από πού ξεκίνησε, ανιχνεύοντας τις πρώτες μνήμες που καθόρισαν τη διαμόρφωση της προσωπικότητάς του. Από τις ωραιότερες σκηνές του φιλμ είναι εκείνες που ο ήρωας κοιτάζει τα σκονισμένα έπιπλα και από τις ξεκαρβωμένες χαραμάδες εμφανίζονται εμπρός του παλιές αναμνήσεις που η μνήμη του τα μεταμορφώνει σε παραδεισένιες εικόνες. Τούτα τα ονειρικά στιγμιότυπα της παιδικής ηλικίας, όσα χρόνια κι αν περάσουν, τα κρατάμε καλά φυλαγμένα μέσα μας, λέει ο Ντολάν και τα σκισάρει με μοναδική ευαισθησία και τρυφερότητα. Το βραβευμένο με Μεγάλο βραβείο της Κριτικής Επιτροπής στο τελευταίο φεστιβάλ Καννών έκτο φιλμ του Ντολάν είναι ένας ύμνος στη διαφορετικότητα που δεν ορίζεται από σεξουαλικές προτιμήσεις, χρώμα, φυλετικά χαρακτηριστικά ή θρησκεία. Είναι η διαφορετικότητα του μοναχικού ανθρώπου, εκείνου που βλέπει την ομορφιά σε απλά καθημερινά στιγμιότυπα, εκείνου που συνειδητοποιεί την ανάγκη να αποκοπεί από νωρίς από την οικογένεια. Τέλος, είναι η διαφορετικότητα εκείνου που με θλίψη διαπιστώνει ότι τίποτα δεν τον ενώνει πλέον με τους ανθρώπους που έχει δεσμούς αίματος, κάνοντας τον τελευταίο αποχαιρετισμό του ακόμη πιο αβάσταχτο και πένθιμο.

ΑΚΟΜΗ

»»» Η απλώς συμπαθητική βρετανική δραμεντί «Κάποια να με προσέχει» (**) αφηγείται την ιστορία μιας νεαρής ηθοποιού που αναλαμβάνει τη φροντίδα ενός ηλικιωμένου ξεροκέφαλου ηθοποιού ο οποίος πάσχει από Πάρκινσον και έχει ως βασικό ατού της την ερμηνεία του Μπράιαν Κοξ »»» Η μπλοκμπαστεριά «Power Rangers» (†) είναι ένα ρηκό και άχρωμο –παρά την πολυχρωμία των στολών των τινέιτζερ ηρώων– reboot της γνωστής υπερηρωικής σειράς »»» Στο νεανικό κυβερνο-θρίλερ «Θάρρος ή αλήθεια» (**) με την Έμα Ρόμπερτς το κόλλημα με το διαδίκτυο μετατρέπεται από πιασάρικο και ελκυστικό σε αρκούντως τρομακτικό και αγωνιώδες παρά την ελάχιστη ρεαλιστική πλοκή του. »»» Το ελληνικό «Ευτυχία» (†) δείχνει με αρκετές γόνιμες και λειτουργικές ιδέες του Χρήστου Πυθαρά την κρίση στη μίζερη και καταθλιπτική νεοελληνική πραγματικότητα που προκαλεί... φαγούρα στη νεολαία της!

MUST

Σήμερα 23/3 ξεκινάει το 18ο Γαλλόφωνο Φεστιβάλ που για πρώτη φορά θα πραγματοποιηθεί ταυτόχρονα σε Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη. Οι πιο πρόσφατες και ενδιαφέρουσες ταινίες του σύγχρονου γαλλόφωνου σινεμά θα προβληθούν στην αίθουσα Οδόωρος Αγγελόπουλος του Γαλλικού Ινστιτούτου, στον Δαναό και το Άστωρ, ενώ στη Θεσσαλονίκη η αίθουσα Παύλος Ζάννας θα αναλάβει το ρόλο του οικοδεσπότη. Η αυλαία ανοίγει με την προβολή του βιογραφικού «Δαλιδά» και πέφτει την Τετάρτη 29 Μαρτίου με τη νέα κωμωδία του Φιλίπ ντε Σοβερόν, «Βρε, Καλώς τους!», που πριν από 2 χρόνια σάρωσε τα ταμεία με το «Θέέ μου, τι σου κάναμε».

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ Ξαβιέ Ντολάν: Είτε τον λατρεύεις είτε τον μισείς

Το κρύο της Τραπεζούντας *** ½ (KALANDAR SOĞUŞU)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μουσταφά Καρά ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Χείντάρ Σισμάν, Νουραϊ Πιεσιλαράζ, Χανίφε Καρά

Σε ένα ορεινό χωριό της Τραπεζούντας ζει ο Μεχμέτ με την οικογένειά του, που τον πιέζει να πιάσει δουλειά στο ορυχείο της περιοχής προκειμένου να ξεφλήσουν τα χρέη τους. Εκείνος όμως αρνείται και προτιμάει να εξαφανίζεται για μέρες στα βουνά μόνος του αναζητώντας χρυσό.

Το λιτό και χαμηλόφωνο τουρκικό δράμα είναι μια σοφή αλληγορία γύρω από την αρμονική συνύπαρξη ανθρώπου και φύσης, βάζοντας ταυτόχρονα στη σωστή σειρά όλα τα υπαρξιακά ζητήματα της ανπινης περιπέτειας στο πέρασμα των αιώνων. Η ιστορία είναι σκοπίμως αχρονική. Θα μπορούσε να είναι κάλλιστα ενταγμένη τόσο στο σήμερα όσο και σε περασμένους αιώνες. Η μανία του χρυσού το τονίζει αυτό ενώ το αρχαϊκό έθιμο των ταυρομαχιών (με αντίπαλους θηριώδεις ταύρους) επιβεβαιώνει τη δραματουργική υφή μιας θαυμάσιας μεταφοράς γύρω από τον αγώνα για επιβίωση, το νόμο της ζούγκλας όπου νικητής είναι πάντα ο πιο ισχυρός και το συγκινητικό μήνυμα για το τέλος της αθωότητας. Πλούσια φεστιβαλική καριέρα για ένα απείριστο και τρυφερό φιλμ που θα σας κλέψει την καρδιά.

Amerika Square ** ½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πάννης Σακαρίδης ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Πάννης Στάνκογλου, Μάκης Παπαδημητρίου, Θέμις Μπαζάκα, Ρέα Πεδιαδιτάκη, Ξένια Ντάνια, Βασίλης Κουκαλάκι, Ερρίκος Λίτσος

Δύο σαραντάρηδες φίλοι, κάτοικοι της πλατείας Αμερικής, βλέπουν από διαφορετική οπτική το πρόβλημα με τους μετανάστες: ο ένας ερωτεύεται μια αφρικανή τραγουδίστρια ενώ ο δεύτερος θεωρεί τους πρόσφυγες ως την πηγή όλων των κακών στη μίζερη ζωή του...

Μετά από το θετικό ντεμπούτο του με το «Wild Duck», ο Πάννης Σακαρίδης ανοίγει τον πολιτικοκοινωνικό προβληματισμό του σε μια ακόμη πιο ανθρωποκεντρική ιστορία, με ένα θέμα που άπτεται του ταναστευτικού αλλά στην πραγματικότητα βυθίζει βαθιά το νυστέρι του στα εώψυχα της ελληνικής κοινωνίας. Αφηγηματικό σχήμα του ένα στιλ γραφής που πηγαίνει ούτως ή άλλως με άνεση από το ερωτικό δράμα στο κοινωνικό θρίλερ, με το σενάριο να αποτελεί διασκευή της νουβέλας του Γιάννη Τσίρμπα «Η Βικτώρια δεν υπάρχει». Ο σκηνοθέτης δεν χαρίζεται ούτε κάνει εκπτήσεις στο δηκτικό δράμα του, παρουσιάζοντας γυμνή από δικαιολογίες και εξωραϊστικά ιδεολογικά βαρίδια τη φορτωμένη με φαινόμενα σήψης και παρακμής σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα. Ευτυχώς ακόμη στον τομέα ερμηνειών (για πολλοστή φορά τέλειος ο Παπαδημητρίου) παρά τους κάπως σχηματικούς βασικούς χαρακτήρες του φιλμ.

Suburra: Υπόγεια πόλη ** ½ (SUBURRA)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στέφανο Σολίμα ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Πιερφρανσέσκο Φαβίνο, Έλιο Τζερμάνο, Κλόντιο Αμέντολα, Γκρέτα Σκαράνο

Νεαρός γκάνγκστερ, γνωστός με το ψευδώνυμο «Σαμουράι», φιλοδοξεί να φτιάξει το δικό του Λας Βέγκας στην Όστια, την παραθαλάσσια μικρή πόλη που βρίσκεται κοντά στη Ρώμη...

Το παλιομοδίτικο, αναγνωρίσιμο μοντέλο του γκανγκστερικού θρίλερ τα τελευταία χρόνια έχει δώσει εξίσια δείγματα στη μικρή και μεγάλη οθόνη («Γόμορρα», «Σκοτεινές ψυχές»). Ένα τέτοιο θα μπορούσε να είναι και η «Suburra» αν ο δημιουργός της δεν το παράκανε με το στιλιζάρισμα της γραφής και το εξεζητημένο μοντέλο βίας που περιγράφει. Πετυχαίνει πάντως ακόμη κι έτσι να δώσει ένα ισχυρό δείγμα σκοτεινίου και μισανθρωπιστικού σύμπαντος, όπου το διαπλεκόμενο μοντέλο Μαφίας, Βατικανού και πολιτικής διαφθοράς κινεί τις ζωές των παραδομένων στη λαγνεία και απληστία ηρώων.

«Ούτε το αίμα δεν μας δένει με τους ανθρώπους» (Ακριβώς το τέλος του κόσμου)

ATHENS Style

Επιμέλεια:
TANIA ΔΕΛΗ

Iniki by Adidas Originals €119,95

Iniki by Adidas Originals Ολοταχώς πίσω στα 70s

▶ Τι μαθαίνει κανείς διαβάζοντας ε; Διάβαζα τις προάλλες για την ιστορία της **Adidas**. Την ίδρυσε ο **Adi Dassler**, που δεν είχε σχέση με παπούτσια, αντίθετα έκανε μαθήματα για να γίνει φούρναρης. Τελικά ακολούθησε τη δουλειά του πατέρα του, που ήταν παπουτστής. Στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Μονάχου το 1972 ο γιος του ιδρυτή, **Horst Dassler**, έπεισε τον αμερικάνο υπεραθλητή της κολύμβησης και 9 φορές χρυσό Ολυμπιονίκη **Mark Spitz** να φο-

ρέσει τα παπούτσια του, αλλά καθώς τα παντελόνια του Spitz ήταν πολύ φαρδιά και δεν θα φαινονταν, αποφάσισαν από κοινού να τα κρατάει ο τελευταίος στα χέρια του. Αυτή ήταν η πρώτη marketing κίνηση του σημερινού κολοσσού. Αυτή τη σεζόν, η γνωστή εταιρεία, αποτείνοντας φόρο τιμής σε εκείνη τη θρυλική εποχή, κυκλοφορεί ένα νέο μοντέλο με το όνομα Iniki εμπνευσμένο από τη running κουλτούρα των 70s, που συνδυάζει τα κλασικά στοιχεία

των running παπουτσιών της δεκαετίας του '70 με το σύγχρονο design, πάντα με τις τρεις χαρακτηριστικές ρίγες στο πλάι και με εντελώς σύγχρονη τεχνολογία. Το νέο μοντέλο διαθέτει vintage suede λεπτομέρειες στην επιφάνειά του, τα κορδόνια του έχουν μεταλλικές άκρες και μια ολοκαίνουργια και πολύ στιλάτη λαστιχένια εξωτερική σόλα. Τα **INIKI** της **Adidas Originals** μπορείτε να τα βρείτε στα περισσότερα sneaker stores. #INIKI #adidasOriginals

Swatch «Zanaka» by Jain

Αυτή είναι η Jain.
Μια νεαρή γαλλίδα
τραγουδίστρια, αντι-
συμβατική και pop,
με αφρικάνικες και
ανατολίτικες επιρροές.
Το πρώτο της άλμπουμ
«Zanaka» γνωρίζει ήδη
διεθνή επιτυχία. Σαν
ένα παιδί που ετοιμά-
ζεται να κατακτήσει τη

ζωή, γεφυρώνει δύο
κόσμους: το μοντέρνο
δυτικό με τον εξωτικό,
αφρικάνικο.
Από την άλλη είναι
γνωστό ότι η Swatch
λατρεύει την pop art,
αγαπάει οτιδήποτε νέο
και φρέσκο. Το Zanaka
λοιπόν (στη μαλαγα-
σική γλώσσα σημαίνει
«παιδί») είναι το νέο
Swatch Art Special, μο-
ντέλο περιορισμένης
κυκλοφορίας που δη-
μιούργησαν μαζί.
Η Jain το διακόσμησε
με μικρά ανθρωπάκια
που χορεύουν, σαν
αυτά που ζωγράφιζε
στα τετράδιά της και
συμβολίζουν το ρυθμό
και τη χαρά της ζωής,
δηλαδή το ίδιο πνεύμα
που χαρακτηρίζει και
τη γνωστή ελβετική
εταιρεία. Η τιμή του
είναι στα €90. Αυτή την
άνοιξη, ακολουθούμε
το beat του Zanaka.
#swatchXjain

Η nannuka ανοίγει πανιά

Η nannuka.com,
το πρώτο και πιο
επιτυχημένο site εύ-
ρεσης παιδαγωγών
και baby sitters που
έχει δημιουργήσει
η Νάταλι Λεβή,
ισχυροποιεί την
παρουσία της και α-
ναπτύσσεται και στο
εξωτερικό: Ιταλία,
Μεγάλη Βρετανία,
Ιρλανδία, Κύπρος και
έπεται συνέχεια.

Η ευκαιρία της εβδομάδας

Από 20/3 μέχρι 29/4
η The Body Shop
προσφέρει όλα τα
bath and body shower
gel με 30% έκπτωση,
όποιο κι αν είναι το ά-
ρωμα που σας αρέσει.
Από €7 τώρα €4,90.

ΑΚΟΥ ΤΙ ΕΜΑΘΑ

Ελληνική Εβδομάδα Μόδας

Ήρθε η άνοιξη και η Ελληνική Εβδομάδα Μόδας (Athens Xclusive Designers Week) ετοιμάζεται να δείξει τις χειμερινές προτάσεις FW 17-18 των δικών μας σχεδιαστών στο χώρο του Ζαππείου από 31/3 έως 3/4. Θα πάμε σίγουρα να δούμε Βασίλη Ζούλια, Παρθένη, Σήλια Δραγούμη, Λάκη Γαβαλά και αν έχουμε ακόμα δυνάμεις θα μπούμε να δούμε και τις δημιουργίες των Dsquared2, που είναι και ο special guest της φετινής διοργάνωσης. Μην ξεχνάτε ότι απαιτείται πρόσκληση για τις εισόδους στις επιδείξεις. Οπότε βάλτε τα μεγάλα σας μέσα.

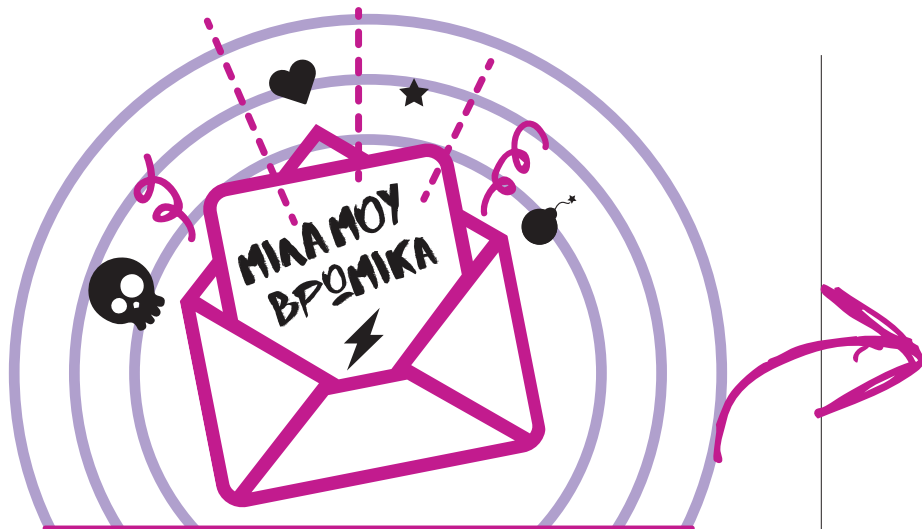
Μη φοβάσαι να γεράσεις

Επιστροφή στην
ομορφιά της ωρι-
μότητας. Ο ένας
μετά τον άλλο
διεθνείς Οίκοι Μό-
δας λανσάρουν
φέτος τα νέα τους
προϊόντα με πρω-
ταγωνίστριες υ-
πέροχες, αγέρω-
χες, ώριμες γυναί-
κες. Η 48χρονη
Christy Turlington
στον Valentino
και η 73χρονη (!)
Lauren Hutton
στην Bottega
Veneta.

Αυτό δεν είναι μία διαφήμιση

Στη βόλτα μου το περασμένο Σάββατο, βρήκα στον Hondos Κολονακί της οδού Μέρλιν το κορυφαίο αποσμητικό στον κό-
σμο (δεν είναι τυχαίο που υπάρχει στην αγορά από την εποχή
του χαλκού), που δεν είναι άλλο φυσικά από το άοσμο, ήπιο,
Anti-Perspirant Deodorant roll-on της Shiseido, με έκπτωση 25%,
οπότε είπα στην υπάλληλο «Πόσα έχετε;». Η κοπέλα έπαθε ένα
ελαφρύ εγκεφαλικό οπότε σπεύδει να διορθώσει την ερώτηση
«Πόσο έχει με ρωτήσατε;». «Όχι» λέω, «πόσα κομμάτια έχετε στο
συρτάρι». «Ααααα», απαντάει το καλό κορίτσι με ένα τεράστιο
χαμόγελο, «αυτή είναι μια πολύ καλή ερώτηση». Να μη τα πολυ-
λογώ πήρα 7 κομμάτια για να είμαι σίγουρη για τα επόμενα δύο
χρόνια και έφυγα. Συμπέρασμα; Μην πάτε στη Μέρλιν να το ανα-
ζητήσετε. Βρίσκεται σε έλειψη εξαιτίας μου. Συγγνώμη.

Αγαπημένη μου Μυρτώ

Ερωτικά αδιέξοδα και sexy απορίες της πόλης;

Η Μυρτώ Κοντοβά έχει τις απαντήσεις!

Τώρα μπορείς να επικοινωνείς κατευθείαν στο www.athensvoice.gr

Γράψε για το **ΣΕ ΕΙΔΑ** (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: **AVSE** κενό και το μήνυμά σου στο 19400. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Χρέωση SMS €0,31 με ΦΠΑ (Mediatel - Τηλ παραπόνων: 2142148020)

Σε είδα...

BATH

Αγγλία. Κατέβαινες με το U1 από το πανεπιστήμιο, ξανθιά, με το πιο ωραίο χαμόγελο, μιλούσες στο τηλέφωνο και ρώτησες δυνατά αν καταλαβαίνει κανένας ελληνικά. Πώς θα γίνει να σε γνωρίσω;

ΕΛΛΗ

Κυριακή στην προβολή της ταινίας «Μια πόλη δίπλα

στη θάλασσα» στις 19.30. Καθόσουν στη μεσαία σειρά, προς τα πίσω στην πλατεία. Είσαι ξανθομάλλης με κοκάλινα γυαλιά, καθόσουν μαζί με ένα ζευγάρι σίγουρ μεγαλύτεροι από εσένα. Δυστυχώς σε είδα στο τέλος καθώς έφευγα και εν πρόλαβα να σου δείξω πόσο μου άρεσες...

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Μελαχρινός με μούσι, γύρω στο 1.75, με μπλε ζακέτα μαύρη μπλούζα στον ηλεκτρικό. Ήσουν με μια παρέα αγοριών μιλούσατε για θέματα της σχολής σας! Ένας φίλος από την παρέα κατέβηκε Μοναστηράκι ενώ εσύ συνέχισες με το τρένο. Εγώ μελαχρινή με

κοτσίδα που ακουμπούσα στη πόρτα και σε κοιτούσα συνέχεια.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

Σε έτυχα απόγευμα Δευτέρας 20/3 να περιμένεις στο κόκκινο φανάρι μπροστά στη Βουλή. Η μηχανή σου κόκκινη κι εσύ με τζιν παντελόνι, μαύρο δερμάτινο μπουφάν και μια κατακόκκινη τσάντα περασμένη χιαστή. Από το κράνος σου ξεπρόβαλλαν μερικές ατίθασες μαύρες μπούκλες. Ακόμα και αν δεν σε διέκρινα καθαρά κατάλαβα πως θα μου άρεσε να με πας βόλτα. Δεν σκέφτηκα να συγκρατήσω την πινακίδα σου!

Μία Τετάρτη του προηγούμενου μήνα γνώρισα έναν άνδρα σ' ένα ξενοδοχείο στο κέντρο της Αθήνας. Φορούσε τζιν και μία απλή κοντομάνικη μπλούζα. Γύρω στα 30, αρκετά αδύνατος, φορούσε κάτι στρόγγυλα γυαλιά σαν αυτά του Χάρι Πότερ. «Μανάρι φυτουκλάκι», ακριβώς ο τύπος μου. Δούλευε στον τομέα της τεχνολογίας και του προγραμματισμού και ήταν από τη Θεσσαλονίκη αλλά ήρθε στην Αθήνα για λίγες μέρες για δουλειά. «Θέλω να μεθύσεις μαζί μου» μου λέει. «Γιορτάζουμε!» Τον ρωτάω: «Τι ακριβώς;» και μου απαντάει «Δεν έχει σημασία!». Πίνουμε μερικά ποτήρια σαμπάνια. Υποτίθεται ότι κάποια στιγμή θα έπρεπε να γυρίσω πίσω στο σπίτι για να διαβάσω για τη σχολή. Φύγαμε και πήγαμε σε ένα εστιατόριο όπου με το που καθίσαμε παρήγγειλε δύο μπουκάλια κρασί. Συμπεριφερόταν όπως ένα μικρό παιδί. Παράγγελε συνέχεια κάτι αλλά στη συνέχεια άλλαζε τη γνώμη του, στέλνοντας το σερβιτόρο μαζί με αυτά που παρήγγειλε πίσω στην κουζίνα του εστιατορίου. Έλεγε: «Πρέπει να γυρίσεις τουλάχιστον μία παραγγελία πίσω αν θέλεις να σε πάρουν στα σοβαρά!» Καθώς γυρνούσαμε πίσω στο ξενοδοχείο, περπατούσε πολύ γρήγορα και κυριολεκτικά με τραβούσε, ενώ εγώ πάλευα να περπατήσω πάνω στα ψηλοτάκουνα παπούτσια μου. Τελικά φτάσαμε στο δωμάτιό του, και πέσαμε κατευθείαν με τα ρούχα μας στο κρεβάτι. Το μυαλό μου κόντευε να εκραγεί καθώς στριφογυρνούσαμε στο κρεβάτι ενώ συγχρόνως φιλιόμασταν. Έβγαλε από το ψυγειακι ένα μπουκάλι σαμπάνια. Μετά ακολούθησε ένα τσαπατσούλικο αλλά διασκεδαστικό σεξ στην ντουζίερα αλλά και στο νιπτήρα του μπάνιου. Το επόμενο πράγμα που θυμάμαι είναι τον Πέτρο να με ξυπνάει.

Και μετά;

Υ.Γ. 1 Χτίζετε μια ολόκληρη πολυκατοικία (χώρα το πόσο έκοψα) για να μας πείτε ότι απλώς σας ξύπνησε; Μήπως σας φίλησε και απαλά στα χείλη; Έτσι όπως το ξετυλίγατε πόντο πόντο και λεπτομέρεια λεπτομέρεια, περίμενα έστω να ανακαλύψετε στο τέλος ότι αντί για πέος είχε μια τεράστια δεντρογαλιά ή ξέρω γω να πεταχτούν από το μπάνιο εφτά καυλωμένοι νάνοι και να σας κυνηγήσουν μέχρι το λόμπι του ξενοδοχείου.

Υ.Γ. 2 Ο δε Πέτρος μεγάλο κοπρόσκυλο που πηγαινόφερνε το σερβιτόρο για να του κάνει καψώνι.

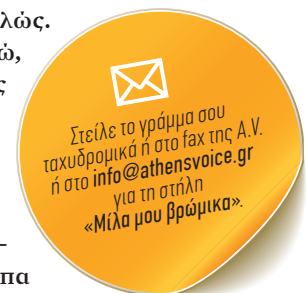
ΜΙΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Αγαπητή Μυρτώ, είμαι 20 χρονών και τον τελευταίο καιρό μιλούσα με ένα παιδί μέσω μιας εφαρμογής, καθώς δεν με ενδιαφέρουν οι γυναίκες. Έχουμε μια διαφορά 6 χρόνων πράγμα το οποίο δεν ενοχλεί εμένα. Αυτός μου εξέφρασε εξ αρχής ότι δεν είναι σίγουρος αν είναι άνετος με τη διαφορά ηλικίας. Την περασμένη εβδομάδα παρόλα αυτά βγήκαμε το πρώτο μας ραντεβού έτσι ώστε να γνωριστούμε από κοντά. Περάσαμε πολύ ωραία, συναντηθήκαμε και για δεύτερη φορά και μετά από μια ωραία βραδιά καταλήξαμε στο σεξ. Σε μια συζήτηση που είχαμε, είπαμε ο ένας στον άλλο πόσο ωραία περάσαμε αυτό το βράδυ κτλ. Σήμερα λοιπόν έρχεται και με ρωτάει αν θα ήθελα να κρατήσουμε μια φιλική σχέση έτσι ώστε να γνωριστούμε καλύτερα και αν καταλήξει σε σχέση καλώς. Πραγματικά δεν ξέρω τι να σκεφτώ, τι να κάνω, ούτε τι θέλει αυτός από εμένα. Το σαββατοκύριακο μου ζήτησε να ξαναβγούμε για να γνωριστούμε καλύτερα. Εσύ πώς βλέπεις την όλη κατάσταση; *Αυτός δεν είναι καθαρά ομοφυλόφιλος, είναι bisexual. Απλά είπα να το αναφέρω.

Πώς θα σας φαινόταν να σκεφτείτε ότι θα ήθελε να κρατήσετε μια φιλική σχέση έτσι ώστε να γνωριστείτε καλύτερα και αν καταλήξει σε σχέση, καλώς;

Υ.Γ. Καχυποψία. Κακό πράγμα.

Ξέρεις εσύ...

Μετά από 5 χρόνια κρίμα να μη βρισκόμαστε. Διέγραψες τα τηλέφωνά

μου. Μου λείπεις.

Αλέξανδρε, όπου και να κοιτάξω βλέπω το γκρι αμάξι σου. Ανυπομονώ να φύγεις από τη σκέψη μου. Θα περάσει λες, ε;

Ο άγγελός μου, ο θάνατός μου... εσύ.

Θέλω κι από εδώ να σου

ευχθώ να έχεις στη ζωή σου ό,τι επιθυμείς. Το Ειρηνάκι σου.

Πόσο βαρετός είσαι, Λάμπρο μου. Να το κοιτάξεις γιατί σε λίγο δεν θα κάθεται κανένας μαζί σου.

Δεν κλαίω που φεύγεις Κ.Π.

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00) Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ. Πλούσιος 40χρονος κατασκευαστής, εισόδημα €15.000 μηνιαίως, ψηλός, αρρενωπός, ελεύθερος, με βίλα στην Κηφισιά και κάτοχος σημαντικά μεγάλης περιουσίας, επιθυμεί γνωριμία γάμου με νέα. «Πάππας». Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Κάπως άβολα στο κέντρο του κόσμου
ΟΉλιος επιτέλους μπαίνει στο ζώδιό σου τη Δευτέρα και βάζει μια τελεία στην ψυχολογική κλεισούρα της τελευταίας περιόδου. Η αυτοπεποίθησή σου είναι σε μεγάλες δόξες κι αισθάνεσαι ξεχωριστός, λαμπερός και δυνατός. Είσαι πολύ πιο έτοιμος να ερωτευτείς και να περάσεις καλά κι αυτό είναι ιδιαίτερα θελκτικό για επίδοξους συντρόφους. Ωστόσο, η ερωτική σου ζωή ακόμη δεν είναι στο δρόμο που επιθυμείς, καθώς δεν είσαι ικανοποιημένος με ό,τι υπάρχει διαθέσιμο. Κάτι φαίνεται να μην κολλάει. Αυτό το αίσθημα του ανικανοποίητου το κουβαλάς γενικότερα μαζί σου και αυτή την εβδομάδα και προς το τέλος της έχεις την τάση να το βγάλεις τόσο στη δουλειά, όσο και στον φιλικό σου κύκλο. Έχεις κουραστεί να ξεβολεύεσαι και θέλεις να τα πεις ένα χεράκι σε όποιον σου δώσει την αφορμή. Να είσαι όμως προετοιμασμένος για το ότι οποιαδήποτε στιγμήαία εκτόνωση, μπορεί να πάρει μεγάλες διαστάσεις και να σε αναγκάσει, σε δεύτερο χρόνο, να κάνεις μεγάλες αλλαγές σε προσωπικό επίπεδο.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Σε φάση χρυσαλλίδας
Όλο σου το είναι επιθυμεί διακαώς μία παύση από την καθημερινότητά σου, από τα πράγματα που στριφογυρίζουν διαρκώς στο μυαλό σου, από τις υποχρεώσεις, οικογενειακές κι επαγγελματικές. Η ζωή μάλλον έχει διαφορετική άποψη, όμως και οι καινούργιες συνειδητοποιήσεις, πληροφορίες κι αποκαλύψεις τείνουν να γίνουν ρουτίνα. Προσπάθησε να μην επιβαρύνεις τα ερωτικά σου με μισόλογα και σιωπές γιατί ούτως ή άλλως ό,τι είναι να μαθευτεί, θα μαθευτεί αργά ή γρήγορα. Διεκδίκησε χρόνο για τον εαυτό σου, για να ξεμπερδέψεις τις σκέψεις σου και να βάλεις σε μια σειρά τις πράξεις σου. Πάντως μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η διαίσθησή σου και η φαντασία σου είναι ιδιαίτερα οξυμμένες. Το μόνο που χρειάζεται να κάνεις είναι να χρησιμοποιήσεις την καθεμία για το σωστό πράγμα. Τη διαίσθηση στα προσωπικά και τα οικονομικά σου και τη φαντασία για να μπορέσεις να χαλαρώσεις και να γαληνέψεις, αφού κάθε δημιουργική δραστηριότητα μπορεί να είναι μια κατάλληλη διέξοδος για τη νευρικότητα και το άγχος σου.

ΔΙΑΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Σχέδια, χόμπι, φίλοι και η σχέση τους με σένα
Η είσοδος του Ηλίου στο ζώδιο του Κριού σηματοδοτεί επισήμως την αρχή της άνοιξης και ρίχννει άπλετο φως στον τομέα των φιλικών σου σχέσεων, καθώς και των εξωεπαγγελματικών δραστηριοτήτων σου, με καινούργια σχέδια και γνωριμίες. Αυτό λειτουργεί ως αντίβαρο στις πιέσεις που δέχεσαι η προσωπική σου ζωή, όπου η ακαταστασία, παλιά και νέα, παραμένει, παρά τις φιλότιμες προσπάθειές σου να τη συγυρίσεις. Δεν σου λείπει η όρεξη, αλλά η ερωτική σου ζωή έχει δει και καλύτερες μέρες. Η αλήθεια είναι ότι αν και η διάθεσή σου είναι πολύ καλύτερη, υπάρχει μία υποβόσκουσα δυσaréσκεια, αφού τα τεκταινόμενα στον κύκλο σου, σου δημιουργούν πολύ δικούς σου προβληματισμούς για το σπίτι σου, τον εαυτό σου και τα επόμενά σου βήματα. Στα οικονομικά και τα επαγγελματικά σου, αν εξαιρέσουμε τα πολλά σου σχέδια, τα πράγματα είναι μάλλον στάσιμα προς το παρόν και περιμένουν από σένα να αξιοποιήσεις τις ευκαιρίες που έρχονται στο τέλος της εβδομάδας.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Μεγαλύτερη ευκρίνεια στα επαγγελματικά
Η προσοχή σου και αυτή την εβδομάδα συνεχίζει να είναι στραμμένη στα επαγγελματικά σου, με τη διαφορά ότι η είσοδος του Ηλίου στον Κριό, τη Δευτέρα, αναμένεται να ξεκαθαρίσει κάπως τα πράγματα, τουλάχιστον σε οικονομικό επίπεδο. Αυτό δεν σημαίνει απαραίτητα κέρδη, αλλά θα σε διευκολύνει σίγουρα στο να δεις πού μπορεί να κολλάει η ροή. Η υπομονή σου με τους συνεργάτες σου δοκιμάζεται και γι' αυτό καλά θα κάνεις να θυμάσαι ότι οι πράξεις μιλάνε δυνατότερα από τις λέξεις, όταν χρειαστεί να αποδείξεις το οτιδήποτε. Στα προσωπικά σου, τείνεις να αφήσεις τα λόγια του περιγύρου να επηρεάσουν δυσανάλογα τα πράγματα και να τροφοδοτήσουν τα δυσάρεστα, αντί για τα ευχάριστα της σχέσης. Πάντως έχεις την ευκαιρία να μιλήσεις ειλικρινά για το πώς πιστεύεις ότι πρέπει να γίνονται τα πράγματα με τον άνθρωπό σου και καλό θα ήταν να μην το κάνεις με δανεικά λόγια, ούτε με φωνές και σκηνές ζήλιας και θυμού.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Καιρός για ειλικρίνεια

Σε πείσμα των συνθηκών, αυτή την εβδομάδα σε πιάνει κανονικότατα η άνοιξη, με τις ευλογίες του Ήλιου στον Κριό και τον ένατο ηλιακό σου οίκο, από τη Δευτέρα. Βλέπεις καινούργια μονοπάτια να ανοίγονται μπροστά σου και νιώθεις ιδιαίτερη ανάγκη να ταξιδέψεις, να συναναστραφείς κόσμο, να μάθεις καινούργια πράγματα. Βέβαια, τα κανονικά ταξίδια αποδεικνύονται επεισοδικά, οπότε καλύτερα να μείνεις στα μεταφορικά. Παράλληλα, έχεις την ευκαιρία να επιλύσεις υπάρχοντα ζητήματα, να κάνεις κουβέντες που εκκρεμούν και να εξομαλύνεις τη σχέση σου με την ευρύτερη οικογένειά σου. Στα ερωτικά σου, είναι καιρός για αλήθειες αφού σου είναι ιδιαίτερα εύκολο να δεις πού θέλεις να πάνε τα πράγματα για να περάσεις καλά και έχεις την ευκαιρία να εκφραστείς σχετικά. Δεν είσαι στην πλέον συντροφική φάση και αν είσαι ήδη σε σχέση, για να τηνδιαφυλάξεις, χρειάζεται να βάλεις κάτω με το σύντροφό σου λεφτά, πεποιθήσεις και σχέδια και να κάνετε μαζί μια ειλικρινή αποτίμηση της κατάστασής σας.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Φως στα σκοτάδια της κρεβατοκάμαρας και του κουμπαρά σου

Σεξ και χρήμα έχουν την πρωτοκαθεδρία στη ζωή σου αυτή την εβδομάδα, αφού ο Ήλιος στον Κριό ρίχννει το δυνατό του φως στις συνήθως σκοτισμένες περιοχές του ογδόου ηλιακού σου οίκου. Η ερωτική σου διάθεσή θα ήταν σίγουρα στα πάνω-πάνω της, αν η ψυχολογική σου διάθεσή δεν ήταν τόσο ρευστή. Ετοιμάζεσαι για ρεσιτάλ πάθους, σεναρίων, ζήλιας κι ένα σωρό άλλων χαριτωμένων που υπαγορεύονται από τα πολλά «πρέπει» που έχεις στο κεφάλι σου και που τελικά καταλήγουν να συννεφιάζουν ακόμη και τις καλύτερες στιγμές σου. Στα οικονομικά σου, η κατάσταση αναμονής φαίνεται να λήγει με συζητήσεις που ξεκαθαρίζουν το εργασιακό σου τοπίο και μπορεί να οδηγήσουν και σε μεγάλες αλλαγές στις οικονομικές σου συνεργασίες. Γενικότερα, αυτή την εβδομάδα αποφασίζεις να κοιτάξεις από πιο κοντά τα ζητήματα που σε φοβίζουν, από τη μια επιβεβαιώνοντας σχετικές σου υποψίες, από την άλλη αποκτώντας συγκεκριμένα δεδομένα για να αποφασίσεις τι κινήσεις πρέπει να κάνεις.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Ο άνθρωπος ως φύσει κοινωνικό ον
Κοινωνικός ήσουν ανέκαθεν, τώρα όμως έχεις την ανάγκη κάθε συναναστροφή σου να έχει μια κάποια ποιότητα. Δικαίως, αφού προέρχεσαι από μία αρκετά ρουτινιάρικη περίοδο και επιπλέον τώρα σου είναι πιο εύκολο να δεις τι πηγαίνει στραβά στις σχέσεις σου με τους άλλους. Επειδή λοιπόν η εβδομάδα φέρνει πολύ κουβέντα γύρω από ερωτικές κι επαγγελματικές σχέσεις, μείνε ανοιχτός στο καινούργιο και μην περιορίζεσαι από το φόβο της αλλαγής. Η αλλαγή είναι ακριβώς αυτό που χρειάζεσαι. Αντίθετα, να είσαι καχύποπτος σε ό,τι παραφαίνεται (ή είναι) άνετο και γνώριμο, και ακόμη περισσότερο αν αυτό επιθυμεί να παραμείνει παρασκηνιακό και εμφανίζεται ιδιαίτερα περίπλοκο. Γενικά, κάνε τη χάρη στον εαυτό σου να οργανώσεις όσο περισσότερες ποιοτικές εξόδους μπορείς και να συναναστραφείς ανθρώπους που δεν προσβάλλουν τις ευαισθησίες σου σε οποιοδήποτε επίπεδο. Οι γονιευτικοί κι ευγενικοί τρόποι συνεχίζουν να λειτουργούν, ακόμη κι αν εσύ περνάς μια πρόσκαιρη κρίση αυτοπεποίθησης, ειδικά στο ερωτικό πεδίο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Πολλή δουλειά, επαγγελματική και προσωπική
Μαζί με την άνοιξη ανεβάζουν ταχύτητα και οι ρυθμοί της καθημερινότητάς σου. Δουλειά να γίνει υπάρχει άφθονη κι εσύ το παίρνεις πια απόφαση ότι πρέπει να την κάνεις, με ιδιαίτερα παραγωγικά αποτελέσματα. Η εβδομάδα χρήζει διπλής προσοχής σε κουβέντες και συναντήσεις που αφορούν τον οικογενειακό προϋπολογισμό ή επενδύσεις που αφορούν ακίνητα για να αποφύγεις δυσάρεστες εκπλήξεις. Στις επαγγελματικές κι ερωτικές σου σχέσεις, η καθημερινότητα και το πρακτικό συμβάξεμα που χρειάζεται σε ό,τι αφορά το σχετίζεσθαι στη ζωή σου, κοντράρουν τη διάθεσή σου για σχετικές πρωτοβουλίες. Οι απέναντι εύκολα θα σε εκλάβουν ως εγωκεντρικό και διασπαστικό, αντί για προνοητικό κι αυτόβουλο. Είναι αρκετά δύσκολο να κρατήσεις τις ισορροπίες χωρίς να αγχωθείς, γι' αυτό και η υγεία σου χρειάζεται επιπλέον φροντίδα, ξεκινώντας από τα πλέον αυτονόητα, όπως ένα αφρόλουτρο για να χαλαρώσεις κι ένα φαγητό της προκοπής, και φτάνοντας μέχρι ένα ρεαλιστικό προγραμματισμό για κανονικούς ανθρώπους κι όχι για υπερήρωες.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20Δεκεμβρίου)

Καλή διάθεση σε πείσμα των πάντων
Μπορεί το καθημερινό σου πρόγραμμα να έχει γίνει άνω κάτω και μαζί του και οποιοδήποτε σχέδιο είχες κάνει, εσύ όμως αρνείσαι πεισματικά να σε πάρει από κάτω, με σύμμαχό τον Ήλιο στον Κριό στον πέμπτο ηλιακό σου οίκο. Η γενική ψυχολογία είναι «ευτυχώς που δεν πάθαμε και τίποτα», με αρκετή διάθεση για φλερτ και χιούμορ ακόμη και σε περιπτώσεις που γνωρίζεις ότι είναι καταδικασμένες εκ των προτέρων. Στα ερωτικά σου, οι καλές σου προθέσεις κοντράρονται με το βεβαρυμμένο παρελθόν σου. Ο παρορμητισμός σου και η πιο καινούργια ανάγκη σου να αισθάνεσαι πιο ρεαλιστικά ασφαλής, δημιουργούν ένα περίεργο κοκτέιλ που σίγουρα θα δοκιμάσεις, με αποφάσεις της στιγμής και σκέψεις κατόπιν εορτής. Δεν συνίσταται η ίδια στάση στα οικονομικά σου και τα επαγγελματικά σου όπου καλό θα ήταν να αποφύγεις τα ρίσκα και τις απότομες αλλαγές και να πασχίσεις για ομαλότητα. Τέλος, μην αφήνεις ανεκμετάλλευτη τη δημιουργικότητά σου επαγγελματικά, ακόμη κι αν βλέπεις ότι τα πράγματα κινούνται πολύ αργά.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Σπίτι μου σπιτάκι μου...
Η έλευση του Ηλίου στον Κριό και τον τέταρτο ηλιακό σου οίκο σηματοδοτεί μία περίοδο στραμμένη σαφώς στα εν οίκω και μάλιστα στους πιο απομακρυσμένους ιδιωτικούς σου χώρους. Στο τραπέζι υπάρχουν θέματα που αφορούν τις σεξουαλικές σου σχέσεις, παρέα με την ανάγκη να το ρίξεις στο φλερτ και την πλάκα για να αποφύγεις να δεις και να συζητήσεις ό,τι δεν είναι και πολύ του γούστου σου. Χρειάζεται αρκετή προσοχή και στη σχέση σου με τα παιδιά σου για να μη γίνεις αυστηρός ή απόμακρος επειδή δυσκολεύεσαι να δεις τα πράγματα με διαφορετικό τρόπο ή, πολύ πιο απλά, επειδή αντιμετωπίζεις πρακτικά προβλήματα που δεν μπορείς να επικοινωνήσεις. Όπως και να 'χει, τα πνεύματα είναι τεταμένα και καλό θα ήταν να παραμείνεις παρών και ανοιχτός σε καινούργιες προσεγγίσεις και ιδέες, για να ξεπεράσεις τους σκοπέλους. Στον επαγγελματικό σου χώρο, φρόντισε να μην πεις πράγματα που θα σαμποτάρουν τα ίδια σου τα σχέδια, σε μία δύσκολη στιγμή.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Άνθρωποι μπεινοβγαίνουν στο μυαλό και τη ζωή σου

Με την είσοδο του Ηλίου στον Κριό και τον τρίτο ηλιακό σου οίκο, η προσοχή σου στρέφεται στο να κοινωνικοποιηθείς και να κάνεις γνωριμίες με σκοπό τη σχέση, κυρίως ερωτική, δευτερευόντως επαγγελματική. Συναναστρέφεσαι νέο αίμα και κάνεις κουβέντες προικισμένος με αυξημένη επικοινωνιακή δεινότητα και πρωτοποριακές ιδέες, ωστόσο καλό θα ήταν να προσέξεις αυτά που λες να μην ακυρώνουν το συνομιλητή σου και τον τρόπο που συνήθως γίνονται τα πράγματα, για να αποτρέψεις αμυντικές στάσεις. Στην ερωτική σου ζωή μπεινοβγαίνουν αρκετά πρόσωπα, είτε διά ζώσης, είτε διά της σκέψης σου και μόνο και σου δημιουργούν αναστάτωση, αλλά δεν φαίνονται να έχουν κάποιον αέρα μονιμότητας. Όπως και να έχει, η κινητικότητα αυτή είναι αναεωτική και σε βοηθάει να διπλοτσεκάρεις τα θέλω σου, είτε σε σχέση με τον παρόντα, είτε με έναν εν δυνάμει σύντροφο. Στο οικογενειακό κομμάτι και ιδιαίτερα στη σχέση σου με τα αδέρφια σου, συνεχίζονται οι ανακατατάξεις και φέρνουν στην επιφάνεια κάποια δύσκολα και παλιά θέματα προς επίλυση.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Μια παραλία και μια σεζλόγγκ, παρακαλώ
Οι ρυθμοί της καθημερινότητάς και της δουλειάς σου επιβραδύνονται, αν και τα οικονομικά σου δέχονται μία κάποια ευεργετική επίδραση και παύουν να είναι μόνο έξοδα κι άλλα έξοδα. Παράλληλα καταλαβαίνεις πού οφείλονται οι καθυστερήσεις σε συζητήσεις και συμφωνίες για ακίνητα και επιχειρήσεις που προσπαθείς να κλείσεις και φαίνεται ξεκάθαρα και ο αντίκτυπος που έχουν στα οικονομικά σου. Επί προσωπικού, έχεις διάθεση για κόσμο και για να κυκλοφορήσεις αλλά μόνο αν πρόκειται να περάσεις αβίαστα καλά. Το περνάω καλά δε, αυτή την περίοδο αποκτά μια αρκετά σωματική και υλική διάσταση που μεταφράζεται σε καλό φαγητό, καλό σεξ, ψώνια και χαλαρή κουβέντα. Σε αυτό το πλαίσιο, καλό θα ήταν να προσέξεις την όρεξή σου που αναμένεται να πάρει τα πάνω της. Γενικότερα, αν και εξωτερικά μπορεί να φαίνεται ότι έχεις αρκετά πράγματα να κάνεις και να πεις, στην πραγματικότητα έχει χαλαρώσει αισθητά το αίσθημα ανυπομονησίας της προηγούμενης περιόδου και είσαι περισσότερο έτοιμος να περιμένεις κάτι καλό. **Α**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου*

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ
ΕΜΠΕΙΡΙΑ

yellow

Έρθαν τα yellows για να κερδίζεις κάθε μέρα!

Το νέο είδος καθημερινής επιβράβευσης
από την Τράπεζα Πειραιώς είναι εδώ.

Στο νέο Πρόγραμμα Επιβράβευσης yellow κερδίζεις τα δικά σου yellows με απλές κινήσεις και καθημερινές συναλλαγές:

- με κάθε αγορά σου με κάρτες της Τράπεζας Πειραιώς
- με τις καταθέσεις σου
- μέσα από την υπηρεσία winbank web & mobile banking.

Τα yellows που κερδίζεις, μπορείς να τα εξαργυρώσεις:

- στους Συνεργάτες του Προγράμματος
- στην υπηρεσία προσφορών yellowday.

yellow. Κάνε ό,τι έκανες πάντα και κέρδισε όπως δεν κέρδισες ποτέ!

Μάθε πώς θα εγγραφείς: www.piraeusbank.gr/yellow, Τ. 18 2 18
και στα καταστήματα της Τράπεζας Πειραιώς.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Η πρώτη τράπεζα στην Ελλάδα

SWATCH STORES: ΑΘΗΝΑ: ΠΛΑΚΑ, 210 3310548 | ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | ΚΟΛΙΝΑΚΙ, 210 7239708 | ΟΜΟΝΟΙΑ, 210 3213328
ΜΑΡΟΥΣΙ: THE MALL, 210 6197472 | ΓΛΥΦΑΔΑ, 210 8983045 | ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, 210 5789720 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 2310 284988
ΜΥΚΟΝΟΣ: 22890 28598 | SWATCH KIOSKS: ΕΛ.ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, ALL USERS AREA, 210 3530302 & INTRA SHENGEN AREA, 210 3532606

swatch
SWISS MADE